

ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์

เรียบเรียงโดยท่านยอห์น

The Gospel According to

John

พระเยซูเป็น

พระวาทะของพระเจ้า

1 ในเริ่มแรกนั้นพระวาทะทรง
เป็นอยู่แล้ว และพระวาทะ
ทรงอยู่กับพระเจ้า และพระ
วาทะทรงเป็นพระเจ้า

2 ในเริ่มแรกนั้นพระองค์นั้นทรง
อยู่กับพระเจ้า

พระเยซู

ผู้เนรมิตสร้าง

สิ่งสารพัด

3 พระองค์ทรงสร้างสิ่งทั้งปวง
ขึ้นมา และในบรรดาสิ่งที่เป็นมา
นั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมา
นอกเหนือพระองค์

4 ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้น
เป็นความสว่างของมนุษย์ทั้ง
ปวง

5 ความสว่างนั้นส่องเข้ามาใน
ความมืด และความมืดหาได้เข้า
ใจความสว่างไม่

ภารกิจของยอห์น

ผู้ให้รับบัพติศมา

6 มีชายคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงใช้
มา ชื่อยอห์น

Christ, the Word of God

1 In the beginning was the
Word, and the Word was
with God, and the Word was
God.

2 The same was in the begin-
ning with God.

Christ,

Creator of All Things

3 All things were made by
him; and without him was not
any thing made that was
made.

4 In him was life; and the life
was the light of men.

5 And the light shineth in
darkness; and the darkness
comprehended it not.

The Ministry of

John the Baptist

6 There was a man sent from
God, whose name was John.

7 ท่านผู้นี้มาเพื่อเป็นพยาน เพื่อเป็นพยานถึงความสว่างนั้น เพื่อคนทั้งปวงจะได้มีความเชื่อ เพราะท่าน

8 ท่านไม่ใช่ความสว่างนั้น แต่ทรงใช้มา เพื่อเป็นพยานถึงความสว่างนั้น

9 เป็นความสว่างแท้ที่ส่องสว่างแก่ทุกคนที่เข้ามาในโลก

10 พระองค์ทรงอยู่ในโลก และพระองค์ได้ทรงสร้างโลก และโลกหาได้รู้จักพระองค์ไม่

พระสัญญายิ่งใหญ่

แก่ผู้ที่เชื่อ

11 พระองค์ได้เสด็จมายังพวกของพระองค์ และพวกของพระองค์นั้นหาได้ต้อนรับพระองค์ไม่

12 แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เขาเป็นบุตรของพระเจ้า คือคนทั้งหลายที่เชื่อในพระนามของพระองค์

13 ซึ่งมีได้เกิดจากเลือด หรือจากความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือจากความประสงค์ของมนุษย์ แต่จากพระเจ้า

พระเยซูทรงรับสภาพมนุษย์

14 และพระวาหะได้รับสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความ

7 The same came for a witness, to bear witness of the Light, that all men through him might believe.

8 He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light.

9 That was the true Light, which lighteth every man that cometh into the world.

10 He was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not.

**Great Promise
to Believers**

11 He came unto his own, and his own received him not.

12 But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, even to them that believe on his name:

13 Which were born, not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of man, but of God.

Christ is Made Man

14 And the Word was made flesh, and dwelt among us, (and we beheld his glory, the glory as of the only begotten of the Father,) full of grace and truth.

จริง

**คำพยานของยอห์น
ผู้ให้รับบัพติศมา**

15 ยอห์นได้เป็นพยานถึงพระองค์และร้องประกาศว่า "นี่แหละคือพระองค์ผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวถึงว่า พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า"

16 และเราทั้งหลายได้รับจากความบริบูรณ์ของพระองค์ เป็นพระคุณซ้อนพระคุณ

17 เพราะว่าได้ทรงประทานพระราชบัญญัตินั้นทางโมเสส ส่วนพระคุณและความจริงมาจากพระเยซูคริสต์

18 ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าในเวลาใดเลย พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมา ผู้ทรงสถิตในพระทรงของพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระเจ้าแล้ว

19 นี่แหละเป็นคำพยานของยอห์น เมื่อพวกยิวส่งพวกปุโรหิตและพวกเลวีจากกรุงเยรูซาเล็มไปถามท่านว่า "ท่านคือผู้ใด"

20 ท่านได้ยอมรับ และมีได้ปฏิเสธ แต่ได้ยอมรับว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์"

21 เขาทั้งหลายจึงถามท่านว่า "ถ้าเช่นนั้น ท่านเป็นใครเล่า ท่านเป็นเอลียาห์หรือ" ท่านตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่เอลียาห์" "ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้หนึ่ง"

**The Witness of
John the Baptist**

15 John bare witness of him, and cried, saying, This was he of whom I spake, He that cometh after me is preferred before me: for he was before me.

16 And of his fulness have all we received, and grace for grace.

17 For the law was given by Moses, but grace and truth came by Jesus Christ.

18 No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is in the bosom of the Father, he hath declared him.

19 And this is the record of John, when the Jews sent priests and Levites from Jerusalem to ask him, Who art thou?

20 And he confessed, and denied not; but confessed, I am not the Christ.

21 And they asked him, What then? Art thou Elias? And he saith, I am not. Art thou that prophet? And he answered, No.

หรือ” และท่านตอบว่า “มิได้”
 22 คนเหล่านั้นจึงถามท่านว่า
 “ท่านเป็นใคร เพื่อเราจะได้อตอบ
 ผู้ที่ใส่เรามา ท่านกล่าวว่าท่าน
 เป็นใคร”
 23 ท่านตอบว่า “เราเป็นเสียง
 ของผู้ที่ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า
 ‘จงกระทำมรรคาขององค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าให้ตรงไป’ ตามที่อิส-
 ยาห์ศาสดาพยากรณ์ได้กล่าวไว้”
 24 ฝ่ายผู้ที่ได้รับใช้มานั้นเป็น
 ของพวกฟาริสี
 25 เขาเหล่านั้นก็ได้ถามท่านว่า
 “ถ้าท่านไม่ใช่พระคริสต์ หรือ
 เอลียาห์ หรือศาสดาพยากรณ์
 ผู้หนึ่งแล้ว ทำไมท่านจึงทำพิธี
 บัพติศมา”
 26 ยอห์นได้ตอบเขาเหล่านั้นว่า
 “ข้าพเจ้าให้บัพติศมาด้วยน้ำ
 แต่มีพระองค์หนึ่งซึ่งประทับอยู่
 ในหมู่พวกท่านนั้น ท่านไม่รู้จัก
 27 พระองค์นั้นแหละ ผู้เสด็จมา
 ภายหลังข้าพเจ้าทรงเป็นใหญ่
 กว่าข้าพเจ้า แม้สายรัดฉลอง
 พระบาทของพระองค์ ข้าพเจ้าก็
 ไม่บังควรที่จะแก้”
 28 เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่เบธา-
 บาราปากแม่น้ำ จอร์แดนข้าง
 โนน อันเป็นที่ซึ่งยอห์นกำลังให้
 บัพติศมาอยู่
พระเมษโปดกของพระเจ้า
คือลูกแกะของพระเจ้า
 29 วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซู
 กำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึง
 กล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของ

22 Then said they unto him,
 Who art thou? that we may
 give an answer to them that
 sent us. What sayest thou of
 thyself?
 23 He said, I am the voice of
 one crying in the wilderness,
 Make straight the way of the
 Lord, as said the prophet Esai-
 as.
 24 And they which were sent
 were of the Pharisees.
 25 And they asked him, and
 said unto him, Why baptizest
 thou then, if thou be not that
 Christ, nor Elias, neither that
 prophet?
 26 John answered them, say-
 ing, I baptize with water: but
 there standeth one among you,
 whom ye know not;
 27 He it is, who coming after
 me is preferred before me,
 whose shoe's latchet I am not
 worthy to unloose.
 28 These things were done in
 Bethabara beyond Jordan,
 where John was baptizing.
The Lamb of God
 29 The next day John seeth
 Jesus coming unto him, and
 saith, Behold the Lamb of
 God, which taketh away the
 sin of the world.

พระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาป
ของโลกไปเสีย

30 พระองค์นี้แหละที่ข้าพเจ้าได้
กล่าวว่า `ภายหลังข้าพเจ้าจะมีผู้
หนึ่งเสด็จมาเป็นใหญ่กว่าข้าพ-
เจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงดำรง
อยู่ก่อนข้าพเจ้า'

31 ข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้รู้จักพระ
องค์ แต่เพื่อให้พระองค์ทรง
เป็นที่ประจักษ์แก่พวกอิสราเอล
ข้าพเจ้าจึงได้มาให้บัพติศมา
ด้วยน้ำ"

32 และยอห์นกล่าวเป็นพยาน
ว่า "ข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณ
เหมือนดั่งนกเขาเสด็จลงมาจาก
สวรรค์ และทรงสถิตบนพระ
องค์

33 ข้าพเจ้าเองไม่รู้จักพระองค์
แต่พระองค์ ผู้ได้ทรงใช้ให้
ข้าพเจ้าให้บัพติศมาด้วยน้ำ
พระองค์นั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้า
ว่า `เมื่อเจ้าเห็นพระวิญญาณ
เสด็จลงมาและสถิตอยู่บนผู้ใด
ผู้นั้นแหละเป็นผู้ให้บัพติศมา
ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์'

34 และข้าพเจ้าก็ได้เห็นแล้ว
และได้เป็นพยานว่า พระองค์นี้
แหละ เป็นพระบุตรของพระ
เจ้า"

พระราชกิจของพระเยซู

อันดรูว์ชักชวนเปโตร

35 รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งยอห์นกำลัง
ยืนอยู่กับสาวกของท่านสองคน

36 และท่านมองดูพระเยซูขณะ
ที่พระองค์ทรงดำเนินและกล่าว

30 This is he of whom I said,
After me cometh a man which
is preferred before me: for he
was before me.

31 And I knew him not: but
that he should be made mani-
fest to Israel, therefore am I
come baptizing with water.

32 And John bare record, say-
ing, I saw the Spirit descend-
ing from heaven like a dove,
and it abode upon him.

33 And I knew him not: but he
that sent me to baptize with
water, the same said unto me,
Upon whom thou shalt see the
Spirit descending, and remain-
ing on him, the same is he
which baptizeth with the Holy
Ghost.

34 And I saw, and bare record
that this is the Son of God.

Jesus' Ministry;

Andrew Wins Peter

35 Again the next day after
John stood, and two of his
disciples;

36 And looking upon Jesus as
he walked, he saith, Behold
the Lamb of God!

ว่า "จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า"

37 สาวกสองคนนั้นได้ยืนท่านพูดเช่นนั้น เขาจึงติดตามพระเยซูไป

38 พระเยซูทรงเหลียวหลังและทอดพระเนตรเห็นเขาตามพระองค์มา จึงตรัสถามเขาว่า "ท่านหาอะไร" และเขาทั้งสองทูลพระองค์ว่า "รับบี" (ซึ่งแปลว่าอาจารย์) "ท่านอยู่ที่ไหน"

39 พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "มาดูเถิด" เขาก็ไปและเห็นที่ซึ่งพระองค์ทรงอาศัย และวันนั้นเขาก็ได้พักอยู่กับพระองค์ เพราะขณะนั้นประมาณสี่โมงเย็นแล้ว

40 คนหนึ่งในสองคนที่ได้ยืนยอห์นพูด และได้ติดตามพระองค์ไปนั้น คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตร

41 แล้วอันดรูว์ก็ไปหาซีโมนพี่ชายของตนก่อน และบอกเขาว่า "เราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว" ซึ่งแปลว่าพระคริสต์

42 อันดรูว์จึงพาซีโมนไปเฝ้าพระเยซู และเมื่อพระเยซูทรงทอดพระเนตรเขาแล้วจึงตรัสว่า "ท่านคือซีโมนบุตรชายโยนาห์ เขาจะเรียกท่านว่าเศฟา" ซึ่งแปลว่าศิลา

43 วันรุ่งขึ้นพระเยซูตั้งพระทัยจะเสด็จไปยังแคว้นกาลิลี และพระองค์ทรงพบฟิลิปจึงตรัสกับเขาว่า "จงตามเรามา"

37 And the two disciples heard him speak, and they followed Jesus.

38 Then Jesus turned, and saw them following, and saith unto them, **What seek ye?** They said unto him, Rabbi, (which is to say, being interpreted, Master,) where dwellest thou?

39 He saith unto them, **Come and see.** They came and saw where he dwelt, and abode with him that day: for it was about the tenth hour.

40 One of the two which heard John speak, and followed him, was Andrew, Simon Peter's brother.

41 He first findeth his own brother Simon, and saith unto him, We have found the Messias, which is, being interpreted, the Christ.

42 And he brought him to Jesus. And when Jesus beheld him, he said, **Thou art Simon the son of Jona: thou shalt be called Cephas,** which is by interpretation, A stone.

43 The day following Jesus would go forth into Galilee, and findeth Philip, and saith unto him, **Follow me.**

44 ฟีลิปมาจากเบธไซดา เมือง
ของอันดรูว์และเปโตร

45 ฟีลิปไปหานาธานาเอลและ
บอกเขาว่า "เราได้พบพระองค์ผู้
ที่โมเสสได้กล่าวถึงในพระราช
บัญญัติ และที่พวกศาสดาพยา-
กรณ์ได้กล่าวถึง คือพระเยซูชว
นาซาเรีบบุตรชายโยเซฟ"

46 นาธานาเอลถามเขาว่า "สิ่ง
ดีอันใดจะมาจากนาซาเรีธได้
หรือ" ฟีลิปตอบเขาว่า "มาดู
เถิด"

47 พระเยซูทอดพระเนตรเห็น
นาธานาเอลมาหาพระองค์จึง
ตรัสถึงเรื่องตัวเขาว่า "ดูเถิด ชน
อิสราเอลแท้ ในตัวเขาไม่มี
อูบาย"

48 นาธานาเอลทูลถามพระองค์
ว่า "พระองค์ทรงรู้จักข้าพระ
องค์ได้อย่างไร" พระเยซูตรัส
ตอบเขาว่า "ก่อนที่ฟีลิปจะเรียก
ท่าน เมื่อท่านอยู่ที่ใต้ต้นมะเดื่อ
นั้น เราเห็นท่าน"

49 นาธานาเอลทูลตอบพระองค์
ว่า "รับบี พระองค์ทรงเป็นพระ
บุตรของพระเจ้า พระองค์ทรง
เป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสรา-
เอล"

50 พระเยซู ตรัสตอบเขาว่า
"เพราะเราบอกท่านว่า เราเห็น
ท่านอยู่ใต้ต้นมะเดื่อนั้น ท่านจึง
เชื่อหรือ ท่านจะได้เห็นเหตุ-
การณ์ใหญ่กว่านั้นอีก"

51 และพระองค์ตรัสกับเขาว่า
"เราบอกความจริงแก่ท่านทั้ง

44 Now Philip was of Beth-
saida, the city of Andrew and
Peter.

45 Philip findeth Nathanael,
and saith unto him, We have
found him, of whom Moses in
the law, and the prophets, did
write, Jesus of Nazareth, the
son of Joseph.

46 And Nathanael said unto
him, Can there any good thing
come out of Nazareth? Philip
saith unto him, Come and see.

47 Jesus saw Nathanael com-
ing to him, and saith of him,
Behold an Israelite indeed, in
whom is no guile!

48 Nathanael saith unto him,
Whence knowest thou me? Je-
sus answered and said unto
him, Before that Philip called
thee, when thou wast under
the fig tree, I saw thee.

49 Nathanael answered and
saith unto him, Rabbi, thou
art the Son of God; thou art
the King of Israel.

50 Jesus answered and said
unto him, Because I said unto
thee, I saw thee under the fig
tree, believest thou? thou shalt
see greater things than these.

51 And he saith unto him,
Verily, verily, I say unto you,
Hereafter ye shall see heaven
open, and the angels of God
ascending and descending

หลายว่า ภายหลังท่านจะได้เห็น
ท้องฟ้าเปิดออก และเหล่าทูต
สวรรค์ของพระเจ้าขึ้นและลงอยู่
เหนือบุตรมนุษย์”

งานสมรสและการอัศจรรย์
ที่บ้านคานา

2 วันที่สามมีงานสมรสที่หมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลี และมารดาของพระเยซูก็อยู่ที่นั่น

2 พระเยซูและสาวกของพระองค์ได้รับเชิญไปในงานนั้น

3 เมื่อน้ำอ่องุ่นหมดแล้ว มารดาของพระเยซูทูลพระองค์ว่า “เขาไม่มีน้ำอ่องุ่น”

4 พระเยซูตรัสกับนางว่า “หญิงเอ๋ย ข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับท่านเล่า เวลาของข้าพเจ้ายังไม่มาถึง”

5 มารดาของพระองค์จึงบอกพวกคนใช้ว่า “ท่านจะสั่งพวกเขาให้ทำอะไร ก็จงกระทำตามเถิด”

6 มีโอ่งหินตั้งอยู่ที่นั่นหกใบตามธรรมเนียมการชำระของพวกยิว จุน้ำใบละสี่ห้าถัง

7 พระเยซูตรัสสั่งเขาว่า “จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็มเถิด” และเขาก็ตักน้ำใส่โอ่งเต็มเสมอปาก

8 แล้วพระองค์ตรัสสั่งเขาว่า “จงตักเอาไปให้เจ้าภาพเถิด” เขาก็เอาไปให้

9 เมื่อเจ้าภาพชิมน้ำที่กลายเป็นน้ำอ่องุ่นแล้ว และไม่รู้ว่ามีมาจากไหน (แต่คนใช้ที่ตักน้ำนั้นรู้) เจ้าภาพจึงเรียกเจ้าบ่าวมา

upon the Son of man.

Marriage and Miracle at Cana

2 And the third day there was a marriage in Cana of Galilee; and the mother of Jesus was there:

2 And both Jesus was called, and his disciples, to the marriage.

3 And when they wanted wine, the mother of Jesus saith unto him, They have no wine.

4 Jesus saith unto her, Woman, what have I to do with thee? mine hour is not yet come.

5 His mother saith unto the servants, Whatsoever he saith unto you, do it.

6 And there were set there six waterpots of stone, after the manner of the purifying of the Jews, containing two or three firkins apiece.

7 Jesus saith unto them, **Fill the waterpots with water.** And they filled them up to the brim.

8 And he saith unto them, **Draw out now, and bear unto the governor of the feast.** And they bare it.

9 When the ruler of the feast had tasted the water that was made wine, and knew not whence it was: (but the ser-

10 และพูดกับเขาว่า "ใครๆ เขาก็เอาน้ำองุ่นอย่างดีมาให้ก่อน และเมื่อได้ดื่มกันมากแล้วจึงเอาที่ไม่สู้ดีมา แต่ท่านเก็บน้ำองุ่นอย่างดีไว้จนถึงบัดนี้"

11 การอัศจรรย์ครั้งแรกนี้ พระเยซูได้ทรงกระทำที่บ้านคานา แคว้นกาลิลี และได้ทรงสำแดงสง่าราศีของพระองค์ และสาวกของพระองค์ก็ได้เชื่อในพระองค์

12 ภายหลังเหตุการณ์นี้ พระองค์ก็เสด็จลงไปยังเมืองคาเปอร์นาอุม พร้อมกับมารดา และน้องชายและสาวกของพระองค์ และอยู่ที่นั่นเพียงไม่กี่วัน

พระเยซูทรงชำระพระวิหาร

13 เทศกาลปัสกาของพวกยิวใกล้เข้ามาแล้ว และพระเยซูเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม

14 ในพระวิหารพระองค์ทรงพบคนขายวัว ขายแกะ ขายนกเขา และคนรับแลกเงินนั่งอยู่

15 เมื่อพระองค์ทรงเอาเชือกทำเป็นเสื่อ พระองค์ทรงไล่คนเหล่านั้น พร้อมกับแกะและวัวออกไปจากพระวิหาร และทรงเทเงินของคนรับแลกเงินและคว่ำโต๊ะ

16 และพระองค์ตรัสแก่บรรดาคนขายนกเขาว่า "จงเอาของเหล่านี้ไปเสีย อย่าทำพระนิเวศของพระบิดาเราให้เป็นที่ค้าขาย"

17 พวกสาวกของพระองค์ก็ระลึกขึ้นได้ถึงคำที่เขียนไว้ว่า

vants which drew the water knew;) the governor of the feast called the bridegroom,

10 And saith unto him, Every man at the beginning doth set forth good wine; and when men have well drunk, then that which is worse: but thou hast kept the good wine until now.

11 This beginning of miracles did Jesus in Cana of Galilee, and manifested forth his glory; and his disciples believed on him.

12 After this he went down to Capernaum, he, and his mother, and his brethren, and his disciples: and they continued there not many days.

Jesus Cleanses the Temple

13 And the Jews' passover was at hand, and Jesus went up to Jerusalem,

14 And found in the temple those that sold oxen and sheep and doves, and the changers of money sitting:

15 And when he had made a scourge of small cords, he drove them all out of the temple, and the sheep, and the oxen; and poured out the changers' money, and overthrew the tables;

16 And said unto them that sold doves, **Take these things**

‘ความร้อใจในเรื่องพระนิเวศของพระองค์ได้ท่วมทับข้าพระองค์’

18 พวกยิวจึงทูลพระองค์ว่า “ท่านจะแสดงหมายสำคัญอะไรให้เราเห็นว่า ท่านมีอำนาจกระทำการเช่นนี้ได้”

19 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า **“ทำลายวิหารนี้เสียแล้วเราจะยกขึ้นในสามวัน”**

20 พวกยิวจึงทูลว่า “พระวิหารนี้เขาสร้างถึงสี่สิบกปีจึงสำเร็จ และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ”

21 แต่พระวิหารที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือพระกายของพระองค์

22 เหตุฉะนั้นเมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว พวกสาวกของพระองค์ก็ระลึกได้ว่าพระองค์ได้ตรัสดังนี้ไว้แก่เขา และเขาก็เชื่อพระคัมภีร์และพระดำรัสที่พระเยซูได้ตรัสแล้ว

23 เมื่อพระองค์ประทับ ณ กรุงเยรูซาเล็มในวันเลี้ยงเทศกาลปัสกานั้น มีคนเป็นอันมากได้เชื่อในพระนามของพระองค์ เมื่อเขาได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ

24 แต่พระเยซูมิได้ทรงวางพระทัยในคนเหล่านั้น เพราะพระองค์ทรงรู้จักมนุษย์ทุกคน

25 และไม่มี ความจำเป็นที่จะมีพยานในเรื่องมนุษย์ ด้วยพระองค์เองทรงทราบว่าจะมีอะไรอยู่

hence; **make not my Father's house an house of merchandise.**

17 And his disciples remembered that it was written, The zeal of thine house hath eaten me up.

18 Then answered the Jews and said unto him, What sign shewest thou unto us, seeing that thou doest these things?

19 Jesus answered and said unto them, **Destroy this temple, and in three days I will raise it up.**

20 Then said the Jews, Forty and six years was this temple in building, and wilt thou rear it up in three days?

21 But he spake of the temple of his body.

22 When therefore he was risen from the dead, his disciples remembered that he had said this unto them; and they believed the scripture, and the word which Jesus had said.

23 Now when he was in Jerusalem at the passover, in the feast day, many believed in his name, when they saw the miracles which he did.

24 But Jesus did not commit himself unto them, because he knew all men,

25 And needed not that any should testify of man: for he

ในมนุษย์

3นิโคเดมัสกับการบังเกิดใหม่
มีชายคนหนึ่งในพวกฟาริสี
ชื่อนิโคเดมัสเป็นขุนนางของ
พวกยิว

2 ชายผู้นี้ได้มาหาพระเยซูใน
เวลากลางคืนและทูลพระองค์ว่า
"รับบี พวกข้าพเจ้าทราบอยู่ว่า
ท่านเป็นครูที่มาจากพระเจ้า
เพราะไม่มีผู้ใดกระทำการอัศจรรย์
ซึ่งท่านได้กระทำนั้นได้นอกจากว่า
พระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเขาด้วย"

3 พระเยซูตรัสตอบและกล่าวแก่
เขาว่า "เราบอกความจริงอัน
เที่ยงแท้แก่ท่านว่า ผู้ใดจะ
เห็นอาณาจักรของพระเจ้าไม่ได้
นอกจากว่าผู้นั้นได้บังเกิด
ใหม่"

4 นิโคเดมัสทูลพระองค์ว่า "คน
ชราแล้วจะบังเกิดใหม่อย่างไร
ได้ จะเข้าไปในครรภ์มารดาครั้งที่
สองและบังเกิดใหม่ได้หรือ"

5 พระเยซูตรัสตอบว่า "เราบอก
ความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่
ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ
ผู้นั้นจะเข้าไปในอาณาจักร
ของพระเจ้าไม่ได้"

6 ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็น
เนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระ
วิญญาณก็คือจิตวิญญาณ

7 อย่าประหลาดใจที่เราบอก
ท่านว่า ท่านต้องบังเกิดใหม่

8 ลมใคร่จะพัดไปข้างไหนก็พัด
ไปข้างนั้น และท่านได้ยินเสียง

knew what was in man.

**Nicodemus;
the New Birth**

3There was a man of the
Pharisees, named Nicodemus,
a ruler of the Jews:

2 The same came to Jesus by
night, and said unto him,
Rabbi, we know that thou art
a teacher come from God: for
no man can do these miracles
that thou doest, except God be
with him.

3 Jesus answered and said
unto him, **Verily, verily, I say
unto thee, Except a man be
born again, he cannot see the
kingdom of God.**

4 Nicodemus saith unto him,
How can a man be born when
he is old? can he enter the
second time into his mother's
womb, and be born?

5 Jesus answered, **Verily, verily,
I say unto thee, Except a
man be born of water and of
the Spirit, he cannot enter into
the kingdom of God.**

6 That which is born of the
flesh is flesh; and that which
is born of the Spirit is spirit.

7 Marvel not that I said unto
thee, Ye must be born again.

8 The wind bloweth where it
listeth, and thou hearest the
sound thereof, but canst not
tell whence it cometh, and

ลมนั้น แต่ท่านไม่รู้ว่ามีลมมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน”

9 นิโคเดมัสทูลพระองค์ว่า “เหตุการณ์อย่างนี้จะเป็นไปอย่างไรได้”

10 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ท่านเป็นอาจารย์ของชนอิสราเอล และยังไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้หรือ

11 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า พวกเราพูดสิ่งที่เรารู้ และเป็นพยานถึงสิ่งที่เราได้เห็น และท่านหาได้รับคำพยานของเราไม่

12 ถ้าเราบอกท่านถึงสิ่งฝ่ายโลกและท่านไม่เชื่อ ถ้าเราบอกท่านถึงสิ่งฝ่ายสวรรค์ ท่านจะเชื่อได้อย่างไร

13 ไม่มีผู้ใดได้ขึ้นไปสู่สวรรค์ นอกจากท่านที่ลงมาจากสวรรค์ คือบุตรมนุษย์ ผู้ทรงสถิตในสวรรค์นั้น

14 โมเสสได้ยกงูขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น

15 เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระองค์ จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

16 เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก ยิ่งนัก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ที่บังเกิดมา เพื่อผู้ใดที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

17 เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงใช้

whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit.

9 Nicodemus answered and said unto him, How can these things be?

10 Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things?

11 Verily, verily, I say unto thee, We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness.

12 If I have told you earthly things, and ye believe not, how shall ye believe, if I tell you of heavenly things?

13 And no man hath ascended up to heaven, but he that came down from heaven, even the Son of man which is in heaven.

14 And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up:

15 That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life.

16 For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

17 For God sent not his Son

พระบุตรของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อจะพิพากษาโลก แต่เพื่อช่วยโลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น

18 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็ไม่ต้องถูกพิพากษาลงโทษ แต่ผู้ที่ไม่ได้เชื่อก็ต้องถูกพิพากษาลงโทษอยู่แล้ว เพราะเขามีได้เชื่อในพระนามพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระเจ้า

19 หลักรของการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์ได้รักความมืดมากกว่ารักความสว่าง เพราะกิจการของเขาชั่ว

20 เพราะทุกคนที่ประพฤติชั่วก็เกลียดความสว่าง และไม่มาถึงความสว่าง ด้วยกลัวว่าการกระทำของตนจะถูกตำหนิ

21 แต่ผู้ที่ประพฤติตามความจริงก็มาสู่ความสว่าง เพื่อให้การกระทำของตนปรากฏว่า ได้กระทำการนั้นโดยพระเจ้า”

คำพยานสุดท้ายของ

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา

22 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเยซูก็เสด็จเข้าไปในแคว้นยูเดียกับสาวกของพระองค์ และทรงประทับที่นั่นกับเขาและให้บัพติศมา

23 ยอห์นก็ให้บัพติศมาอยู่ที่อายโนนใกล้ หมู่บ้านสาลิม เหมือนกัน เพราะที่นั่นมีน้ำมาก และผู้คนที่พากันมารับบัพติศมา

24 เพราะยอห์นยังไม่ติดคุก

25 เกิดการโต้เถียงกันขึ้น

into the world to condemn the world; but that the world through him might be saved.

18 He that believeth on him is not condemned: but he that believeth not is condemned already, because he hath not believed in the name of the only begotten Son of God.

19 And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved darkness rather than light, because their deeds were evil.

20 For every one that doeth evil hateth the light, neither cometh to the light, lest his deeds should be reproved.

21 But he that doeth truth cometh to the light, that his deeds may be made manifest, that they are wrought in God.

The Last Witness of

John the Baptist

22 After these things came Jesus and his disciples into the land of Judaea; and there he tarried with them, and baptized.

23 And John also was baptizing in Aenon near to Salim, because there was much water there: and they came, and were baptized.

24 For John was not yet cast into prison.

25 Then there arose a question

ระหว่างสาวกของยอห์นกับพวกยิวเรื่องการชำระ

26 สาวกของยอห์นจึงไปหา ยอห์นและพูดว่า "รับบี ท่านที่อยู่กับอาจารย์ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ผู้ที่อาจารย์เป็นพยานถึงนั้น ดูเถิด ท่านผู้นั้นให้บัพติศมาและคนทั้งปวงก็พากันไปหาท่าน"

27 ยอห์นตอบว่า "มนุษย์จะรับสิ่งใดไม่ได้ นอกจากที่ทรงประทานจากสวรรค์ให้เขา"

28 ท่านทั้งหลายเองก็ได้เป็นพยานของข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าได้พูดว่า ข้าพเจ้ามิใช่พระคริสต์ แต่ข้าพเจ้าได้รับพระบัญชาให้นำเสด็จพระองค์

29 ท่านที่มีเจ้าสาวนั้นแหละคือเจ้าบ่าว แต่สหายของเจ้าบ่าวที่ยืนฟังเจ้าบ่าวก็ชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเมื่อได้ยินเสียงของเจ้าบ่าว ฉะนั้นความปิติยินดีของข้าพเจ้าจึงเต็มเปี่ยมแล้ว

30 พระองค์ต้องทรงยิ่งใหญ่ขึ้น แต่ข้าพเจ้าต้องต้อยลง"

ชีวิตนิรันดรสำหรับผู้เชื่อ

31 พระองค์ผู้เสด็จมาจากเบื้องบนทรงเป็นใหญ่เหนือทุกสิ่ง ผู้ที่มาจากโลกก็เป็นฝ่ายโลกและพูดตามอย่างโลก พระองค์ผู้เสด็จมาจากสวรรค์ทรงเป็นใหญ่เหนือทุกสิ่ง

32 พระองค์ทรงเป็นพยานถึงสิ่งซึ่งพระองค์ทอดพระเนตรเห็น และได้ยิน แต่ไม่มีผู้ได้รับคำ

between some of John's disciples and the Jews about purifying.

26 And they came unto John, and said unto him, Rabbi, he that was with thee beyond Jordan, to whom thou barest witness, behold, the same baptizeth, and all men come to him.

27 John answered and said, A man can receive nothing, except it be given him from heaven.

28 Ye yourselves bear me witness, that I said, I am not the Christ, but that I am sent before him.

29 He that hath the bride is the bridegroom: but the friend of the bridegroom, which standeth and heareth him, rejoiceth greatly because of the bridegroom's voice: this my joy therefore is fulfilled.

30 He must increase, but I must decrease.

Everlasting Life to Believers

31 He that cometh from above is above all: he that is of the earth is earthly, and speaketh of the earth: he that cometh from heaven is above all.

32 And what he hath seen and heard, that he testifieth; and no man receiveth his testi-

พยานของพระองค์

33 ผู้ที่รับคำพยานของพระองค์ ก็ประทับตราลงว่า พระเจ้าทรง สัตย์จริง

34 เพราะพระองค์ ผู้ที่พระเจ้า ทรงใช้มานั้น ทรงกล่าวพระ วจนะของพระเจ้า เพราะพระเจ้า ได้ทรงประทานพระวิญญาณ อย่างไม่จำกัดแด่พระองค์

35 พระบิดาทรงรักพระบุตรและ ทรงมอบทุกสิ่งไว้ในพระหัตถ์ ของพระองค์

36 ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิต นิรันดร์ และผู้ที่ไม่เชื่อในพระ บุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระ พิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา

เสด็จผ่านแคว้นสะมาเรีย

ไปแคว้นกาลิลี

4 เหตุฉะนั้นเมื่อองค์พระผู้ เป็นเจ้าทรงทราบว่า พวก ฟาริสีได้ยินว่า พระเยซูทรงมี สาวกและให้บัพติศมามากกว่า ยอห์น

2 (แม้ว่าพระเยซูไม่ได้ทรงให้ บัพติศมาเอง แต่สาวกของพระ องค์เป็นผู้ให้)

3 พระองค์จึงเสด็จออกจาก แคว้นยูเดียและกลับไปยังแคว้น กาลิลีอีก

4 พระองค์จำ ต้องเสด็จผ่าน แคว้นสะมาเรีย

5 พระองค์จึงเสด็จไปถึงเมือง หนึ่งชื่อสิคารในแคว้นสะมาเรีย ใกล้ที่ดินซึ่งยาโคบให้แก่โยเซฟ บุตรชายของตน

mony.

33 He that hath received his testimony hath set to his seal that God is true.

34 For he whom God hath sent speaketh the words of God: for God giveth not the Spirit by measure unto him.

35 The Father loveth the Son, and hath given all things into his hand.

36 He that believeth on the Son hath everlasting life: and he that believeth not the Son shall not see life; but the wrath of God abideth on him.

Through Samaria to Galilee

4 When therefore the Lord knew how the Pharisees had heard that Jesus made and baptized more disciples than John,

2 (Though Jesus himself baptized not, but his disciples,)

3 He left Judaea, and departed again into Galilee.

4 And he must needs go through Samaria.

5 Then cometh he to a city of Samaria, which is called Sychar, near to the parcel of ground that Jacob gave to his son Joseph.

Samaritan Woman at Jacob's Well

6 Now Jacob's well was there.

หญิงชาวสะมาเรีย
ที่บ่อน้ำของยาโคบ

6 บ่อน้ำ ของยาโคบอยู่ที่ นั้น
พระเยซูทรงดำเนินทางมาเหนือ
เหนือจึงประทับบนขอบบ่อนั้น
เป็นเวลาประมาณเที่ยง

7 มีหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่งมา
ตักน้ำ พระเยซูตรัสกับนางว่า
"ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง"

8 (ขณะนั้น สาวกของพระองค์
เข้าไปซื้ออาหารในเมือง)

9 หญิงชาวสะมาเรียทูลพระองค์
ว่า "ไฉนท่านผู้เป็นยิวจึงขอน้ำ
ดื่มจากดิฉันผู้เป็นหญิงสะมาเรีย
เพราะพวกยิวไม่คบหาชาวสะ-
มาเรียเลย"

10 พระเยซูตรัสตอบนางว่า "ถ้า
เจ้าได้รู้จักของประทานของพระ
เจ้า และรู้จักผู้ที่พูดกับเจ้าว่า
'ขอน้ำให้เราดื่มบ้าง' เจ้าจะได้
ขอจากท่านผู้นั้น และท่านผู้นั้น
จะให้น้ำ ประกอบด้วยชีวิตแก่
เจ้า"

11 นางทูลพระองค์ว่า "ท่านเจ้า
คะ ท่านไม่มีถังตัก และบ่อนี้ก็
ลึก ท่านจะได้น้ำประกอบด้วย
ชีวิตนั้นมาจากไหน

12 ท่านเป็นใหญ่กว่ายาโคบ
บรรพบุรุษของเรา ผู้ได้ให้บ่อน้ำ
นี้แก่เราหรือ และยาโคบเองก็ได้
ดื่มจากบ่อนี้รวมทั้งบุตรและฝูง
สัตว์ของท่านด้วย"

13 พระเยซูตรัสตอบนางว่า "ผู้
ใดที่ดื่มน้ำนี้จะกระหายอีก

Jesus therefore, being wearied
with his journey, sat thus on
the well: and it was about the
sixth hour.

7 There cometh a woman of
Samaria to draw water: Jesus
saith unto her, **Give me to
drink.**

8 (For his disciples were gone
away unto the city to buy
meat.)

9 Then saith the woman of
Samaria unto him, How is it
that thou, being a Jew, askest
drink of me, which am a
woman of Samaria? for the
Jews have no dealings with the
Samaritans.

10 Jesus answered and said
unto her, **If thou knewest the
gift of God, and who it is that
saith to thee, Give me to drink;
thou wouldest have asked of
him, and he would have given
thee living water.**

11 The woman saith unto him,
Sir, thou hast nothing to draw
with, and the well is deep:
from whence then hast thou
that living water?

12 Art thou greater than our
father Jacob, which gave us
the well, and drank thereof
himself, and his children, and
his cattle?

13 Jesus answered and said
unto her, **Whosoever drinketh**

**พระวิญญาณบริสุทธิ์
คือบ่อน้ำพุภายใน**

14 แต่ผู้ใดที่ดื่ม น้ำ ซึ่งเราจะ
ให้แก่เขา นั้นจะไม่กระหายอีก
เลย แต่ น้ำ ซึ่งเราจะให้เขา นั้นจะ
บังเกิดเป็นบ่อน้ำพุในตัวเขา
พลุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์”

15 นางทูลพระองค์ว่า “ท่านเจ้า
คะ ขอน้ำนั้นให้ดิฉันเถิด เพื่อ
ดิฉันจะได้ไม่กระหายอีกและจะ
ได้ไม่ต้องมาตักที่นี่”

16 พระเยซูตรัสกับนางว่า “ไป
เรียกสามีของเจ้ามาที่นี่เถิด”

17 นางทูลตอบว่า “ดิฉันไม่มี
สามีคะ” พระเยซูตรัสกับนางว่า
“เจ้าพูดถูกแล้วว่า ดิฉันไม่มี
สามี”

18 เพราะเจ้าได้มีสามีห้าคน
แล้ว และคนที่เจ้ามีอยู่เดี๋ยวนี้ก็
ไม่ใช่สามีของเจ้า เรื่องนี้เจ้าพูด
จริง”

19 นางทูลพระองค์ว่า “ท่านเจ้า
คะ ดิฉันเห็นจริงแล้วว่าท่านเป็น
ศาสดาพยากรณ์”

20 บรรพบุรุษของพวกเรา
นมัสการที่ภูเขานี้ แต่พวกท่าน
ว่า สถานที่ที่ควรนมัสการนั้น
คือกรุงเยรูซาเล็ม”

21 พระเยซูตรัสกับนางว่า
“หญิงเอ๋ย เชื่อเราเถิด จะมีเว-
ลาหนึ่งที่ พวกเจ้าจะมีได้ไหว
นมัสการพระบิดาเฉพาะที่ภูเขา
นี้หรือที่กรุงเยรูซาเล็ม

22 ซึ่งพวกเจ้านมัสการนั้นเจ้า
ไม่รู้จัก ซึ่งพวกเรานมัสการเรา

**of this water shall thirst again:
The Holy Spirit
a Well Within**

14 But whosoever drinketh of
the water that I shall give him
shall never thirst; but the wa-
ter that I shall give him shall
be in him a well of water
springing up into everlasting
life.

15 The woman saith unto him,
Sir, give me this water, that I
thirst not, neither come hither
to draw.

16 Jesus saith unto her, Go,
call thy husband, and come
hither.

17 The woman answered and
said, I have no husband. Jesus
said unto her, Thou hast well
said, I have no husband:

18 For thou hast had five
husbands; and he whom thou
now hast is not thy husband:
in that saidst thou truly.

19 The woman saith unto him,
Sir, I perceive that thou art a
prophet.

20 Our fathers worshipped in
this mountain; and ye say, that
in Jerusalem is the place
where men ought to worship.

21 Jesus saith unto her,
Woman, believe me, the hour
cometh, when ye shall neither
in this mountain, nor yet at
Jerusalem, worship the Fa-

รู้จัก เพราะความรอดนั้นเนื่องมาจากพวกยิว

23 แต่เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่มีสการอย่างถูกต้อง จะมีสการพระบิดาด้วยจิตวิญญาณและความจริง เพราะว่าพระบิดาทรงแสวงหาคนเช่นนั้นที่มีสการพระองค์

24 พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณและผู้ที่มีสการพระองค์ต้องมีสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง”

25 นางทูลพระองค์ว่า “ดิฉันทราบว่าคุณพระเมสสิยาห์ที่เรียกว่าพระคริสต์ จะเสด็จมา เมื่อพระองค์เสด็จมาพระองค์จะทรงชี้แจงทุกสิ่งแก่เรา”

26 พระเยซูตรัสกับนางว่า “เราที่พูดกับเจ้าคือท่านผู้นั้น”

27 ขณะนั้นสาวกของพระองค์ก็มาถึง และเขาประหลาดใจที่พระองค์ทรงสนทนากับผู้หญิง แต่ไม่มีใครถามว่า “พระองค์ทรงประสงค์อะไร” หรือ “ทำไมพระองค์จึงทรงสนทนากับนาง”

28 หญิงนั้นจึงทิ้งหม้อน้ำไว้และเข้าไปในเมืองและบอกคนทั้งปวงว่า

29 “มาดูท่านผู้หนึ่งที่เล่าถึงสิ่งสารพัดซึ่งฉันได้กระทำ ท่านผู้นี้มิใช่พระคริสต์หรือ”

30 คนทั้งหลายจึงพากันออกจากเมืองไปหาพระองค์

31 ในระหว่างนั้นพวกสาวกทูล

ther.

22 Ye worship ye know not what: we know what we worship: for salvation is of the Jews.

23 But the hour cometh, and now is, when the true worshippers shall worship the Father in spirit and in truth: for the Father seeketh such to worship him.

24 God is a Spirit: and they that worship him must worship him in spirit and in truth.

25 The woman saith unto him, I know that Messias cometh, which is called Christ: when he is come, he will tell us all things.

26 Jesus saith unto her, I that speak unto thee am he.

27 And upon this came his disciples, and marvelled that he talked with the woman: yet no man said, What seekest thou? or, Why talkest thou with her?

28 The woman then left her waterpot, and went her way into the city, and saith to the men,

29 Come, see a man, which told me all things that ever I did: is not this the Christ?

30 Then they went out of the city, and came unto him.

31 In the mean while his disci-

เชิญพระองค์ว่า "พระอาจารย์
เจ้าข้า เชิญรับประทานเถิด"

32 แต่พระองค์ตรัสกับเขาว่า
"เรามีอาหารรับประทานที่ท่าน
ทั้งหลายไม่รู้"

33 พวกเขาจึงถามกันว่า "มี
ใครเอาอาหารมาถวายพระองค์
แล้วหรือ"

34 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "อา-
หารของเราคือการกระทำตาม
พระทัยของพระองค์ผู้ทรงใช้เรา
มา และทำให้งานของพระองค์
สำเร็จ"

35 ท่านทั้งหลายว่า อีกสี่เดือน
จะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ ดู
เถิด เราบอกท่านทั้งหลายว่า
เจยหน้าขึ้นดูนาเถิดว่าทุ่งนาก็
ขาว ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว

36 คนที่เกี่ยวก็กำลังได้รับค่า
จ้าง และกำลังสำสมพืชผลไว้
สำหรับชีวิตนิรันดร์ เพื่อทั้งคน
หว่านและคนเกี่ยวจะชื่นชมยินดี
ด้วยกัน

37 เพราะในเรื่องนี้คำที่กล่าวไว้
นี้เป็นความจริง คือ 'คนหนึ่ง
หว่านและอีกคนหนึ่งเกี่ยว'

38 เราใช้ท่านทั้งหลายไปเกี่ยว
สิ่งที่ท่านมิได้ลงแรงทำ คนอื่น
ได้ลงแรงทำ และท่านได้ประ-
โยชน์จากแรงของเขา"

39 ชาวสะมาเรียเป็นอันมากที่
มาจากเมืองนั้นได้เชื่อในพระ
องค์ เพราะคำพยานของหญิงผู้
นั้น ที่ว่า "ท่านเล่าถึงสิ่งสารพัด
ซึ่งฉันได้กระทำ"

ples prayed him, saying, Mas-
ter, eat.

32 But he said unto them, I
have meat to eat that ye know
not of.

33 Therefore said the disciples
one to another, Hath any man
brought him ought to eat?

34 Jesus saith unto them, My
meat is to do the will of him
that sent me, and to finish his
work.

35 Say not ye, There are yet
four months, and then cometh
harvest? behold, I say unto
you, Lift up your eyes, and
look on the fields; for they are
white already to harvest.

36 And he that reapeth re-
ceiveth wages, and gathereth
fruit unto life eternal: that
both he that soweth and he
that reapeth may rejoice to-
gether.

37 And herein is that saying
true, One soweth, and another
reapeth.

38 I sent you to reap that
whereon ye bestowed no
labour: other men laboured,
and ye are entered into their
labours.

39 And many of the Samari-
tans of that city believed on
him for the saying of the
woman, which testified, He
told me all that ever I did.

ชาวสะมาเรีย

ได้รับความรอดเพิ่มขึ้นอีก

40 ฉะนั้นเมื่อชาวสะมาเรียมาถึงพระองค์ เขาจึงทูลเชิญพระองค์ให้ประทับอยู่กับเขา และพระองค์ก็ประทับที่นั่นสองวัน

41 และคนอื่นเป็นอันมากได้เชื่อ เพราะพระดำรัสของพระองค์

42 เขาเหล่านั้นพูดกับหญิงนั้นว่า "ตั้งแต่นี้ไปที่เราเชื่อนั้นมิใช่เพราะคำของเจ้า แต่เพราะเราได้ยินเอง และเรารู้แน่ที่ท่านองค์นี้เป็นผู้ช่วยโลกให้รอด คือพระคริสต์"

43 ครั้นล่วงไปสองวัน พระองค์ก็เสด็จออกจากที่นั่นไปยังแคว้นกาลิลี

44 เพราะพระเยซูเองทรงเป็นพยานว่า "ศาสดาพยากรณ์ไม่ได้รับเกียรติในบ้านเมืองของตน"

45 ฉะนั้นเมื่อพระองค์เสด็จไปถึงแคว้นกาลิลี ชาวกาลิลีได้ต้อนรับพระองค์ เพราะเขาได้เห็นทุกสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในเทศกาลเลี้ยง ณ กรุงเยรูซาเล็ม เพราะเขาทั้งหลายได้ไปในเทศกาลเลี้ยงนั้นด้วย

ทรงรักษาบุตรชายของขุนนาง
46 ฉะนั้นพระเยซูจึงได้เสด็จไปยังหมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลีอีก อันเป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้น้ำกลายเป็นน้ำองุ่น และที่เมืองคาเปอร์นาอุมมีขุนนางคนหนึ่ง บุตรชายของท่านป่วยหนัก

More Samaritans Saved

40 So when the Samaritans were come unto him, they besought him that he would tarry with them: and he abode there two days.

41 And many more believed because of his own word;

42 And said unto the woman, Now we believe, not because of thy saying: for we have heard him ourselves, and know that this is indeed the Christ, the Saviour of the world.

43 Now after two days he departed thence, and went into Galilee.

44 For Jesus himself testified, that a prophet hath no honour in his own country.

45 Then when he was come into Galilee, the Galilaeans received him, having seen all the things that he did at Jerusalem at the feast: for they also went unto the feast.

Nobleman's Son Healed

46 So Jesus came again into Cana of Galilee, where he made the water wine. And there was a certain nobleman, whose son was sick at Capernaum.

47 When he heard that Jesus was come out of Judaea into Galilee, he went unto him, and

47 เมื่อท่านได้ยินข่าวว่า พระเยซูได้เสด็จมาจากแคว้นยูเดียไปยังแคว้นกาลิลีแล้ว ท่านจึงไปทูลอ้อนวอนพระองค์ให้เสด็จลงไปรักษาบุตรของตน เพราะบุตรจวนจะตายแล้ว

48 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า **“ถ้าพวกท่านไม่เห็นหมายสำคัญ และการอัศจรรย์ ท่านก็จะไม่เชื่อ”**

49 ขุนนางผู้นั้นทูลพระองค์ว่า **“พระองค์เจ้าข้า ขอเสด็จไปก่อนที่บุตรของข้าพระองค์จะตาย”**

50 พระเยซูตรัสกับท่านว่า **“กลับไปเถิด บุตรชายของท่านจะไม่ตาย”** ท่านก็เชื่อพระดำรัสที่พระเยซูตรัสกับท่าน จึงทูลลาไป

51 ขณะที่ท่านกลับไปนั้น พวกผู้รับใช้ของท่านได้มาพบและเรียนท่านว่า **“บุตรชายของท่านหายแล้ว”**

52 ท่านจึงถามถึงเวลาที่บุตรค่อยทุเลาขึ้นนั้น และพวกผู้รับใช้ก็เรียนท่านว่า **“ไข้อยู่เมื่อวานนี้เวลาบ่ายโมง”**

53 บิดาจึงรู้ว่า ชั่วโมงนั้นเป็นเวลาที่คุณพระเยซูได้ตรัสกับตนว่า **“บุตรชายของท่านจะไม่ตาย”** และท่านเองก็เชื่อพร้อมทั้งครัวเรือนของท่านด้วย

54 นี่เป็นการอัศจรรย์ที่สองซึ่งพระเยซูทรงกระทำ เมื่อพระองค์เสด็จจากแคว้นยูเดียไปยังแคว้นกาลิลี

besought him that he would come down, and heal his son: for he was at the point of death.

48 Then said Jesus unto him, **Except ye see signs and wonders, ye will not believe.**

49 The nobleman saith unto him, Sir, come down ere my child die.

50 Jesus saith unto him, **Go thy way; thy son liveth.** And the man believed the word that Jesus had spoken unto him, and he went his way.

51 And as he was now going down, his servants met him, and told him, saying, Thy son liveth.

52 Then enquired he of them the hour when he began to amend. And they said unto him, Yesterday at the seventh hour the fever left him.

53 So the father knew that it was at the same hour, in the which Jesus said unto him, **Thy son liveth:** and himself believed, and his whole house.

54 This is again the second miracle that Jesus did, when he was come out of Judaea into Galilee.

ทรงรักษาคนป่วย
ที่สระเบธซาธา

5 หลังจากนั้น ก็ถึงเทศกาล
เลี้ยงของพวกยิว และพระ
เยซูก็เสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซา-
เล็ม

2 ในกรุงเยรูซาเล็มที่ริมประตู
แกะมีสระอยู่สระหนึ่ง ภาษา
ฮีบรูเรียกสระนั้นว่า เบธซาธา
เป็นที่ซึ่งมีศาลาห้าหลัง

3 ในศาลาเหล่านั้นมีคนป่วยเป็น
อันมากนอนอยู่ คนตาบอด คน
ง่อย คนพอมแห้ง กำลังคอยนำ
กระเพื่อม

4 ด้วยมีทูตสวรรค์องค์หนึ่ง
ลงมาทวนน้ำในสระนั้นเป็นครั้ง
คราว เมื่อนำกระเพื่อมนั้น ผู้
ใดก้าวลงไปใต้น้ำก่อน ก็
จะหายจากโรคที่เขาเป็นอยู่นั้น

5 ที่นั้นมีชายคนหนึ่งป่วยมาสาม
สิบแปดปีแล้ว

6 เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรคน
นั้นนอนอยู่และทรงทราบว่าเขา
ป่วยอยู่อย่างนั้นนานแล้ว พระ
องค์ตรัสกับเขาว่า "เจ้าปรารถ-
นาจะหายโรคหรือ"

7 คนป่วยนั้นทูลตอบพระองค์ว่า
"ท่านเจ้าข้า เมื่อนำกำลังกระ-
เพื่อมนั้น ไม่มีผู้ใดที่จะเอาตัว
ข้าพเจ้าลงไปใต้น้ำ และเมื่อ
ข้าพเจ้ากำลังไป คนอื่นก็ลงไป
ก่อนแล้ว"

8 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "จงลุก
ขึ้นยกแคร่ของเจ้าและเดินไป
เถิด"

Impotent Man at
Pool of Bethesda Healed

5 After this there was a feast
of the Jews; and Jesus went
up to Jerusalem.

2 Now there is at Jerusalem
by the sheep market a pool,
which is called in the Hebrew
tongue Bethesda, having five
porches.

3 In these lay a great multi-
tude of impotent folk, of blind,
halt, withered, waiting for the
moving of the water.

4 For an angel went down at a
certain season into the pool,
and troubled the water:
whosoever then first after the
troubling of the water stepped
in was made whole of whatso-
ever disease he had.

5 And a certain man was
there, which had an infirmity
thirty and eight years.

6 When Jesus saw him lie, and
knew that he had been now a
long time in that case, he saith
unto him, **Wilt thou be made
whole?**

7 The impotent man answered
him, Sir, I have no man, when
the water is troubled, to put
me into the pool: but while I
am coming, another steppeth
down before me.

8 Jesus saith unto him, **Rise,
take up thy bed, and walk.**

9 ในทันใดนั้นคนนั้นก็หายโรค และเขาก็ยกแคร่ของเขาเดินไป วันนั้นเป็นวันสะบาโต

10 ดังนั้นพวกยิวจึงพูดกับชายที่หายโรคนั้นว่า "วันนี้เป็นวันสะบาโต ที่เจ้าแบกแคร่ไปนั้นก็ผิดพระราชบัญญัติ"

11 คนนั้นจึงตอบเขาเหล่านั้นว่า "ท่านที่รักษาข้าพเจ้าให้หายโรค ได้สั่งข้าพเจ้าว่า 'จงยกแคร่ของเจ้าแบกเดินไปเถิด'"

12 เขาเหล่านั้นถามคนนั้นว่า "คนที่สั่งเจ้าว่า 'จงยกแคร่ของเจ้าแบกเดินไปเถิด' นั้น เป็นผู้ใด"

13 คนที่ได้รับการรักษาให้หายโรคนั้นไม่รู้ว่าเป็นผู้ใด เพราะพระเยซูเสด็จหลบไปแล้ว เนื่องจากขณะนั้นมีคนอยู่ที่นั่นเป็นอันมาก

14 ภายหลังพระเยซูได้ทรงพบคนนั้นในพระวิหารและตรัสกับเขาว่า "ดูเถิด เจ้าหายโรคแล้ว อย่าทำบาปอีก มิฉะนั้นเหตุร้ายกว่านั้นจะเกิดกับเจ้า"

15 ชายคนนั้นก็ได้ออกไปและบอกพวกยิวว่า ท่านที่ได้รักษาเขาให้หายโรคนั้นคือพระเยซู

16 เหตุฉะนั้นพวกยิวจึงข่มเหงพระเยซู และแสวงหาโอกาสที่จะฆ่าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นในวันสะบาโต

17 แต่พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "พระบิดาของเราก็อ้างทรงกระทำการอยู่จนถึงบัดนี้ และเราก็ทำ

9 And immediately the man was made whole, and took up his bed, and walked: and on the same day was the sabbath.

10 The Jews therefore said unto him that was cured, It is the sabbath day: it is not lawful for thee to carry thy bed.

11 He answered them, He that made me whole, the same said unto me, **Take up thy bed, and walk.**

12 Then asked they him, What man is that which said unto thee, **Take up thy bed, and walk?**

13 And he that was healed wist not who it was: for Jesus had conveyed himself away, a multitude being in that place.

14 Afterward Jesus findeth him in the temple, and said unto him, **Behold, thou art made whole: sin no more, lest a worse thing come unto thee.**

15 The man departed, and told the Jews that it was Jesus, which had made him whole.

16 And therefore did the Jews persecute Jesus, and sought to slay him, because he had done these things on the sabbath day.

17 But Jesus answered them, **My Father worketh hitherto, and I work.**

18 Therefore the Jews sought

ด้วย”

18 เหตุฉะนั้นพวกยิวยิ่งแสวงหาโอกาสที่จะฆ่าพระองค์ มิใช่เพราะพระองค์ล่วงกฎวันสะบาโตเท่านั้น แต่ยังได้เรียกพระเจ้าว่าเป็นบิดาของตนด้วย ซึ่งเป็น การกระทำตนเสมอกับพระเจ้า

19 ดังนั้นพระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า พระบุตรจะกระทำสิ่งใดตามใจไม่ได้ นอกจากที่ได้เห็นพระบิดาทรงกระทำ เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทรงกระทำ สิ่งนั้นพระบุตรจึงทรงกระทำด้วย

20 เพราะว่าพระบิดาทรงรักพระบุตร และทรงสำแดงให้พระบุตรเห็นทุกสิ่งทีพระองค์ทรงกระทำ และพระองค์จะทรงสำแดงให้พระบุตรเห็นการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพื่อท่านทั้งหลายจะประหลาดใจ

21 เพราะพระบิดาทรงทำให้คนที่ตายแล้วฟื้นขึ้นมาและมีชีวิตฉันใด ถ้าพระบุตรปรารถนาจะกระทำให้ผู้ใดมีชีวิตก็จะกระทำเหมือนกันฉันนั้น

22 เพราะว่าพระบิดามีได้ทรงพิพากษาผู้ใด แต่พระองค์ได้ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร

23 เพื่อคนทั้งปวงจะได้ถวายเกียรติแด่พระบุตรเหมือนที่เขาถวายเกียรติแด่พระบิดา ผู้ใดไม่ถวายเกียรติแด่พระบุตร ผู้นั้นก็ไม่ถวายเกียรติแด่พระบิดาผู้

the more to kill him, because he not only had broken the sabbath, but said also that God was his Father, making himself equal with God.

19 Then answered Jesus and said unto them, **Verily, verily, I say unto you, The Son can do nothing of himself, but what he seeth the Father do: for what things soever he doeth, these also doeth the Son likewise.**

20 For the Father loveth the Son, and sheweth him all things that himself doeth: and he will shew him greater works than these, that ye may marvel.

21 For as the Father raiseth up the dead, and quickeneth them; even so the Son quickeneth whom he will.

22 For the Father judgeth no man, but hath committed all judgment unto the Son:

23 That all men should honour the Son, even as they honour the Father. He that honoureth not the Son honoureth not the Father which hath sent him.

ทรงใช้พระบุตรมา

24 เราบอกความจริงอันเที่ยงแท้แก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดที่ฟังคำของเราและเชื่อในพระองค์ ผู้ทรงใช้เรามา ผู้นั้นก็มีชีวิตนิรันดร์ และจะไม่ถูกพิพากษา แต่ได้ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว

25 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เวลาที่กำหนดนั้นใกล้จะถึงแล้ว และบัดนี้ก็ถึงแล้ว คือเมื่อผู้ที่ตายแล้วจะได้ยินพระสุรเสียงแห่งพระบุตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ได้ยินจะมีชีวิต

26 เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์ฉันนั้น

27 และได้ทรงประทานให้พระบุตรมีสิทธิอำนาจที่จะพิพากษาด้วย เพราะพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์

การฟื้นคืนมาสองแบบ

28 อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์

29 และจะได้ออกมา คนทั้งหลายที่ได้ประพฤติดีก็ฟื้นคืนสู่ชีวิต และคนทั้งหลายที่ได้ประพฤติชั่วก็จะฟื้นคืนสู่การพิพากษา

24 Verily, verily, I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life.

25 Verily, verily, I say unto you, The hour is coming, and now is, when the dead shall hear the voice of the Son of God: and they that hear shall live.

26 For as the Father hath life in himself; so hath he given to the Son to have life in himself;

27 And hath given him authority to execute judgment also, because he is the Son of man.

Two Resurrections

28 Marvel not at this: for the hour is coming, in the which all that are in the graves shall hear his voice,

29 And shall come forth; they that have done good, unto the resurrection of life; and they that have done evil, unto the resurrection of damnation.

**บรรดาพยานของพระเยซูว่า
ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า**

30 เราจะทำสิ่งใดตามอำเภอใจ
ไม่ได้ เราได้ยินอย่างไร เราก็
พิพากษาอย่างนั้น และการพิ-
พากษาของเราก็ยุติธรรม เพราะ
เรามีได้มุ่งที่จะทำตามใจของเรา
เอง แต่ตามพระประสงค์ของ
พระบิดาผู้ทรงใช้เรามา
31 ถ้าเราเป็นพยานถึงตัวเราเอง
คำพยานของเราก็ไม่จริง
32 มีอีกผู้หนึ่งที่เป็นพยานถึง
เรา และเรารู้ว่าคำพยานที่พระ
องค์ทรงเป็นพยานถึงเรานั้น
เป็นความจริง
33 ท่านทั้งหลายได้ใช้คนไปหา
ยอห์น และยอห์นก็ได้เป็น
พยานถึงความจริง
34 เรามีได้รับคำพยานจาก
มนุษย์ แต่ที่เรากล่าวสิ่งเหล่านี้
ก็เพื่อให้ท่านทั้งหลายรอด
35 ยอห์นเป็นโคมที่จุดสว่างไสว
และท่านทั้งหลายก็พอใจที่จะ
ชื่นชมยินดีชั่วขณะหนึ่งในความ
สว่างของยอห์นนั้น
36 แต่คำพยานที่เรามีนั้นยิ่ง
ใหญ่กว่าคำพยานของยอห์น
เพราะว่างานที่พระบิดาทรงมอบ
ให้เราทำให้สำเร็จ งานนี้แหละ
เรากำลังทำอยู่เป็นพยานถึงเรา
ว่าพระบิดาทรงใช้เรามา
37 และพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา
พระองค์เองก็ได้ทรงเป็นพยาน
ถึงเรา ท่านทั้งหลายไม่เคยได้
ยินพระสุรเสียงของพระองค์

**Testimonies to Jesus
as Son of God**

30 I can of mine own self do
nothing: as I hear, I judge: and
my judgment is just; because
I seek not mine own will, but
the will of the Father which
hath sent me.
31 If I bear witness of myself,
my witness is not true.
32 There is another that
beareth witness of me; and I
know that the witness which
he witnesseth of me is true.
33 Ye sent unto John, and he
bare witness unto the truth.
34 But I receive not testimony
from man: but these things I
say, that ye might be saved.
35 He was a burning and a
shining light: and ye were
willing for a season to rejoice
in his light.
36 But I have greater witness
than that of John: for the
works which the Father hath
given me to finish, the same
works that I do, bear witness
of me, that the Father hath
sent me.
37 And the Father himself,
which hath sent me, hath
borne witness of me. Ye have
neither heard his voice at any
time, nor seen his shape.

และไม่เคยเห็นรูปร่างของพระองค์

38 และท่านทั้งหลายไม่มีพระดำรัสของพระองค์อยู่ในตัวท่าน เพราะว่าท่านทั้งหลายมิได้เชื่อในพระองค์ผู้ที่พระบิดาทรงใช้มานั้น

39 จงค้นดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่า ในพระคัมภีร์นั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานถึงเรา

40 แต่ท่านทั้งหลายไม่ยอมมาหาเราเพื่อจะได้ชีวิต

41 เราไม่รับเกียรติจากมนุษย์

42 แต่เรารู้ว่าท่านไม่มีความรักของพระเจ้าในตัวท่าน

43 เราได้มาในพระนามพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายมิได้รับเรา ถ้าผู้อื่นจะมาในนามของเขาเอง ท่านทั้งหลายก็จะรับผู้นั้น

44 ผู้ที่ได้รับยศศักดิ์จากกันเอง และมีได้แสงหายศศักดิ์ซึ่งมาจากพระเจ้าเท่านั้น ท่านจะเชื่อผู้นั้นได้อย่างไร

45 อย่าคิดว่าเราจะฟ้องท่านทั้งหลายต่อพระบิดา มีผู้ฟ้องท่านแล้ว คือโมเสส ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายวางใจอยู่

46 ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อโมเสส ท่านทั้งหลายก็จะเชื่อเรา เพราะโมเสสได้เขียนกล่าวถึงเรา

47 แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่เชื่อเรื่องที่โมเสสเขียนแล้ว ท่านจะเชื่อถ้อยคำของเราอย่างไรได้"

38 And ye have not his word abiding in you: for whom he hath sent, him ye believe not.

39 Search the scriptures; for in them ye think ye have eternal life: and they are they which testify of me.

40 And ye will not come to me, that ye might have life.

41 I receive not honour from men.

42 But I know you, that ye have not the love of God in you.

43 I am come in my Father's name, and ye receive me not: if another shall come in his own name, him ye will receive.

44 How can ye believe, which receive honour one of another, and seek not the honour that cometh from God only?

45 Do not think that I will accuse you to the Father: there is one that accuseth you, even Moses, in whom ye trust.

46 For had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote of me.

47 But if ye believe not his writings, how shall ye believe my words?

ทรงเลี้ยงคนห้าพัน

6 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเยซูก็เสด็จไปข้ามทะเลกาลิลี คือทะเลทิเบเรียส 2 คนเป็นอันมากได้ตามพระองค์ไป เพราะเขาเหล่านั้นได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำต่อบรรดาคนป่วย 3 พระเยซูเสด็จขึ้นไปบนภูเขาและประทับกับเหล่าสาวกของพระองค์ที่นั่น 4 ขณะนั้นใกล้จะถึงปัสกาซึ่งเป็นเทศกาลเลี้ยงของพวกยิวแล้ว 5 เมื่อพระเยซูทรงเงยพระพักตร์ทอดพระเนตรและเห็นคนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับฟิลิปว่า "เราจะซื้ออาหารที่ไหนให้คนเหล่านี้กินได้" 6 พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อจะลองใจฟิลิป เพราะพระองค์ทรงทราบแล้วว่า พระองค์จะทรงกระทำประการใด 7 ฟิลิปทูลตอบพระองค์ว่า "สองร้อยเหรียญเดนาริอันก็ไม่พอซื้ออาหารให้เขากินกันคนละเล็กคนละน้อย" 8 สาวกคนหนึ่งของพระองค์คืออันดรูว์น้องชายของซีโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า 9 "ที่นี่มีเด็กชายคนหนึ่งมีขนมข้าวบาร์เลย์ห้าก้อน กับปลาเล็ก ๆ สองตัว แต่เท่านั้นจะพออะไรกับคนมากอย่างนี้" 10 พระเยซูตรัสว่า "ให้คนทั้ง

Feeding the Five Thousand

6 After these things Jesus went over the sea of Galilee, which is the sea of Tiberias. 2 And a great multitude followed him, because they saw his miracles which he did on them that were diseased. 3 And Jesus went up into a mountain, and there he sat with his disciples. 4 And the passover, a feast of the Jews, was nigh. 5 When Jesus then lifted up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread, that these may eat? 6 And this he said to prove him: for he himself knew what he would do. 7 Philip answered him, Two hundred pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little. 8 One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him, 9 There is a lad here, which hath five barley loaves, and two small fishes: but what are they among so many? 10 And Jesus said, Make the men sit down. Now there was

ปวงนั่งลงเกิด” ที่นั่นมีหญ้ามก
คนเหล่านั้นจึงนั่งลง นับแต่ผู้
ชายได้ประมาณห้าพันคน

11 แล้วพระเยซูก็ทรงหยิบขนม
ปังนั้น และเมื่อขอบพระคุณแล้ว
ก็ทรงแจกแก่พวกสาวก และ
พวกสาวกแจกแก่บรรดาคนที่นั่ง
อยู่นั้น และให้ปลาด้วยตามที่
เขาปรารถนา

12 เมื่อเขาทั้งหลายกินอิ่มแล้ว
พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของ
พระองค์ว่า “จงเก็บเศษอาหารที่
เหลือไว้ เพื่อไม่ให้มีสิ่งใดเสีย
ไป”

13 เขาจึงเก็บเศษขนมข้าวบาร์-
เลย์ห้าก้อนซึ่งเหลือจากที่คนทั้ง
หลายได้กินแล้วนั้น ใส่กระบุง
ได้สิบสองกระบุงเต็ม

14 เมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นการ
อัศจรรย์ซึ่งพระเยซูได้ทรงกระ-
ทำ เขาก็พูดกันว่า “แท้จริงท่าน
ผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์นั้นที่
ทรงกำหนดให้เข้ามาในโลก”

พระเยซูทรงดำเนินบนน้ำ

15 เมื่อพระเยซูทรงทราบว่ เขา
ทั้งหลายจะมาจับพระองค์ไปตั้ง
ให้เป็นกษัตริย์ พระองค์ก็เสด็จ
ไปที่ภูเขากลับแต่ลำพัง

16 พอค่ำลงเหล่าสาวกของพระ
องค์ก็ได้ลงไปทะเล

17 แล้วลงเรือข้ามฟากไปยัง
เมืองคาเปอร์นาอุม มีดแล้วแต่
พระเยซูก็ยังมิได้เสด็จไปถึงเขา

much grass in the place. So
the men sat down, in number
about five thousand.

11 And Jesus took the loaves;
and when he had given thanks,
he distributed to the disciples,
and the disciples to them that
were set down; and likewise of
the fishes as much as they
would.

12 When they were filled, he
said unto his disciples, **Gather
up the fragments that remain,
that nothing be lost.**

13 Therefore they gathered
them together, and filled
twelve baskets with the frag-
ments of the five barley
loaves, which remained over
and above unto them that had
eaten.

14 Then those men, when they
had seen the miracle that Jesus
did, said, This is of a truth
that prophet that should come
into the world.

Jesus Walks on Water

15 When Jesus therefore per-
ceived that they would come
and take him by force, to
make him a king, he departed
again into a mountain himself
alone.

16 And when even was now
come, his disciples went down
unto the sea,

17 And entered into a ship,

18 ทะเลก็กำเริบขึ้น เพราะลมพัดกล้า

19 เมื่อเขาทั้งหลายตีกรรเชียงไปได้ประมาณห้าหกกิโลเมตร เขาก็เห็นพระเยซูเสด็จดำเนินมาบนทะเลใกล้เรือ เขาต่างก็ตกใจกลัว

20 แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า **“นี่เป็นเราเอง อย่ากลัวเลย”**

21 ดังนั้นเขาจึงรับพระองค์ขึ้นเรือด้วยความเต็มใจ แล้วทันใดนั้นเรือก็ถึงฝั่งที่เขาจะไปในั้น

**การเทศนาของพระเยซู
เกี่ยวกับอาหารแห่งชีวิต**

22 วันรุ่งขึ้น เมื่อคนที่อยู่ฝั่งข้างโน้นเห็นว่าไม่มีเรืออื่นที่นั่น เว้นแต่ลำที่เหล่าสาวกของพระองค์ลงไปเพียงลำเดียว และเห็นว่าพระเยซูมิได้เสด็จลงเรือลำนั้นไปกับเหล่าสาวก แต่เหล่าสาวกของพระองค์ไปตามลำพังเท่านั้น

23 (แต่มีเรือลำอื่นมาจากทิเบเรียส ใกล้สถานที่ที่เขาได้กินขนมปัง หลังจากที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเป็นผู้เป็นเจ้าได้ ทรงขอบพระคุณแล้ว)

24 เหตุฉะนั้นเมื่อประชาชนเห็นว่า พระเยซูและเหล่าสาวกไม่ได้อยู่ที่นั่น เขาจึงลงเรือไปและตามหาพระเยซูที่เมืองคาเปอร์นาอุม

and went over the sea toward Capernaum. And it was now dark, and Jesus was not come to them.

18 And the sea arose by reason of a great wind that blew.

19 So when they had rowed about five and twenty or thirty furlongs, they see Jesus walking on the sea, and drawing nigh unto the ship: and they were afraid.

20 But he saith unto them, **It is I; be not afraid.**

21 Then they willingly received him into the ship: and immediately the ship was at the land whither they went.

**Jesus' Sermon on
the Bread of Life**

22 The day following, when the people which stood on the other side of the sea saw that there was none other boat there, save that one whereinto his disciples were entered, and that Jesus went not with his disciples into the boat, but that his disciples were gone away alone;

23 (Howbeit there came other boats from Tiberias nigh unto the place where they did eat bread, after that the Lord had given thanks:)

24 When the people therefore saw that Jesus was not there,

25 ครั้นเขาได้พบพระองค์ที่ฝั่งทะเลข้างโน้นแล้ว เขาทิ้งหลายทูลพระองค์ว่า "รับบี ท่านมาที่นี่เมื่อไร"

26 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทั้งหลายตามหาเรามิใช่เพราะได้เห็นการอัศจรรย์นั้น แต่เพราะได้กินขนมปังอิม"

27 อย่าชวนชวาทหาอาหารที่ย่อมเสื่อมสูญไป แต่จงหาอาหารที่ดำรงอยู่ถึงชีวิตนิรันดร์ซึ่งบุตรมนุษย์จะให้แก่ท่าน เพราะพระเจ้าคือพระบิดาได้ทรงประทับตรามอบอำนาจแก่พระบุตรแล้ว"

28 แล้วเขาทิ้งหลายก็ทูลพระองค์ว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายจะต้องทำประการใดจึงจะทำงานของพระเจ้าได้"

29 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "งานของพระเจ้านั้น คือการที่ท่านเชื่อในท่านที่พระองค์ทรงใช้มานั้น"

30 เขาทิ้งหลายจึงทูลพระองค์ว่า "ถ้าเช่นนั้น ท่านจะกระทำหมายสำคัญอะไร เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะเห็นและเชื่อในท่าน ท่านจะกระทำการอะไรบ้าง"

31 บรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลายได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารนั้น ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า 'ท่านได้ให้เขากินอาหารจากสวรรค์'

neither his disciples, they also took shipping, and came to Capernaum, seeking for Jesus.

25 And when they had found him on the other side of the sea, they said unto him, Rabbi, when camest thou hither?

26 Jesus answered them and said, Verily, verily, I say unto you, Ye seek me, not because ye saw the miracles, but because ye did eat of the loaves, and were filled.

27 Labour not for the meat which perisheth, but for that meat which endureth unto everlasting life, which the Son of man shall give unto you: for him hath God the Father sealed.

28 Then said they unto him, What shall we do, that we might work the works of God?

29 Jesus answered and said unto them, This is the work of God, that ye believe on him whom he hath sent.

30 They said therefore unto him, What sign shewest thou then, that we may see, and believe thee? what dost thou work?

31 Our fathers did eat manna in the desert; as it is written, He gave them bread from

32 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า มิใช่โมเสสที่ให้อาหารจากสวรรค์นั้นแก่ท่าน แต่พระบิดาของเราประทานอาหารแท้ซึ่งมาจากสวรรค์ให้แก่ท่านทั้งหลาย

33 เพราะว่าอาหารของพระเจ้า นั้น คือท่านที่ลงมาจากสวรรค์ และประทานชีวิตให้แก่โลก"

34 เขาทั้งหลายจึงทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า โปรดให้อาหารนั้นแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายเสมอไปเถิด"

35 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราเป็นอาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิวอีก และผู้ที่เชื่อในเราจะไม่กระหายอีกเลย

36 แต่เราได้บอกท่านทั้งหลายแล้วว่า ท่านได้เห็นเราแล้วแต่ก็ไม่เชื่อ

37 สารพัดที่พระบิดาทรงประทานแก่เราจะมาสู่เรา และผู้ที่มาหาเรา เราก็จะไม่ทิ้งเขาเลย

38 เพราะว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา

39 และพระประสงค์ของพระบิดาผู้ทรงใช้เรานั้น ก็คือให้เรารักษาบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงมอบไว้กับเรา มิให้หายไปสักคนเดียว แต่ให้ฟื้นขึ้นมาในวันที่สุด

heaven to eat.

32 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Moses gave you not that bread from heaven; but my Father giveth you the true bread from heaven.

33 For the bread of God is he which cometh down from heaven, and giveth life unto the world.

34 Then said they unto him, Lord, evermore give us this bread.

35 And Jesus said unto them, I am the bread of life: he that cometh to me shall never hunger; and he that believeth on me shall never thirst.

36 But I said unto you, That ye also have seen me, and believe not.

37 All that the Father giveth me shall come to me; and him that cometh to me I will in no wise cast out.

38 For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

39 And this is the Father's will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

40 เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของผู้ที่ทรงใช้เรามา นั้น ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตรและเชื่อในพระบุตรได้มีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย”

41 พวกยิวจึงบ่นพึมพำกันเรื่องพระองค์เพราะพระองค์ตรัสว่า “เราเป็นอาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์”

42 เขาทั้งหลายว่า “คนนี้เป็นเยซู ลูกชายของโยเซฟมิใช่หรือ พ่อแม่ของเขาเรารู้จัก เหตุใดคนนี่จึงพูดว่า ‘เราได้ลงมาจากสวรรค์’”

43 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาเหล่านั้นว่า “อย่าบ่นกันเลย

44 ไม่มีผู้ใดมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา จะทรงชักนำให้เขามา และเราจะให้ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย

45 มีคำเขียนไว้ในคัมภีร์ศาสดาพยากรณ์ว่า ‘ทุกคนจะเรียนรู้จากพระเจ้า’ เหตุฉะนั้นทุกคนที่ได้ยินได้ฟัง และได้เรียนรู้จากพระบิดาก็มาถึงเรา

46 ไม่มีผู้ใดได้เห็นพระบิดา นอกจากท่านที่มาจากพระเจ้า ท่านนั้นแหละได้เห็นพระบิดาแล้ว

47 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเราก็มีชีวิตนิรันดร์

48 เราเป็นอาหารแห่งชีวิตนั้น

49 บรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย

40 And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.

41 The Jews then murmured at him, because he said, I am the bread which came down from heaven.

42 And they said, Is not this Jesus, the son of Joseph, whose father and mother we know? how is it then that he saith, I came down from heaven?

43 Jesus therefore answered and said unto them, Murmur not among yourselves.

44 No man can come to me, except the Father which hath sent me draw him: and I will raise him up at the last day.

45 It is written in the prophets, And they shall be all taught of God. Every man therefore that hath heard, and hath learned of the Father, cometh unto me.

46 Not that any man hath seen the Father, save he which is of God, he hath seen the Father.

47 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me hath everlasting life.

48 I am that bread of life.

49 Your fathers did eat manna in the wilderness, and are

ได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารและ
สิ้นชีวิต

50 แต่นี้เป็นอาหารที่ลงมาจาก
สวรรค์ เพื่อให้ผู้ที่ได้กินแล้วไม่
ตาย

51 เราเป็นอาหารที่ธำรงชีวิตซึ่ง
ลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใดกินอา-
หารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์
และอาหารที่เราจะให้เพื่อเป็น
ชีวิตของโลกนั้นก็คือเนื้อของเรา

52 แล้วพวกเขาก็ทู่มเถียงกันว่า
“ผู้นี้จะเอาเนื้อของเขาให้เรากิน
ได้อย่างไร”

53 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า
“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้ง
หลายว่า ถ้าท่านไม่กินเนื้อและ
ดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ ท่านก็
ไม่มีชีวิตในตัวท่าน

54 ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของ
เราก็มีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้
ผู้นั้นฟื้นขึ้นมาในวันสุดท้าย

55 เพราะว่าเนื้อของเราเป็นอา-
หารแท้และโลหิตของเราก็เป็น
ของดื่มแท้

56 ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของ
เรา ผู้นั้นก็อยู่ในเราและเราอยู่
ในเขา

57 พระบิดาผู้ ทรงดำรงพระ
ชนม์ได้ทรงใช้เรามาและเรามี
ชีวิตเพราะพระบิดานั้นฉันใด ผู้
ที่กินเรา ผู้นั้นก็จะมีชีวิตเพราะ
เราฉันนั้น

58 นี่แหละเป็นอาหารซึ่งลงมา
จากสวรรค์ ไม่เหมือนกับมานา

dead.

50 This is the bread which
cometh down from heaven,
that a man may eat thereof,
and not die.

51 I am the living bread which
came down from heaven: if
any man eat of this bread, he
shall live for ever: and the
bread that I will give is my
flesh, which I will give for the
life of the world.

52 The Jews therefore strove
among themselves, saying,
How can this man give us his
flesh to eat?

53 Then Jesus said unto them,
Verily, verily, I say unto you,
Except ye eat the flesh of the
Son of man, and drink his
blood, ye have no life in you.

54 Whoso eateth my flesh,
and drinketh my blood, hath
eternal life; and I will raise
him up at the last day.

55 For my flesh is meat in-
deed, and my blood is drink
indeed.

56 He that eateth my flesh,
and drinketh my blood,
dwelleth in me, and I in him.

57 As the living Father hath
sent me, and I live by the
Father: so he that eateth me,
even he shall live by me.

58 This is that bread which

ที่พวกบรรพบุรุษของท่านได้กิน
และสิ้นชีวิต ผู้ที่กินอาหารนี้จะมี
ชีวิตนิรันดร์”

59 คำเหล่านี้พระองค์ได้ตรัสใน
ธรรมศาลา ขณะที่พระองค์ทรง
สั่งสอนอยู่ที่เมืองคาเปอร์นาอุม
พวกเขาไม่เข้าใจ

คำสั่งสอนของพระเยซู

60 ดังนั้นเมื่อเหล่าสาวกของ
พระองค์หลายคนได้ฟังเช่นนั้น
ก็พูดว่า “ถ้อยคำเหล่านี้ยากนัก
ใครจะฟังได้”

61 เมื่อพระเยซูทรงทราบเองว่า
เหล่าสาวกของพระองค์บ่นถึง
เรื่องนั้น พระองค์จึงตรัสกับเขา
ว่า “เรื่องนี้ทำให้ท่านทั้งหลาย
ลำบากใจหรือ

62 ถ้าท่านจะได้เห็นบุตรมนุษย์
เสด็จขึ้นไปยังที่ที่ท่านอยู่แต่
ก่อนนั้น ท่านจะว่าอย่างไร

63 จิตวิญญาณเป็นที่ให้มีชีวิต
ส่วนเนื้อหนังไม่มีประโยชน์อัน
ใด ถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวกับ
ท่านทั้งหลายนั้นเป็นจิตวิญ-
ญาณและเป็นชีวิต

64 แต่ในพวกท่านมีบางคนที่ไม่
เชื่อ” เพราะพระเยซูทรงทราบ
แต่แรกว่าผู้ใดไม่เชื่อ และเป็นผู้
ใดที่จะทรยศพระองค์

65 และพระองค์ตรัสว่า “เหตุฉะนั้น
เราจึงได้บอกท่านทั้งหลายว่า
ไม่มีผู้ใดจะมาหาเราได้ นอกจาก
พระบิดาของเราจะทรง
โปรดประทานให้ผู้นั้น”

66 ตั้งแต่นั้นมาสาวกของพระ

came down from heaven: not
as your fathers did eat manna,
and are dead: he that eateth of
this bread shall live for ever.

59 These things said he in the
synagogue, as he taught in
Capernaum.

Jesus' Teaching Not Understood

60 Many therefore of his dis-
ciples, when they had heard
this, said, This is an hard
saying; who can hear it?

61 When Jesus knew in him-
self that his disciples mur-
mured at it, he said unto them,
Doth this offend you?

62 What and if ye shall see the
Son of man ascend up where
he was before?

63 It is the spirit that quick-
eneth; the flesh profiteth noth-
ing: the words that I speak
unto you, they are spirit, and
they are life.

64 But there are some of you
that believe not. For Jesus
knew from the beginning who
they were that believed not,
and who should betray him.

65 And he said, Therefore
said I unto you, that no man
can come unto me, except it
were given unto him of my
Father.

66 From that time many of his
disciples went back, and

องค์หลายคนก็ท้อถอยไม่ติดตามพระองค์อีกต่อไป

คำกล่าวถึง

ความเชื่อของเปโตร

67 พระเยซูตรัสกับสิบสองคนนั้นว่า "ท่านทั้งหลายก็จะจากเราไปด้วยหรือ"

68 ซีโมนเปโตรทูลตอบพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์จะจากไปหาผู้ใดเล่า พระองค์มีถ้อยคำซึ่งให้มีชีวิตนิรันดร์"

69 และข้าพระองค์ทั้งหลายก็เชื่อและแน่ใจแล้วว่า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงดำรงพระชนม์"

70 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "เราเลือกพวกท่านสิบสองคนมิใช่หรือ และคนหนึ่งในพวกท่านเป็นมารร้าย"

71 พระองค์ทรงหมายถึงยูดาส อิสคาริโอทบุตรชายซีโมนเพราะว่าเขาเป็นคนที่จะทรยศพระองค์ คือคนหนึ่งในอัครสาวกสิบสองคน

การเลี้ยงในเทศกาลอยู่เพิงที่กรุงเยรูซาเล็ม

7 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเยซูก็ได้เสด็จไปในแคว้นกาลิลี ด้วยว่าพระองค์ไม่ประสงค์ที่จะเสด็จไปในแคว้นยูเดีย เพราะพวกยิวหาโอกาสที่จะฆ่าพระองค์

2 ขณะนั้นใกล้จะถึงเทศกาลอยู่เพิงของพวกยิวแล้ว

walked no more with him.

Peter's Confession of Faith

67 Then said Jesus unto the twelve, **Will ye also go away?**

68 Then Simon Peter answered him, Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

69 And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.

70 Jesus answered them, **Have not I chosen you twelve, and one of you is a devil?**

71 He spake of Judas Iscariot the son of Simon: for he it was that should betray him, being one of the twelve.

Feast of Tabernacles at Jerusalem

7 After these things Jesus walked in Galilee: for he would not walk in Jewry, because the Jews sought to kill him.

2 Now the Jews' feast of tabernacles was at hand.

3 พวกน้อง ๆ ของพระองค์จึงทูลพระองค์ว่า "จงออกจากที่นี่ไป ยิ่งแคว้นยูเดีย เพื่อเหล่าสาวกของท่านจะได้เห็นกิจการที่ท่านกระทำ"

4 เพราะว่าไม่มีผู้ใดทำอะไรลับ ๆ เมื่อผู้นั้นเองอยากให้ตัวปรากฏ ถ้าท่านกระทำการเหล่านี้ ก็จงสำแดงตัวให้ปรากฏแก่โลกเถิด"

5 แม้พวกน้อง ๆ ของพระองค์ก็ได้เชื่อในพระองค์

6 พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า "ยังไม่ถึงเวลาของเรา แต่เวลาของพวกท่านมีอยู่เสมอ"

7 โลกจะเกลียดชังพวกท่านไม่ได้ แต่โลกเกลียดชังเรา เพราะเราเป็นพยานว่าการงานของโลกนั้นชั่ว

8 พวกท่านจงขึ้นไปในเทศกาลนั้นเถิด เราจะยังไม่ขึ้นไปในเทศกาลนั้น เพราะว่ายังไม่ถึงกำหนดเวลาของเรา"

9 เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้นแก่เขาแล้ว พระองค์ก็ยังประทับอยู่ในแคว้นกาลิลี

**พระเยซูทรงออกจาก
แคว้นกาลิลีเป็นการลับ**

10 แต่เมื่อพวกน้อง ๆ ของพระองค์ขึ้นไปในเทศกาลนั้นแล้ว พระองค์ก็เสด็จตามขึ้นไปด้วย แต่ไปอย่างลับ ๆ ไม่เปิดเผย

11 พวกยิวจึงมองหาพระองค์ในเทศกาลนั้นและถามว่า "คนนั้นอยู่ที่ไหน"

3 His brethren therefore said unto him, Depart hence, and go into Judaea, that thy disciples also may see the works that thou doest.

4 For there is no man that doeth any thing in secret, and he himself seeketh to be known openly. If thou do these things, shew thyself to the world.

5 For neither did his brethren believe in him.

6 Then Jesus said unto them, **My time is not yet come: but your time is always ready.**

7 The world cannot hate you; but me it hateth, because I testify of it, that the works thereof are evil.

8 Go ye up unto this feast: I go not up yet unto this feast; for my time is not yet full come.

9 When he had said these words unto them, he abode still in Galilee.

**Jesus Secretly
Leaves Galilee**

10 But when his brethren were gone up, then went he also up unto the feast, not openly, but as it were in secret.

11 Then the Jews sought him at the feast, and said, Where is he?

12 และประชาชนก็ซุบซิบกันถึงพระองค์เป็นอันมาก บางคนว่า "เขาเป็นคนดี" คนอื่นๆว่า "มิใช่ แต่เขาหลอกลวงประชาชนต่างหาก"

13 แต่ไม่มีผู้ใดอาจพูดถึงพระองค์อย่างเปิดเผย เพราะกลัวพวกยิว

พระเยซูที่เทศกาลอยู่เพิง

14 ครั้นถึงวันกลางเทศกาลนั้น พระเยซูได้เสด็จขึ้นไปในพระวิหารและทรงสั่งสอน

15 พวกยิวคิดประหลาดใจและพูดว่า "คนนี้จะรู้ข้อความเหล่านี้ได้อย่างไร ในเมื่อไม่เคยเรียนเลย"

16 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า "คำสอนของเราไม่ใช่ของเราเอง แต่เป็นของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา

17 ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า หรือว่าเราพูดตามใจชอบของเราเอง

18 ผู้ใดที่พูดตามใจชอบของตนเอง ผู้นั้นย่อมแสวงหาเกียรติสำหรับตนเอง แต่ผู้ที่แสวงหาเกียรติให้พระองค์ผู้ทรงใช้ตนมา ผู้นั้นแหละเป็นคนจริง ไม่มีอธรรมอยู่ในเขาเลย

19 โมเสสได้ให้พระราชบัญญัติแก่ท่านทั้งหลายมิใช่หรือ และไม่มีผู้ใดในพวกท่านรักษาพระราชบัญญัตินั้น ท่านทั้งหลายหา

12 And there was much murmuring among the people concerning him: for some said, He is a good man: others said, Nay; but he deceiveth the people.

13 Howbeit no man spake openly of him for fear of the Jews.

Jesus at the Feast of Tabernacles

14 Now about the midst of the feast Jesus went up into the temple, and taught.

15 And the Jews marvelled, saying, How knoweth this man letters, having never learned?

16 Jesus answered them, and said, My doctrine is not mine, but his that sent me.

17 If any man will do his will, he shall know of the doctrine, whether it be of God, or whether I speak of myself.

18 He that speaketh of himself seeketh his own glory: but he that seeketh his glory that sent him, the same is true, and no unrighteousness is in him.

19 Did not Moses give you the law, and yet none of you keepeth the law? Why go ye about to kill me?

โอกาสที่จะฆ่าเราทำไม”

20 คนเหล่านั้นตอบว่า “ท่านมีผีสิงอยู่ ใครเล่าหาโอกาสจะฆ่าท่าน”

21 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราทำได้ทำสิ่งหนึ่งและท่านทั้งหลายประหลาดใจ

22 โมเสสได้ให้ท่านทั้งหลายเข้าสู่หัต (มิใช่ได้มาจากโมเสส แต่มาจากบรรพบุรุษ) และในวันสะบาโตท่านทั้งหลายก็ยังให้คนเข้าสู่หัต

23 ถ้าในวันสะบาโตคนยังเข้าสู่หัต เพื่อมิให้ละเมิดพระราชบัญญัติของโมเสสแล้ว ท่านทั้งหลายจะโกรธเรา เพราะเราทำให้ชายผู้หนึ่งหายโรคเป็นปกติในวันสะบาโตหรือ

24 อย่าตัดสินตามที่เห็นภายนอก แต่จงตัดสินตามชอบธรรมเถิด”

25 เพราะฉะนั้นชาวกรุงเยรูซาเล็มบางคนจึงพูดว่า “คนนี้มีไข้หรือที่เขาหาโอกาสจะฆ่าเสีย

26 แต่ดูเถิด ท่านกำลังพูดอย่างกล้าหาญและเขาทั้งหลายก็ไม่ได้ว่าอะไรท่านเลย พวกขุนนางรู้แน่แล้วหรือว่า คนนี้เป็นพระคริสต์แท้

27 แต่เรารู้ว่าคนนี้มาจากไหน แต่เมื่อพระคริสต์เสด็จมานั้น จะไม่มีผู้ใดรู้เลยว่า พระองค์มาจากไหน”

28 ดังนั้นพระเยซูจึงทรงประกาศขณะที่ทรงสั่งสอนอยู่ในพระ

20 The people answered and said, Thou hast a devil: who goeth about to kill thee?

21 Jesus answered and said unto them, I have done one work, and ye all marvel.

22 Moses therefore gave unto you circumcision; (not because it is of Moses, but of the fathers;) and ye on the sabbath day circumcise a man.

23 If a man on the sabbath day receive circumcision, that the law of Moses should not be broken; are ye angry at me, because I have made a man every whit whole on the sabbath day?

24 Judge not according to the appearance, but judge righteous judgment.

25 Then said some of them of Jerusalem, Is not this he, whom they seek to kill?

26 But, lo, he speaketh boldly, and they say nothing unto him. Do the rulers know indeed that this is the very Christ?

27 Howbeit we know this man whence he is: but when Christ cometh, no man knoweth whence he is.

28 Then cried Jesus in the temple as he taught, saying, Ye both know me, and ye know whence I am: and I am

วิหารว่า "ท่านทั้งหลายรู้จักเรา และรู้ว่าเรามาจากไหน แต่เรามี ได้มาตามลำพังเราเอง แต่พระองค์ผู้ทรงใช้เรานั้นทรงสัตย์จริง แต่ท่านทั้งหลายไม่รู้จักพระองค์"

29 แต่เรารู้จักพระองค์ เพราะเรามาจากพระองค์และพระองค์ได้ทรงใช้เรามา"

30 เขาทั้งหลายจึงหาโอกาสที่จะจับพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดยื่นมือแตะต้องพระองค์ เพราะยังไม่ถึงกำหนดเวลาของพระองค์

31 และมีหลายคนในหมู่ประชาชนนั้นได้เชื่อในพระองค์และพูดว่า "เมื่อพระคริสต์เสด็จมานั้น พระองค์จะทรงกระทำอัศจรรย์มากยิ่งขึ้นกว่าที่ ผู้นี้ได้กระทำหรือ"

32 เมื่อพวกฟาริสีได้ยินประชาชนซุบซิบกันเรื่องพระองค์อย่างนั้น พวกฟาริสีกับพวกปุโรหิตใหญ่จึงได้ใช้เจ้าหน้าที่ไปจับพระองค์

33 พระเยซูจึงตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายอีกหน่อยหนึ่ง แล้วจะกลับไปหาพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา"

34 ท่านทั้งหลายจะแสวงหาเรา แต่จะไม่พบเรา และที่ซึ่งเราอยู่นั้นท่านจะไปไม่ได้"

35 พวกยิวจึงพูดกันว่า "คนนี้จะไปไหน ที่เราจะหาเขาไม่พบ เขาจะไปหาคนที่กระจัดกระจายไป

not come of myself, but he that sent me is true, whom ye know not.

29 But I know him: for I am from him, and he hath sent me.

30 Then they sought to take him: but no man laid hands on him, because his hour was not yet come.

31 And many of the people believed on him, and said, When Christ cometh, will he do more miracles than these which this man hath done?

32 The Pharisees heard that the people murmured such things concerning him; and the Pharisees and the chief priests sent officers to take him.

33 Then said Jesus unto them, Yet a little while am I with you, and then I go unto him that sent me.

34 Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come.

35 Then said the Jews among themselves, Whither will he go, that we shall not find him? will he go unto the dispersed among the Gentiles, and teach the Gentiles?

อยู่ในหมู่ พวกต่างชาติและสั่งสอนพวกต่างชาติหรือ

36 เขาหมายความว่าอย่างไรที่พูดว่า ‘ท่านทั้งหลายจะแสวงหาเราแต่จะไม่พบเรา’ และ ‘ที่ซึ่งเราอยู่นั้นท่านจะไปไม่ได้’”

พระวิญญาณบริสุทธิ์

คือแม่น้ำประกอบด้วยชีวิต

37 ในวันสุดท้ายของเทศกาล ซึ่งเป็นวันใหญ่นั้น พระเยซูทรงยืนและประกาศว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย ผู้นั้นจงมาหาเราและดื่ม

38 ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘แม่น้ำที่มีน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมาจากภายในผู้นั้น’”

39 (สิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นหมายถึงพระวิญญาณซึ่งผู้ที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ เหตุว่ายังไม่ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ เพราะพระเยซูยังมิได้รับสร้างราศี)

เห็นด้วยหรือต่อต้านพระเยซู

40 เมื่อประชาชนได้ฟังดังนั้น หลายคนจึงพูดว่า “แท้จริง ท่านผู้นี้เป็นศาสดาพยากรณ์นั้น”

41 คนอื่นๆก็พูดว่า “ท่านผู้นี้เป็นพระคริสต์” แต่บางคนพูดว่า “พระคริสต์จะมาจากกาลิลีหรือ

42 พระคัมภีร์กล่าวไว้มิใช่หรือ ว่า พระคริสต์จะมาจากเชื้อสายของดาวิด และมาจากเมืองเบธเลเฮมซึ่งดาวิดเคยอยู่นั้น”

36 What manner of saying is this that he said, **Ye shall seek me, and shall not find me:** and where I am, thither ye cannot come?

The Holy Spirit to Be a Flowing Well of Power

37 In the last day, that great day of the feast, Jesus stood and cried, saying, **If any man thirst, let him come unto me, and drink.**

38 **He that believeth on me, as the scripture hath said, out of his belly shall flow rivers of living water.**

39 (But this spake he of the Spirit, which they that believe on him should receive: for the Holy Ghost was not yet given; because that Jesus was not yet glorified.)

For or Against Jesus

40 Many of the people therefore, when they heard this saying, said, Of a truth this is the Prophet.

41 Others said, This is the Christ. But some said, Shall Christ come out of Galilee?

42 Hath not the scripture said, That Christ cometh of the seed of David, and out of the town of Bethlehem, where David was?

43 เหตุฉะนั้น ประชาชนจึงมีความเห็นแตกแยกกันในเรื่องพระองค์

44 บางคนใคร่จะจับพระองค์ แต่ไม่มีผู้ใดยื่นมือแตะต้องพระองค์เลย

45 เจ้าหน้าที่จึงกลับไปหาพวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสี และพวกนบกล่าวกับเจ้าหน้าที่ว่า "ทำไมเจ้าจึงไม่จับเขามา"

46 เจ้าหน้าที่ตอบว่า "ไม่เคยมีผู้ใดพูดเหมือนคนนั้นเลย"

47 พวกฟาริสีตอบเขาว่า "พวกเจ้าถูกหลอกไปด้วยแล้วหรือ"

48 มีผู้ใดในพวกขุนนางหรือพวกฟาริสีเชื่อในผู้นั้นหรือ

49 แต่ประชาชนหมื่นที่ไม่รู้พระราชบัญญัติก็ต้องถูกสาปแช่งอยู่แล้ว"

50 นิโคเดมัส (ผู้ที่ได้มาหาพระเยซูในเวลากลางคืนนั้น และเป็นคนหนึ่งในพวกเขา) ได้กล่าวแก่พวกเขาว่า

51 "พระราชบัญญัติของเราตัดสินคนใดโดยที่ยังไม่ได้ฟังเขาก่อนและรู้ว่าเขาได้ทำอะไรบ้างหรือ"

52 เขาทั้งหลายตอบนิโคเดมัสว่า "ท่านมาจากกาลิลีด้วยหรือ จงค้นหาดูเถิด เพราะว่าไม่มีศาสดาพยากรณ์เกิดขึ้นมาจากกาลิลี"

53 ต่างคนต่างกลับไปบ้านของตน

43 So there was a division among the people because of him.

44 And some of them would have taken him; but no man laid hands on him.

45 Then came the officers to the chief priests and Pharisees; and they said unto them, Why have ye not brought him?

46 The officers answered, Never man spake like this man.

47 Then answered them the Pharisees, Are ye also deceived?

48 Have any of the rulers or of the Pharisees believed on him?

49 But this people who knoweth not the law are cursed.

50 Nicodemus saith unto them, (he that came to Jesus by night, being one of them,)

51 Doth our law judge any man, before it hear him, and know what he doeth?

52 They answered and said unto him, Art thou also of Galilee? Search, and look: for out of Galilee ariseth no prophet.

53 And every man went unto his own house.

หญิงที่ถูกจับกุมโทษฐาน
ล่วงประเวณี

๘ แต่พระเยซูเสด็จไปยังภูเขา
มะกอกเทศ

๒ ในตอนเช้าตรู่ พระองค์เสด็จ
เข้าไปในพระวิหารอีก และคนทั้ง
หลายพากันมาหาพระองค์ พระ
องค์ก็ประทับนั่งและสั่งสอนเขา

๓ พวกธรรมาจารย์ และพวก
ฟาริสีได้พาผู้หญิงคนหนึ่งมาหา
พระองค์ หญิงผู้นี้ถูกจับฐาน
ล่วงประเวณี และเมื่อเขาให้
หญิงผู้นี้นยืนอยู่ท่ามกลางฝูงชน

๔ เขาทูลพระองค์ว่า "พระอา-
จารย์เจ้าข้า หญิงคนนี้ถูกจับเมื่อ
กำลังล่วงประเวณีอยู่

๕ ในพระราชบัญญัตินี้ โมเสส
สั่งให้เราเอาหินขว้างคนเช่นนี้
ให้ตาย ส่วนท่านจะว่าอย่างไรใน
เรื่องนี้"

๖ พวกเขาพูดอย่างนี้เพื่อทดลอง
พระองค์ หวังจะหาเหตุฟ้องพระ
องค์ แต่พระเยซูทรงโน้มพระ
กายลงเอานิ้วพระหัตถ์เขียนที่
ดิน เหมือนกับว่าพระองค์ไม่ได้
ยินพวกเขาเลย

๗ และเมื่อพวกเขายังทูลถาม
พระองค์อยู่เรื่อยๆ พระองค์ก็
ทรงลุกขึ้นและตรัสกับเขาว่า "ผู้
ใดในพวกท่านที่ไม่มีบาป ก็ให้ผู้
นั้นเอาหินขว้างเขาก่อน"

๘ แล้วพระองค์ก็ทรงโน้มพระ
กายลงและเขียนที่ดินอีก

The Woman
Taken in Adultery

๘ Jesus went unto the mount
of Olives.

2 And early in the morning he
came again into the temple,
and all the people came unto
him; and he sat down, and
taught them.

3 And the scribes and Phar-
isees brought unto him a
woman taken in adultery; and
when they had set her in the
midst,

4 They say unto him, Master,
this woman was taken in adul-
tery, in the very act.

5 Now Moses in the law com-
manded us, that such should
be stoned: but what sayest
thou?

6 This they said, tempting
him, that they might have to
accuse him. But Jesus stooped
down, and with his finger
wrote on the ground, as
though he heard them not.

7 So when they continued ask-
ing him, he lifted up himself,
and said unto them, **He that is
without sin among you, let
him first cast a stone at her.**

8 And again he stooped down,
and wrote on the ground.

9 และเมื่อเขาทั้งหลายได้ยืนดั่งนั้น จึงรู้สำนึกโดยใจวิญญ์ผิดชอบของตนเอง เขาทั้งหลายจึงออกไปทีละคนๆ เริ่มจากคนเฒ่าคนแก่จนหมด เหลือแต่พระเยซูตามลำพังกับหญิงที่ยังยืนอยู่ที่นั่น

10 เมื่อพระเยซูทรงลุกขึ้นแล้ว และได้ทอดพระเนตรเห็นผู้ใดเห็นแต่หญิงผู้นั้น พระองค์ตรัสกับนางว่า "หญิงเอ๋ย พวกเขาคือพ้องเจ้าไปไหนหมด ไม่มีใครเอาโทษเจ้าหรือ"

11 นางนั้นทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ไม่มีผู้ใดเลย" และพระเยซูตรัสกับนางว่า "เราก็ไม่เอาโทษเจ้าเหมือนกัน จงไปเถิด และอย่าทำบาปอีก"

พระเยซูเป็น

ความสว่างของโลก

12 อีกครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด แต่จะมี ความสว่างแห่งชีวิต"

13 พวกฟาริสีจึงกล่าวกับพระองค์ว่า "ท่านเป็นพยานให้แก่ตัวเอง คำพยานของท่านไม่เป็นความจริง"

14 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "แม้เราเป็นพยานให้แก่ตัวเราเอง คำพยานของเราก็เป็นความจริง เพราะเรารู้ว่าเรามาจากไหนและจะไปทีไหน แต่พวกท่านไม่รู้ว่ เรามาจากไหนและจะไปทีไหน

9 And they which heard it, being convicted by their own conscience, went out one by one, beginning at the eldest, even unto the last: and Jesus was left alone, and the woman standing in the midst.

10 When Jesus had lifted up himself, and saw none but the woman, he said unto her, **Woman, where are those thine accusers? hath no man condemned thee?**

11 She said, No man, Lord. And Jesus said unto her, **Neither do I condemn thee: go, and sin no more.**

Jesus,

the Light of the World

12 Then spake Jesus again unto them, saying, **I am the light of the world: he that followeth me shall not walk in darkness, but shall have the light of life.**

13 The Pharisees therefore said unto him, Thou bearest record of thyself; thy record is not true.

14 Jesus answered and said unto them, **Though I bear record of myself, yet my record is true: for I know whence I came, and whither I go; but ye cannot tell whence I come, and whither I go.**

15 ท่านทั้งหลายย่อมพิพากษาตามเนื้อหนัง เรามิได้พิพากษาผู้ใด

16 แต่ถึงแม้ว่าเราจะพิพากษาการพิพากษาของเราก็ถูกต้อง เพราะเรามิได้พิพากษาโดยลำพัง แต่เราพิพากษาร่วมกับพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา

17 ในพระราชบัญญัติของท่านก็มีคำเขียนไว้ว่า ‘คำพยานของสองคนก็เป็นความจริง’

18 เราเป็นพยานให้แก่ตัวเราเองและพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา ก็เป็นพยานให้แก่เรา”

19 เหตุฉะนั้นเขาจึงทูลพระองค์ว่า “พระบิดาของท่านอยู่ที่ไหน” พระเยซูตรัสตอบว่า “ตัวเราก็คือพระบิดาของเราที่ดี ท่านทั้งหลายไม่รู้จัก ถ้าท่านรู้จักเรา ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย”

20 พระเยซูตรัสคำเหล่านี้ที่คลังเงิน เมื่อกำลังทรงสั่งสอนอยู่ในพระวิหาร แต่ไม่มีผู้ใดจับกุมพระองค์ เพราะว่ายังไม่มีถึงกำหนดเวลาของพระองค์

21 พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า “เราจะจากไป และท่านทั้งหลายจะแสวงหาเรา และจะตายในการบาปของท่าน ที่ซึ่งเราจะไปนั้นท่านทั้งหลายจะไปไม่ได้”

22 พวกยิวจึงพูดกันว่า “เขาจะฆ่าตัวตายหรือ เพราะเขาพูดว่า ‘ที่ซึ่งเราจะไปนั้นท่านทั้งหลายจะไปไม่ได้’”

15 Ye judge after the flesh; I judge no man.

16 And yet if I judge, my judgment is true: for I am not alone, but I and the Father that sent me.

17 It is also written in your law, that the testimony of two men is true.

18 I am one that bear witness of myself, and the Father that sent me beareth witness of me.

19 Then said they unto him, Where is thy Father? Jesus answered, Ye neither know me, nor my Father: if ye had known me, ye should have known my Father also.

20 These words spake Jesus in the treasury, as he taught in the temple: and no man laid hands on him; for his hour was not yet come.

21 Then said Jesus again unto them, I go my way, and ye shall seek me, and shall die in your sins: whither I go, ye cannot come.

22 Then said the Jews, Will he kill himself? because he saith, Whither I go, ye cannot come.

23 พระองค์ตรัสกับเขาว่า "ท่านทั้งหลายมาจากเบื้องล่าง เรามาจากเบื้องบน ท่านเป็นของโลกนี้ เราไม่ได้เป็นของโลกนี้"

24 เราจึงบอกท่านทั้งหลายว่า ท่านจะตายในการบาปของท่าน เพราะว่าถ้าท่านมิได้เชื่อว่าเราเป็นผู้นั้น ท่านจะต้องตายในการบาปของตัว"

25 เขาจึงถามพระองค์ว่า "ท่านคือใครเล่า" พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เราเป็นดังที่เราได้บอกท่านทั้งหลายแต่แรกนั้น"

26 เราก็ยังมีเรื่องอีกมากที่จะพูดและพิพากษาท่าน แต่พระองค์ผู้ทรงใช้เรามาในทรงเป็นสัตย์จริง และสิ่งที่เราได้ยินจากพระองค์ เรากล่าวแก่โลก"

27 เขาทั้งหลายไม่เข้าใจว่าพระองค์ตรัสกับเขาถึงเรื่องพระบิดา

28 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า "เมื่อท่านทั้งหลายจะได้ยกบุตรมนุษย์ขึ้นไว้แล้ว เมื่อนั้นท่านก็จะรู้ว่าเราคือผู้นั้น และรู้ว่าเรามีได้ทำสิ่งใดตามใจชอบ แต่พระบิดาของเราได้ทรงสอนเราอย่างไร เราจึงกล่าวอย่างนั้น"

29 และพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา ก็ทรงสถิตอยู่กับเรา พระบิดามีได้ทรงทั้งเราไว้ตามลำพังเพราะว่าเราทำตามชอบพระทัยพระองค์เสมอ"

30 เมื่อพระองค์ตรัสดังนี้ก็มีคนเป็นอันมากเชื่อในพระองค์

31 พระเยซูจึงตรัสกับพวกยิวที่

23 And he said unto them, Ye are from beneath; I am from above: ye are of this world; I am not of this world.

24 I said therefore unto you, that ye shall die in your sins: for if ye believe not that I am he, ye shall die in your sins.

25 Then said they unto him, Who art thou? And Jesus saith unto them, Even the same that I said unto you from the beginning.

26 I have many things to say and to judge of you: but he that sent me is true; and I speak to the world those things which I have heard of him.

27 They understood not that he spake to them of the Father.

28 Then said Jesus unto them, When ye have lifted up the Son of man, then shall ye know that I am he, and that I do nothing of myself; but as my Father hath taught me, I speak these things.

29 And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.

30 As he spake these words, many believed on him.

31 Then said Jesus to those Jews which believed on him, If ye continue in my word, then

เชื่อในพระองค์แล้วว่า “ถ้าท่านทั้งหลายดำรงอยู่ในคำของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราอย่างแท้จริง

32 และท่านทั้งหลายจะรู้จักความจริง และความจริงนั้นจะทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย”

33 เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า “เราสืบเชื้อสายมาจากอับราฮัมและไม่เคยเป็นทาสใครเลย เหตุไฉนท่านจึงกล่าวว่า ‘ท่านทั้งหลายจะเป็นไทย’”

34 พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ใดที่ทำบาปก็เป็นทาสของบาป

35 ทาสนั้นมิได้อยู่ในครัวเรือนตลอดไป พระบุตรต่างหากอยู่ตลอดไป

36 เหตุฉะนั้นถ้าพระบุตรจะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายเป็นไทย ท่านก็จะเป็นไทยจริงๆ

37 เรารู้ว่าท่านทั้งหลายเป็นเชื้อสายของอับราฮัม แต่ท่านก็หาโอกาสที่จะฆ่าเราเสีย เพราะคำของเราไม่มีโอกาสเข้าสู่ใจของท่าน

38 เราพูดสิ่งที่เราได้เห็นจากพระบิดาของเรา และท่านทำสิ่งที่ท่านได้เห็นจากพ่อของท่าน”

39 เขาทั้งหลายจึงทูลตอบพระองค์ว่า “อับราฮัมเป็นบิดาของเรา” พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “ถ้าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของอับราฮัมแล้ว ท่านก็จะ

are ye my disciples indeed;

32 And ye shall know the truth, and the truth shall make you free.

33 They answered him, We be Abraham's seed, and were never in bondage to any man: how sayest thou, Ye shall be made free?

34 Jesus answered them, Verily, verily, I say unto you, Whosoever committeth sin is the servant of sin.

35 And the servant abideth not in the house for ever: but the Son abideth ever.

36 If the Son therefore shall make you free, ye shall be free indeed.

37 I know that ye are Abraham's seed; but ye seek to kill me, because my word hath no place in you.

38 I speak that which I have seen with my Father: and ye do that which ye have seen with your father.

39 They answered and said unto him, Abraham is our father. Jesus saith unto them, If ye were Abraham's children, ye would do the works of Abraham.

ทำสิ่งที่อับราฮัมได้กระทำ
 40 แต่บัดนี้ท่านทั้งหลายหาโอกาสที่จะฆ่าเรา ซึ่งเป็นผู้ที่ได้บอกท่านถึงความจริงที่เราได้ยินมาจากพระเจ้า อับราฮัมมิได้กระทำอย่างนี้
 41 ท่านทั้งหลายย่อมทำสิ่งที่พ่อของท่านทำ” เขาจึงทูลพระองค์ว่า “เรามีได้เกิดจากการลวงประเวณี เรามีพระบิดาองค์เดียวคือพระเจ้า”
 42 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ถ้าพระเจ้าเป็นพระบิดาของท่านแล้ว ท่านก็จะรักเรา เพราะเรามาจากพระเจ้าและอยู่ที่นี่แล้ว เรามิได้มาตามใจชอบของเราเอง แต่พระองค์นั้นทรงใช้เรามา
 43 เหตุไฉนท่านจึงไม่เข้าใจถ้อยคำที่เราพูด นั่นเป็นเพราะท่านทนฟังคำของเราไม่ได้
 44 ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือพญามาร และท่านใคร่จะทำตามความปรารถนาของพ่อท่าน มันเป็นฆาตกรตั้งแต่เดิมมา และมีได้ตั้งอยู่ในความจริง เพราะความจริงมิได้อยู่ในมัน เมื่อมันพูดมุสา มันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้มุสา และเป็นพ่อของการมุสา
 45 แต่ท่านทั้งหลายมิได้เชื่อเรา เพราะเราพูดความจริง
 46 มีผู้ใดในพวกท่านหรือที่ชี้ให้เห็นว่าเราได้ทำบาป และถ้าเราพูดความจริง ทำไมท่านจึงไม่

40 But now ye seek to kill me, a man that hath told you the truth, which I have heard of God: this did not Abraham.
 41 Ye do the deeds of your father. Then said they to him, We be not born of fornication; we have one Father, even God.
 42 Jesus said unto them, If God were your Father, ye would love me: for I proceeded forth and came from God; neither came I of myself, but he sent me.
 43 Why do ye not understand my speech? even because ye cannot hear my word.
 44 Ye are of your father the devil, and the lusts of your father ye will do. He was a murderer from the beginning, and abode not in the truth, because there is no truth in him. When he speaketh a lie, he speaketh of his own: for he is a liar, and the father of it.
 45 And because I tell you the truth, ye believe me not.
 46 Which of you convinceth me of sin? And if I say the truth, why do ye not believe me?

เชื่อเรา

47 ผู้ที่มาจากพระเจ้าย่อมฟังพระวจนะของพระเจ้า เหตุฉะนั้นท่านจึงไม่ฟัง เพราะท่านทั้งหลายมิได้มาจากพระเจ้า”

48 พวกยิวจึงทูลตอบพระองค์ว่า “ที่เราพูดว่า ท่านเป็นชาวสะมาเรียและมีผีสิงนั้น ไม่จริงหรือ”

49 พระเยซูตรัสตอบว่า “เราไม่มีผีสิง แต่เราถวายพระเกียรติแด่พระบิดาของเรา และท่านลบหลู่เกียรติเรา

50 เรามิได้แสวงหาเกียรติของเราเอง แต่มีผู้หาให้ และพระองค์นั้นจะทรงพิพากษา

51 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดรักษาคำของเรา ผู้นั้นจะไม่ประสบความตายเลย”

52 พวกยิวจึงทูลพระองค์ว่า “เดี๋ยวนี้เรารู้แล้วว่าท่านมีผีสิง อับราฮัมและพวกศาสนดาพยากรณ์ก็ตายแล้ว และท่านพูดว่า ‘ถ้าผู้ใดรักษาคำของเรา ผู้นั้นจะไม่ชิมความตายเลย’

53 ท่านเป็นใหญ่กว่าอับราฮัม บิดาของเราที่ตายไปแล้วหรือ พวกศาสนดาพยากรณ์นั้นก็ตายไปแล้วด้วย ท่านอวดอ้างว่าท่านเป็นผู้ใดเล่า”

54 พระเยซูตรัสตอบว่า “ถ้าเราให้เกียรติแก่ตัวเราเอง เกียรติของเราก็ไม่มีความหมาย พระองค์ผู้ทรงให้เกียรติแก่เรานั้นคือพระบิดาของเรา ผู้ซึ่งพวก

47 He that is of God heareth God's words: ye therefore hear them not, because ye are not of God.

48 Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well that thou art a Samaritan, and hast a devil?

49 Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me.

50 And I seek not mine own glory: there is one that seeketh and judgeth.

51 Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death.

52 Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil. Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death.

53 Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself?

54 Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing: it is my Father that honoureth me; of whom ye say, that he is your God:

ท่านกล่าวว่าเป็นพระเจ้าของพวกท่าน

55 ท่านไม่รู้จักพระองค์ แต่เรารู้จักพระองค์ และถ้าเรากล่าวว่าเราไม่รู้จักพระองค์ เราก็เป็นคนมุสาเหมือนกับท่าน แต่เรารู้จักพระองค์ และรักษาพระตำรัสของพระองค์

56 อับราฮัมบิดาของท่านชื่นชมยินดีที่จะได้เห็นวันของเรา และท่านก็ได้เห็นแล้วและมีความยินดี”

57 พวกยิวก็ ทูลพระองค์ว่า “ท่านอายุยังไม่ถึงห้าสิบปี และท่านเคยเห็นอับราฮัมหรือ”

58 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ก่อนอับราฮัมบังเกิดมานั้นเราเป็น”

59 คนเหล่านั้นจึงหยิบก้อนหินจะขว้างพระองค์ แต่พระเยซูทรงหลบและเสด็จออกไปจากพระวิหาร และเสด็จผ่านท่ามกลางเขาเหล่านั้น

ทรงรักษาชายตาบอด

แต่กำเนิด

9 เมื่อพระเยซูเสด็จดำเนินไปนั้น พระองค์ทอดพระเนตรเห็นชายคนหนึ่งตาบอดแต่กำเนิด

2 และพวกสาวกของพระองค์ทูลถามพระองค์ว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ใครได้ทำผิดบาป ชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขา เขาจึงเกิดมาตาบอด”

55 Yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you: but I know him, and keep his saying.

56 Your father Abraham rejoiced to see my day: and he saw it, and was glad.

57 Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham?

58 Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Before Abraham was, I am.

59 Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple, going through the midst of them, and so passed by.

Man Born Blind Is Healed

9 And as Jesus passed by, he saw a man which was blind from his birth.

2 And his disciples asked him, saying, Master, who did sin, this man, or his parents, that he was born blind?

3 พระเยซูตรัสตอบว่า "มิใช่ชายคนนี้หรือบิดามารดาของเขาได้ทำบาป แต่เพื่อให้พระราชกิจของพระเจ้าปรากฏในตัวเขา

4 เราต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่ เมื่อถึงกลางคืนไม่มีผู้ใดทำงานได้

5 ตราบใดที่เรายังอยู่ในโลก เราเป็นความสว่างของโลก"

6 เมื่อตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงบ้วนน้ำลายลงที่ดิน แล้วทรงเอาน้ำลายนั้นทำเป็นโคลนทาที่ตาของคนตาบอดนั้น

7 แล้วตรัสสั่งเขาว่า "จงไปล้างออกเสียในสระสิโลอัมเถิด" (สิโลอัมแปลว่า ใช้ไป) เขาจึงไปล้างแล้วกลับเห็นได้

8 เพื่อนบ้านและคนทั้งหลายที่เคยเห็นชายคนนั้นเป็นคนตาบอดมาก่อน จึงพูดกันว่า "คนนี้มีไข้หรือที่เคยนั่งขอทาน"

9 บางคนก็พูดว่า "คนนั้นแหละ" คนอื่นว่า "เขาคลายคนนั้น" แต่เขาเองพูดว่า "ข้าพเจ้าคือคนนั้น"

10 เขาทั้งหลายจึงถามเขาว่า "ตาของเจ้าหายบอดได้อย่างไร"

11 เขาตอบว่า "ชายคนหนึ่งชื่อเยซู ได้ทำโคลนทาตาของข้าพเจ้า และบอกข้าพเจ้าว่า 'จงไปที่สระสิโลอัมแล้วล้างออกเสีย' ข้าพเจ้าก็ได้ไปล้างตาจึงมองเห็นได้"

3 Jesus answered, Neither hath this man sinned, nor his parents: but that the works of God should be made manifest in him.

4 I must work the works of him that sent me, while it is day: the night cometh, when no man can work.

5 As long as I am in the world, I am the light of the world.

6 When he had thus spoken, he spat on the ground, and made clay of the spittle, and he anointed the eyes of the blind man with the clay,

7 And said unto him, Go, wash in the pool of Siloam, (which is by interpretation, Sent.) He went his way therefore, and washed, and came seeing.

8 The neighbours therefore, and they which before had seen him that he was blind, said, Is not this he that sat and begged?

9 Some said, This is he: others said, He is like him: but he said, I am he.

10 Therefore said they unto him, How were thine eyes opened?

11 He answered and said, A man that is called Jesus made clay, and anointed mine eyes, and said unto me, Go to the

12 เขาทั้งหลายจึงถามเขาว่า "ผู้นั้นอยู่ที่ไหน" คนนั้นบอกว่า "ข้าพเจ้าไม่ทราบ"

13 เขาจึงพาคนที่แต่ก่อนตาบอดนั้นไปหาพวกฟาริสี

14 วันที่พระเยซูทรงทำโคลนทาตาชายคนนั้นให้หายบอดเป็นวันสะบาโต

15 พวกฟาริสีก็ได้ถามเขาอีกว่า "อย่างไรตาเขาจึงมองเห็น เขาบอกคนเหล่านั้นว่า "เขาเอาโคลนทาตาของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ล้างออกแล้วจึงมองเห็น"

16 ฉะนั้นพวกฟาริสีบางคนพูดว่า "ชายคนนี้ได้มาจากพระเจ้าเพราะเขามิได้รักษาวันสะบาโต" คนอื่นว่า "คนบาปจะทำการอัศจรรย์เช่นนั้นได้อย่างไร" พวกเขาก็แตกแยกกัน

17 เขาจึงพูดกับคนตาบอดอีกว่า "เจ้าคิดอย่างไรเรื่องคนนั้นในเมื่อเขาได้ทำให้ตาของเจ้าหายบอด" ชายคนนั้นตอบว่า "ท่านเป็นศาสดาพยากรณ์"

18 แต่พวกยิวไม่เชื่อเรื่องเกี่ยวกับชายคนนั้นว่า เขาตาบอดและกลับมองเห็น จนกระทั่งเขาได้เรียกบิดามารดาของคนๆ หนึ่งที่ตาบอดมองเห็นได้นั้นมา

19 แล้วพวกเขาถามเขาทั้งสองว่า "ชายคนนี้เป็นบุตรชายของเจ้าหรือที่เจ้าบอกว่าตาบอดมาแต่กำเนิด ทำไมเดี๋ยวนี้เขาจึงมองเห็น"

pool of Siloam, and wash: and I went and washed, and I received sight.

12 Then said they unto him, Where is he? He said, I know not.

13 They brought to the Pharisees him that aforetime was blind.

14 And it was the sabbath day when Jesus made the clay, and opened his eyes.

15 Then again the Pharisees also asked him how he had received his sight. He said unto them, He put clay upon mine eyes, and I washed, and do see.

16 Therefore said some of the Pharisees, This man is not of God, because he keepeth not the sabbath day. Others said, How can a man that is a sinner do such miracles? And there was a division among them.

17 They say unto the blind man again, What sayest thou of him, that he hath opened thine eyes? He said, He is a prophet.

18 But the Jews did not believe concerning him, that he had been blind, and received his sight, until they called the parents of him that had received his sight.

19 And they asked them, say-

20 บิถามารดาของชายคนนั้น
ตอบเขาว่า "เราทราบว่าคุณนี้
เป็นบุตรชายของเรา และทราบ
ว่าเขาเกิดมาตาบอด"

21 แต่ไม่รู้ว่าคุณทำไมเดี๋ยวนี้เขาจึง
มองเห็น หรือใครทำให้ตาของ
เขาหายบอด เราก็อไม่ทราบ จง
ถามเขาเถิด เขาโตแล้ว เขาจะ
เล่าเรื่องของเขาเองได้"

22 ที่ บิถามารดาของเขาพูด
อย่างนั้นก็เพราะกลัวพวกยิว
เพราะพวกยิวตกลงกันแล้วว่า
ถ้าผู้ใดยอมรับว่าผู้นั้นเป็นพระ
คริสต์ จะต้องไล่ผู้นั้นเสียจาก
ธรรมศาลา

23 เหตุฉะนั้น บิถามารดาของ
เขาจึงพูดว่า "จงถามเขาเถิด เขา
โตแล้ว"

24 คนเหล่านั้นจึงเรียกคนที่แต่
ก่อนตาบอดนั้นมาอีกและบอก
เขาว่า "จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด
เรารู้แล้วว่า ชายคนนั้นเป็นคน
บาป"

25 เขาตอบว่า "ท่านนั้นเป็นคน
บาปหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ สิ่ง
เดียวที่ข้าพเจ้าทราบก็คือว่า
ข้าพเจ้าเคยตาบอด แต่เดี๋ยวนี้
ข้าพเจ้ามองเห็นได้"

26 คนเหล่านั้นจึงถามเขาอีกว่า
"เขาทำอะไรกับเจ้าบ้าง เขาทำ
อย่างไรตาของเจ้าจึงหายบอด"

27 ชายคนนั้นตอบเขาว่า
"ข้าพเจ้าบอกท่านแล้ว และท่าน
ไม่ฟัง ทำไมท่านจึงอยากฟังอีก
ท่านอยากเป็นสาวกของท่านผู้

ing, Is this your son, who ye
say was born blind? how then
doth he now see?

20 His parents answered them
and said, We know that this is
our son, and that he was born
blind:

21 But by what means he now
seeth, we know not; or who
hath opened his eyes, we know
not: he is of age; ask him: he
shall speak for himself.

22 These words spake his par-
ents, because they feared the
Jews: for the Jews had agreed
already, that if any man did
confess that he was Christ, he
should be put out of the syna-
gogue.

23 Therefore said his parents,
He is of age; ask him.

24 Then again called they the
man that was blind, and said
unto him, Give God the
praise: we know that this man
is a sinner.

25 He answered and said,
Whether he be a sinner or no,
I know not: one thing I know,
that, whereas I was blind, now
I see.

26 Then said they to him
again, What did he to thee?
how opened he thine eyes?

27 He answered them, I have
told you already, and ye did
not hear: wherefore would ye

นั่นด้วยหรือ”

28 เขาทั้งหลายจึงเย้ยชายคน
นั้นว่า “แกเป็นศิษย์ของเขา แต่
เราเป็นศิษย์ของโมเสส

29 เรารู้ว่า พระเจ้าได้ตรัสกับ
โมเสส แต่คนนั้นเราไม่รู้ว่าเขา
มาจากไหน”

30 ชายคนนั้นตอบเขาว่า “เออ
ช่างประหลาดจริงๆที่พวกท่าน
ไม่รู้ว่าท่านผู้นั้นมาจากไหน แต่
ท่านผู้นั้นยังได้ทำให้ตาของ
ข้าพเจ้าหายบอด

31 พวกเรารู้ว่าพระเจ้านั้นได้ฟัง
คนบาป แต่ถ้าผู้ใดนมัสการพระ
เจ้าและกระทำตามพระทัยพระ
องค์ พระองค์ก็ทรงฟังผู้นั้น

32 ตั้งแต่เริ่มมีโลกมาแล้ว ไม่
เคยมีใครได้ยินว่า มีผู้ใดทำให้
ตาของคนที่ยบอดแต่กำเนิดมองเห็นได้

33 ถ้าท่านผู้นั้นไม่ได้มาจาก
พระเจ้าแล้ว ก็จะทำอะไรไม่ได้”

34 เขาทั้งหลายตอบคนนั้นว่า
“แกเกิดมาในการบาปทั้งนั้น
และแกจะมาสอนเราหรือ” แล้ว
เขาจึงไล่คนนั้นเสีย

35 พระเยซูทรงได้ยินว่าเขาได้
ไล่คนนั้นเสียแล้ว และเมื่อพระ
องค์ทรงพบชายคนนั้นจึงตรัส
กับเขาว่า **“เจ้าเชื่อในพระบุตร
ของพระเจ้าหรือ”**

36 ชายคนนั้นทูลตอบว่า “ท่าน
เจ้าข้า ผู้ใดเป็นพระบุตรนั้น ซึ่ง
ข้าพเจ้าจะเชื่อในพระองค์ได้”

hear it again? will ye also be
his disciples?

28 Then they reviled him, and
said, Thou art his disciple; but
we are Moses' disciples.

29 We know that God spake
unto Moses: as for this fellow,
we know not from whence he
is.

30 The man answered and
said unto them, Why herein is
a marvellous thing, that ye
know not from whence he is,
and yet he hath opened mine
eyes.

31 Now we know that God
heareth not sinners: but if any
man be a worshipper of God,
and doeth his will, him he
heareth.

32 Since the world began was
it not heard that any man
opened the eyes of one that
was born blind.

33 If this man were not of
God, he could do nothing.

34 They answered and said
unto him, Thou wast alto-
gether born in sins, and dost
thou teach us? And they cast
him out.

35 Jesus heard that they had
cast him out; and when he had
found him, he said unto him,
**Dost thou believe on the Son
of God?**

36 He answered and said,

37 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "เจ้าได้เห็นท่านแล้ว ทั้งเป็นผู้ที่มองเห็นที่กำลังพูดอยู่กับเจ้า"

38 เขาจึงทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อ" แล้วเขาก็นมัสการพระองค์

39 พระเยซูตรัสว่า "เราเข้ามาในโลกเพื่อการพิพากษา เพื่อให้คนทั้งหลายที่มองไม่เห็นกลับมองเห็น และคนที่มองเห็นกลับตาบอด"

40 เมื่อพวกฟาริสีบางคนที่อยู่กับพระองค์ได้ยินอย่างนั้น จึงกล่าวแก่พระองค์ว่า "เราตาบอดด้วยหรือ"

41 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "ถ้าพวกท่านตาบอด พวกท่านก็จะไม่มีความผิดบาป แต่บัดนี้ท่านพูดว่า 'เรามองเห็น' เหตุฉะนั้นความผิดบาปของท่านจึงยังมีอยู่"

10 พระเยซูเป็นผู้เลี้ยงที่ดี
"เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ที่มีได้เข้าไปในคอกแกะทางประตู แต่ปีนเข้าไปทางอื่นนั้นเป็นขโมยและโจร

2 แต่ผู้ที่เข้าทางประตูก็เป็นผู้เลี้ยงแกะ

3 นายประตูจึงเปิดประตูให้ผู้นั้น และแกะย่อมฟังเสียงของท่าน ท่านเรียกชื่อแกะของท่านและนำออกไป

4 เมื่อท่านต้อนแกะของท่านออกไปแล้วก็เดินนำหน้า และ

Who is he, Lord, that I might believe on him?

37 And Jesus said unto him, Thou hast both seen him, and it is he that talketh with thee.

38 And he said, Lord, I believe. And he worshipped him.

39 And Jesus said, For judgment I am come into this world, that they which see not might see; and that they which see might be made blind.

40 And some of the Pharisees which were with him heard these words, and said unto him, Are we blind also?

41 Jesus said unto them, If ye were blind, ye should have no sin: but now ye say, We see; therefore your sin remaineth.

Jesus the Good Shepherd

10 Verily, verily, I say unto you, He that entereth not by the door into the sheepfold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber.

2 But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep.

3 To him the porter openeth; and the sheep hear his voice: and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out.

4 And when he putteth forth his own sheep, he goeth before

แกะก็ติดตามกันไป เพราะรู้จักเสียงของท่าน

5 คนแปลกหน้าแกะจะไม่ตามเลย แต่จะหนีไปจากเขา เพราะไม่รู้จักเสียงของคนแปลกหน้า”

6 คำอุปมานั้นพระเยซูได้ตรัสกับเขาทั้งหลาย แต่เขาไม่เข้าใจความหมายของพระดำรัสที่พระองค์ตรัสกับเขาเลย

7 พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า

8 บรรดาผู้ที่มาก่อนเรานั้น เป็นขโมยและโจร แต่ฝูงแกะก็ได้ฟังเขา

9 เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเรา ผู้นั้นจะรอด และเขาจะเข้าออก แล้วจะพบอาหาร

10 ขโมยนั้นย่อมนำมาเพื่อจะลักและฆ่าและทำลายเสีย เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์

11 เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี ผู้เลี้ยงที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ

12 แต่ผู้ที่รับจ้างมิได้เป็นผู้เลี้ยงแกะ และฝูงแกะไม่เป็นของเขา เมื่อเห็นสุนัขป่ามา เขาก็จะทิ้งฝูงแกะหนีไป สุนัขป่าก็ชิงเอาแกะไปเสีย และทำให้ฝูงแกะกระจัดกระจายไป

them, and the sheep follow him: for they know his voice.

5 And a stranger will they not follow, but will flee from him: for they know not the voice of strangers.

6 This parable spake Jesus unto them: but they understood not what things they were which he spake unto them.

7 Then said Jesus unto them again, Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep.

8 All that ever came before me are thieves and robbers: but the sheep did not hear them.

9 I am the door: by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture.

10 The thief cometh not, but for to steal, and to kill, and to destroy: I am come that they might have life, and that they might have it more abundantly.

11 I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep.

12 But he that is an hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth: and the wolf catcheth them, and scat-

13 ผู้ที่รับจ้างนั้นหนีเพราะเขาเป็นลูกจ้างและไม่เป็นห่วงแกะเลย

14 เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี และเรารู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา

15 เหมือนพระบิดาทรงรู้จักเรา เราก็รู้จักพระบิดาด้วย และชีวิตของเรา เราสละเพื่อฝูงแกะ

16 แกะอื่นซึ่งมิได้เป็นของคอกนี้เราก็มียูอยู่ แกะเหล่านั้นเราก็ต้องพามาด้วย และแกะเหล่านั้นจะฟังเสียงของเรา แล้วจะรวมเป็นฝูงเดียว และมีผู้เลี้ยงเพียงผู้เดียว

17 ด้วยเหตุนี้ พระบิดาของเรา จึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก

18 ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิที่จะรับคืนอีก พระบัญชาที่เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา”

19 พระดำรัสนี้จึงทำให้พวกยิวแตกแยกกันอีก

20 พวกเขาหลายคนพูดว่า “เขามีผีสิงและเป็นบ้า ท่านฟังเขาทำไม”

21 พวกอื่นก็พูดว่า “คำอย่างนี้ไม่เป็นคำของผู้ที่มีผีสิง ผีจะทำให้คนตาบอดมองเห็นได้หรือ”

tereth the sheep.

13 The hireling fleeth, because he is an hireling, and careth not for the sheep.

14 I am the good shepherd, and know my sheep, and am known of mine.

15 As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep.

16 And other sheep I have, which are not of this fold: them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

17 Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again.

18 No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. This commandment have I received of my Father.

19 There was a division therefore again among the Jews for these sayings.

20 And many of them said, He hath a devil, and is mad; why hear ye him?

21 Others said, These are not the words of him that hath a devil. Can a devil open the eyes of the blind?

**พระเยซูทรงเปิดเผย
ว่าพระองค์เป็นพระเจ้า**

22 ขณะนั้นเป็นเทศกาลเลี้ยงฉลองพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม และเป็นฤดูหนาว

23 พระเยซูทรงดำเนินอยู่ในพระวิหารที่เฉลียงของซาโลมอน

24 แล้วพวกยิวก็พากันมาห้อมล้อมพระองค์ไว้และทูลพระองค์ว่า "จะทำให้เราสงสัยนานสักเท่าใด ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ก็จงบอกเราให้ชัดแจ้งเถิด"

25 พระเยซูตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า "เราได้บอกท่านทั้งหลายแล้ว และท่านไม่เชื่อ การซึ่งเราได้กระทำในพระนามพระบิดาของเราก็เป็นพยานให้แก่เรา

26 แต่ท่านทั้งหลายไม่เชื่อ เพราะท่านมิได้เป็นแกะของเราตามที่เราได้บอกท่านแล้ว

27 แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา

28 เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะนั้น และแกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้

29 พระบิดาของเราผู้ประทานแกะนั้นให้แก่เราเป็นใหญ่กว่าทุกสิ่ง และไม่มีผู้ใดสามารถชิงแกะนั้นไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราได้

30 เรากับพระบิดาของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน"

Jesus Claims Deity

22 And it was at Jerusalem the feast of the dedication, and it was winter.

23 And Jesus walked in the temple in Solomon's porch.

24 Then came the Jews round about him, and said unto him, How long dost thou make us to doubt? If thou be the Christ, tell us plainly.

25 Jesus answered them, **I told you, and ye believed not: the works that I do in my Father's name, they bear witness of me.**

26 **But ye believe not, because ye are not of my sheep, as I said unto you.**

27 **My sheep hear my voice, and I know them, and they follow me:**

28 **And I give unto them eternal life; and they shall never perish, neither shall any man pluck them out of my hand.**

29 **My Father, which gave them me, is greater than all; and no man is able to pluck them out of my Father's hand.**

30 **I and my Father are one.**

31 พวกยิวจึงหยิบก้อนหินขึ้น
มาอีกจะขว้างพระองค์ให้ตาย
32 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า
"เราได้สำแดงให้ท่านเห็นการดี
หลายประการซึ่งมาจากพระบิดา
ของเรา ท่านทั้งหลายหยิบก้อน
หินจะขว้างเราให้ตายเพราะการ
กระทำข้อใดเล่า"
33 พวกยิวทูลตอบพระองค์ว่า
"เราจะขว้างท่านมิใช่เพราะการ
กระทำดี แต่เพราะการพูดหมิ่น
ประมาท เพราะท่านเป็นเพียง
มนุษย์แต่ตั้งตัวเป็นพระเจ้า"
34 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ใน
พระราชบัญญัติของท่านมีคำ
เขียนไว้มิใช่หรือว่า 'เราได้กล่าว
ว่า ท่านทั้งหลายเป็นพระ'
35 ถ้าพระองค์ได้ทรงเรียกผู้ที่
รับพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็น
พระ และจะฝ่าฝืนพระคัมภีร์ไม่
ได้
36 ท่านทั้งหลายจะกล่าวหาท่าน
ที่พระบิดาได้ทรงตั้งไว้ และทรง
ใช้เข้ามาในโลกว่า 'ท่านกล่าวคำ
หมิ่นประมาท' เพราะเราได้
กล่าวว่า 'เราเป็นบุตรของพระ
เจ้า' อย่างนั้นหรือ
37 ถ้าเราไม่ปฏิบัติพระราชกิจ
ของพระบิดาของเรา ก็อย่าเชื่อ
ในเราเลย
38 แต่ถ้าเราปฏิบัติพระราชกิจ
นั้น แม้ว่าท่านมิได้เชื่อในเรา ก็
จงเชื่อเพราะพระราชกิจนั้นเกิด
เพื่อท่านจะได้รู้และเชื่อว่าพระ
บิดาทรงอยู่ในเราและเราอยู่ใน

31 Then the Jews took up
stones again to stone him.
32 Jesus answered them,
Many good works have I
shewed you from my Father;
for which of those works do ye
stone me?
33 The Jews answered him,
saying, For a good work we
stone thee not; but for blas-
phemy; and because that thou,
being a man, makest thyself
God.
34 Jesus answered them, Is it
not written in your law, I said,
Ye are gods?
35 If he called them gods, unto
whom the word of God came,
and the scripture cannot be
broken;
36 Say ye of him, whom the
Father hath sanctified, and
sent into the world, Thou blas-
phemest; because I said, I am
the Son of God?
37 If I do not the works of my
Father, believe me not.
38 But if I do, though ye
believe not me, believe the
works: that ye may know, and
believe, that the Father is in
me, and I in him.

พระบิดา"

39 พวกเขาจึงหาโอกาสจับพระองค์อีกครั้งหนึ่ง แต่พระองค์ทรงรอดพ้นจากมือเขาไปได้

พระเยซูเสด็จไปยัง

สถานที่ซึ่ง

พระองค์ทรงรับบัพติศมา

40 พระองค์เสด็จไปพักแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นอีก และไปถึงสถานที่ ที่ยอห์นให้บัพติศมาเป็นครั้งแรก และพระองค์ทรงพักอยู่ที่นั่น

41 คนเป็นอันมากพากันมาหาพระองค์ และกล่าวว่า "ยอห์นมิได้ทำการอัศจรรย์ใดๆเลย แต่ทุกสิ่งซึ่งยอห์นได้กล่าวถึงท่านผู้นี้เป็นความจริง"

42 และมีคนหลายคนที่นี่นั้นได้เชื่อในพระองค์

ลาซารัสได้

ฟื้นคืนมาจากความตาย

1 มีชายคนหนึ่งชื่อลาซารัสกำลังป่วยอยู่ที่หมู่บ้านเบธานี ซึ่งเป็นเมืองที่มารีย์และมารธาพี่สาวของเธออยู่

2 (มารีย์ผู้นี้คือหญิงที่เอาน้ำมันหอมชโลมองค์พระผู้เป็นเจ้า และเอาผมของเธอเช็ดพระบาทของพระองค์ ลาซารัสน้องชายของเธอกำลังป่วยอยู่)

3 ดังนั้นพี่สาวทั้งสองนั้นจึงให้คนไปเฝ้าพระองค์ทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ดูก่อน ผู้ที่พระองค์ทรงรักนกำลังป่วยอยู่"

4 เมื่อพระเยซูทรงได้ยินแล้วก็

39 Therefore they sought again to take him: but he escaped out of their hand,

Jesus Goes to the Place of His Baptism

40 And went away again beyond Jordan into the place where John at first baptized; and there he abode.

41 And many resorted unto him, and said, John did no miracle: but all things that John spake of this man were true.

42 And many believed on him there.

Lazarus Raised From the Dead

1 Now a certain man was sick, named Lazarus, of Bethany, the town of Mary and her sister Martha.

2 (It was that Mary which anointed the Lord with ointment, and wiped his feet with her hair, whose brother Lazarus was sick.)

3 Therefore his sisters sent unto him, saying, Lord, behold, he whom thou lovest is sick.

4 When Jesus heard that, he said, **This sickness is not unto death, but for the glory of God, that the Son of God might be glorified thereby.**

ตรัสว่า "โรคนี้จะไม่ถึงตาย แต่
เกิดขึ้นเพื่อเชิดชูพระเกียรติของ
พระเจ้า เพื่อพระบุตรของพระเจ้า
จะได้รับเกียรติเพราะโรค
นั้น"

5 พระเยซูทรงรักมารธาและน้อง
สาวของเธอและลาซารัส

6 ดังนั้นครั้งพระองค์ทรงได้ยิน
ว่าลาซารัสป่วยอยู่ พระองค์ยัง
ทรงพักอยู่ที่ที่พระองค์ทรงอยู่
นั้นอีกสองวัน

7 หลังจากนั้นพระองค์ก็ตรัสกับ
พวกสาวกว่า "ให้เราเข้าไปใน
แคว้นยูเดียกันอีกเถิด"

8 พวกสาวกทูลพระองค์ว่า "พระ
อาจารย์เจ้าข้า เมื่อเร็ว ๆ นี้พวก
ยิวหาโอกาสเอาหินขว้างพระ
องค์ให้ตาย แล้วพระองค์ก็ยัง
เสด็จไปที่นั่นอีกหรือ"

9 พระเยซูตรัสตอบว่า "วันหนึ่ง
มีสิบสองชั่วโมงมิใช่หรือ ถ้าผู้
ใดเดินในตอนกลางวันเขาก็จะ
ไม่สะดุด เพราะเขาเห็นความ
สว่างของโลกนี้"

10 แต่ถ้าผู้ใดเดินในตอนกลาง
คืนเขาก็จะสะดุด เพราะไม่มี
ความสว่างในตัวเขา"

11 พระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึง
ตรัสกับเขาว่า "ลาซารัสสหาย
ของเราหลับไปแล้ว แต่เราไป
เพื่อจะปลุกเขาให้ตื่น"

12 พวกสาวกของพระองค์ทูลว่า
"พระองค์เจ้าข้า ถ้าเขาหลับอยู่
เขาก็จะสบายดี"

13 แต่พระเยซูตรัสถึงความตาย

5 Now Jesus loved Martha,
and her sister, and Lazarus.

6 When he had heard therefore
that he was sick, he abode two
days still in the same place
where he was.

7 Then after that saith he to
his disciples, **Let us go into
Judaea again.**

8 His disciples say unto him,
Master, the Jews of late
sought to stone thee; and goest
thou thither again?

9 Jesus answered, **Are there
not twelve hours in the day? If
any man walk in the day, he
stumbleth not, because he
seeth the light of this world.**

10 **But if a man walk in the
night, he stumbleth, because
there is no light in him.**

11 These things said he: and
after that he saith unto them,
**Our friend Lazarus sleepeth;
but I go, that I may awake him
out of sleep.**

12 Then said his disciples,
Lord, if he sleep, he shall do
well.

13 Howbeit Jesus spake of his
death: but they thought that he
had spoken of taking of rest in
sleep.

ของลาซารัส แต่พวกสาวกคิดว่า
พระองค์ตรัสถึงการนอนหลับ
พักผ่อน

14 ฉะนั้นพระเยซูจึงตรัสกับเขา
ตรง ๆ ว่า "ลาซารัสตายแล้ว

15 เพื่อเห็นแก่ท่านทั้งหลายเรา
จึงยินดีที่เรามิได้อยู่ที่นั่นเพื่อ
ท่านจะได้เชื่อ แต่ให้เราไปหา
เขากันเถิด"

16 โธมัสที่เรียกว่า ดิดูมัส จึง
พูดกับเพื่อนสาวกว่า "ให้พวก
เราไปด้วยเถิด เพื่อจะได้ตาย
ด้วยกันกับพระองค์"

17 ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึงก็
ทรงทราบว่าเขาเอาลาซารัสไป
ไว้ในอุโมงค์ฝังศพสี่วันแล้ว

18 หมู่บ้านเบธานีอยู่ใกล้กรุง
เยรูซาเล็ม ห่างกันประมาณสาม
กิโลเมตร

19 พวกยิวหลายคนได้มาหา
มารธาและมารีย์ เพื่อจะปลอบ
โยนเธอเรื่องน้องชายของเธอ

20 ครั้นมารธารู้ว่าพระเยซู
กำลังเสด็จมา เธอก็ออกไปต้อนรับ
พระองค์ แต่มารีย์นั่งอยู่ใน
เรือน

21 มารธาจึงทูลพระเยซูว่า
"พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์อยู่
ที่นี่ น้องชายของข้าพระองค์คง
ไม่ตาย

22 แต่ถึงแม้เดี๋ยวนี้ข้าพระองค์
ก็ทราบว่า สิ่งใด ๆ ที่พระองค์จะ
ทูลขอจากพระเจ้า พระเจ้าจะ
ทรงโปรดประทานแก่พระองค์"

23 พระเยซูตรัสกับเธอว่า "น้อง

14 Then said Jesus unto them
plainly, **Lazarus is dead.**

15 **And I am glad for your
sakes that I was not there, to
the intent ye may believe; nev-
ertheless let us go unto him.**

16 Then said Thomas, which
is called Didymus, unto his
fellowdisciples, Let us also
go, that we may die with him.

17 Then when Jesus came, he
found that he had lain in the
grave four days already.

18 Now Bethany was nigh
unto Jerusalem, about fifteen
furlongs off:

19 And many of the Jews
came to Martha and Mary, to
comfort them concerning their
brother.

20 Then Martha, as soon as
she heard that Jesus was com-
ing, went and met him: but
Mary sat still in the house.

21 Then said Martha unto
Jesus, Lord, if thou hadst been
here, my brother had not died.

22 But I know, that even now,
whatsoever thou wilt ask of
God, God will give it thee.

23 Jesus saith unto her, **Thy
brother shall rise again.**

ชายของเจ้าจะฟื้นขึ้นมาอีก”

24 มารธาทูลพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ทราบแล้วว่า เขาจะฟื้นขึ้นมาอีกในวันสุดท้ายเมื่อคนทั้งปวงจะฟื้นขึ้นมา”

25 พระเยซูตรัสกับเธอว่า “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่เชื่อในเรานั้น ถึงแม้ว่าเขาตายแล้วก็ยังมีชีวิตอีก

26 และผู้ใดที่มีชีวิตและเชื่อในเราจะไม่ตายเลย เจ้าเชื่ออย่างนี้ไหม”

27 มารธาทูลพระองค์ว่า “เชื่อพระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อว่า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า ที่จะเสด็จมาในโลก”

28 เมื่อเธอทูลดังนี้แล้ว เธอก็กลับไปและเรียกมารีย์น้องสาวกระซิบว่า “พระอาจารย์เสด็จมาแล้ว และทรงเรียกเจ้า”

29 เมื่อมารีย์ได้ยินแล้ว เธอก็รีบลุกขึ้นไปเฝ้าพระองค์

30 ฝ่ายพระเยซูยังไม่เสด็จเข้าไปในเมือง แต่ยังประทับอยู่ที่ ณ ที่ซึ่งมารธาพบพระองค์นั้น

31 พวกยิวที่อยู่กับมารีย์ในเรือนและกำลังปลอบโยนเธออยู่ เมื่อเห็นมารีย์รีบลุกขึ้นและเดินออกไปจึงตามเธอไปพูดกันว่า “เธอจะไปร้องไห้ที่อโมงค์”

32 ครั้นมารีย์มาถึงที่ซึ่งพระเยซูประทับอยู่และเห็นพระองค์แล้ว จึงกราบลงที่พระบาทของพระ

24 Martha saith unto him, I know that he shall rise again in the resurrection at the last day.

25 Jesus said unto her, **I am the resurrection, and the life: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live: 26 And whosoever liveth and believeth in me shall never die. Believest thou this?**

27 She saith unto him, Yea, Lord: I believe that thou art the Christ, the Son of God, which should come into the world.

28 And when she had so said, she went her way, and called Mary her sister secretly, saying, The Master is come, and calleth for thee.

29 As soon as she heard that, she arose quickly, and came unto him.

30 Now Jesus was not yet come into the town, but was in that place where Martha met him.

31 The Jews then which were with her in the house, and comforted her, when they saw Mary, that she rose up hastily and went out, followed her, saying, She goeth unto the grave to weep there.

32 Then when Mary was come where Jesus was, and

องค์ทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า ถ้าพระองค์ประทับอยู่ที่นี้ น้องชายของข้าพระองค์คงไม่ตาย"

33 ฉะนั้นเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นเธอร้องไห้ และพวกยิวที่มากับเธอร้องไห้ด้วย พระองค์ก็ทรงคร่ำครวญร้อนพระทัย และทรงเป็นทุกข์

34 และตรัสถามว่า "พวกเจ้าเอาศพเขาไปไว้ที่ไหน" เขาทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า เชิญเสด็จมาดูเถิด"

35 พระเยซูทรงพระกัมแสง

36 พวกยิวจึงกล่าวว่า "ดูเถิด พระองค์ทรงรักเขาเพียงไร"

37 และบางคนก็พูดว่า "ท่านผู้นี้ทำให้คนตาบอดมองเห็น จะทำให้คนนี้ไม่ตายไม่ได้หรือ"

พระเยซูที่อุโมงค์ฝังศพ
บรรดาเพื่อนของมารีย์
ได้กลับใจเสียใหม่

38 พระเยซูทรงคร่ำครวญร้อนพระทัยอีก จึงเสด็จมาถึอุโมงค์ฝังศพ อุโมงค์ฝังศพนั้นเป็นถ้ำมีศิลาวางปิดปากไว้

39 พระเยซูตรัสว่า "จงเอาศิลากลับออกเสีย" มารธาพี่สาวของผู้ตายจึงทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า ป่านนี้ศพมีกลิ่นเหม็นแล้ว เพราะว่าเขตายมาแล้วสี่วันแล้ว"

40 พระเยซูตรัสกับเธอบอกเจ้าแล้วมิใช่หรือ ถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าก็จะได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า"

saw him, she fell down at his feet, saying unto him, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.

33 When Jesus therefore saw her weeping, and the Jews also weeping which came with her, he groaned in the spirit, and was troubled,

34 And said, **Where have ye laid him?** They said unto him, Lord, come and see.

35 Jesus wept.

36 Then said the Jews, Behold how he loved him!

37 And some of them said, Could not this man, which opened the eyes of the blind, have caused that even this man should not have died?

Jesus at the Grave;

Friends of Mary Converted

38 Jesus therefore again groaning in himself cometh to the grave. It was a cave, and a stone lay upon it.

39 Jesus said, **Take ye away the stone.** Martha, the sister of him that was dead, saith unto him, Lord, by this time he stinketh: for he hath been dead four days.

40 Jesus saith unto her, **Said I not unto thee, that, if thou wouldest believe, thou shouldst see the glory of God?**

41 พวกเขาจึงเอาศิลาออกเสียจากที่ซึ่งผู้ตายวางอยู่นั้น พระเยซูทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นตรัสว่า "ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่พระองค์ทรงโปรดฟังข้าพระองค์"

42 ข้าพระองค์ทราบว่ พระองค์ทรงฟังข้าพระองค์อยู่เสมอ แต่ที่ข้าพระองค์กล่าวอย่างนี้ก็เพราะเห็นแก่ประชาชนที่ยืนอยู่ที่นี่ เพื่อเขาจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา"

43 เมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว จึงเปล่งพระสุรเสียงตรัสว่า "ลาซารัสเอ๋ย จงออกมาเถิด"

44 ผู้ตายนั้นก็ออกมา มีผ้าพันศพพันมือและเท้า และที่หน้าก็มีผ้าพันอยู่ด้วย พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "จงแก้แล้วปล่อยเขาไปเถิด"

45 ดังนั้นพวกยิวหลายคนที่มาหามารีย์และได้เห็นการกระทำของพระเยซู ก็เชื่อในพระองค์

46 แต่พวกเขาบางคนไปหาพวกฟาริสี และเล่าเหตุการณ์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำให้ฟัง

พวกปุโรหิตใหญ่

กับพวกฟาริสีหาโอกาส

ที่จะฆ่าพระเยซูเสีย

47 ฉะนั้นพวกปุโรหิตใหญ่และพวกฟาริสีก็เรียกประชุมสมาชิกสภาแล้วว่า "เราจะทำอย่างไรกัน เพราะว่าชายผู้นี้ทำการอัศจรรย์หลายประการ"

48 ถ้าเราปล่อยเขาไว้อย่างนี้

41 Then they took away the stone from the place where the dead was laid. And Jesus lifted up his eyes, and said, Father, I thank thee that thou hast heard me.

42 And I knew that thou hearest me always: but because of the people which stand by I said it, that they may believe that thou hast sent me.

43 And when he thus had spoken, he cried with a loud voice, Lazarus, come forth.

44 And he that was dead came forth, bound hand and foot with graveclothes: and his face was bound about with a napkin. Jesus saith unto them, Loose him, and let him go.

45 Then many of the Jews which came to Mary, and had seen the things which Jesus did, believed on him.

46 But some of them went their ways to the Pharisees, and told them what things Jesus had done.

**Chief Priests and Pharisees
Seek Death of Jesus**

47 Then gathered the chief priests and the Pharisees a council, and said, What do we? for this man doeth many miracles.

48 If we let him thus alone, all men will believe on him: and

คนทั้งปวงจะเชื่อถือเขา แล้วพวกโรมก็จะมาริบเอาทั้งที่และชนชาติของเราไป”

49 แต่คนหนึ่งในพวกเขาชื่อคายาฟาสเป็นมหาปุโรหิตประจำการในปีนั้น กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ท่านทั้งหลายไม่รู้อะไรเสียเลย

50 และไม่พิจารณาด้วยว่า จะเป็นประโยชน์แก่เราทั้งหลาย ถ้าจะให้คนตายเสียคนหนึ่งเพื่อประชาชน แทนที่จะให้คนทั้งชาติต้องพินาศ”

51 เขามีได้กล่าวอย่างนั้นตามใจชอบ แต่เพราะว่าเขาเป็นมหาปุโรหิตประจำการในปีนั้น จึงพยากรณ์ว่าพระเยซูจะสิ้นพระชนม์แทนชนชาตินั้น

52 และมีใช้แทนชนชาตินี้ นอย่างเดียว แต่เพื่อจะรวบรวมบุตรทั้งหลายของพระเจ้าที่กระจัดกระจายไปนั้น ให้เข้าเป็นพวกเดียวกัน

53 ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา เขาทั้งหลายจึงปรึกษากันจะฆ่าพระองค์เสีย

54 เหตุฉะนั้น พระเยซูจึงไม่เสด็จในหมู่พวกยิวอย่างเปิดเผยอีก แต่ได้เสด็จออกจากที่นั่นไปยังถิ่นที่อยู่ใกล้ถิ่นทุรกันดาร ถึงเมืองหนึ่งชื่อเอฟราอิม และทรงพักอยู่ที่นั่นกับพวกสาวกของพระองค์

55 ขณะนั้นใกล้จะถึงเทศกาลปัสกาของพวกยิวแล้ว และคน

the Romans shall come and take away both our place and nation.

49 And one of them, named Caiaphas, being the high priest that same year, said unto them, Ye know nothing at all,

50 Nor consider that it is expedient for us, that one man should die for the people, and that the whole nation perish not.

51 And this spake he not of himself: but being high priest that year, he prophesied that Jesus should die for that nation;

52 And not for that nation only, but that also he should gather together in one the children of God that were scattered abroad.

53 Then from that day forth they took counsel together for to put him to death.

54 Jesus therefore walked no more openly among the Jews; but went thence unto a country near to the wilderness, into a city called Ephraim, and there continued with his disciples.

55 And the Jews' passover was nigh at hand: and many went out of the country up to Jerusalem before the

เป็นอันมากได้ออกจากหัวเมือง
นั้นขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มก่อน
เทศกาลปัสกาเพื่อจะชำระตัว

56 เขาทั้งหลายจึงแสวงหาพระ
เยซู และเมื่อเขาทั้งหลายยืนอยู่
ในพระวิหาร เขาก็พูดกันว่า
“ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร
พระองค์จะไม่เสด็จมาในงาน
เทศกาลนี้หรือ”

57 ฝ่ายพวกปุโรหิตใหญ่และ
พวกฟาริสีได้ออกคำสั่งไว้ว่า ถ้า
ผู้ใดรู้ว่าพระองค์อยู่ที่ไหน ก็
ให้มาบอกพวกเขาเพื่อจะได้ไป
จับพระองค์

ทรงพระกระยาหารเย็น
ที่บ้านเบธานี

12 แล้วก่อนปัสกาหกวัน
พระเยซูเสด็จมาถึงหมู่บ้าน
เบธานี ซึ่งเป็นที่อยู่ของ
ลาซารัสที่เคยตาย ผู้ซึ่งพระองค์
ได้ทรงให้ฟื้นขึ้นจากตายแล้ว

2 ที่นั่นเขาจัดงานเลี้ยงอาหาร
เย็นแก่พระองค์ มารธาก็ปรน-
นิบัติอยู่ และลาซารัสก็เป็นคน
หนึ่งในพวกเขาที่เอนกายลงรับ
ประทานกับพระองค์

3 มารีย์จึงเอาน้ำมันหอมณาระ-
ดาบรีสุทธิ หนักประมาณครึ่ง
กิโลกรัม ซึ่งมีราคาแพงมากมา
ชโลมพระบาทของพระเยซู และ
เอาผมของเธอเช็ดพระบาทของ
พระองค์ เรือนก็หอมฟุ้งไปด้วย
กลิ่นน้ำมันนั้น

4 แต่สาวกคนหนึ่งของพระองค์
ชื่อยูดาสอิสคาริโอท บุตรชาย

passover, to purify them-
selves.

56 Then sought they for Jesus,
and spake among themselves,
as they stood in the temple,
What think ye, that he will not
come to the feast?

57 Now both the chief priests
and the Pharisees had given a
commandment, that, if any
man knew where he were, he
should shew it, that they might
take him.

Supper at Bethany

12 Then Jesus six days be-
fore the passover came
to Bethany, where Lazarus
was which had been dead,
whom he raised from the dead.

2 There they made him a sup-
per; and Martha served: but
Lazarus was one of them that
sat at the table with him.

3 Then took Mary a pound of
ointment of spikenard, very
costly, and anointed the feet of
Jesus, and wiped his feet with
her hair: and the house was
filled with the odour of the
ointment.

4 Then saith one of his disci-
ples, Judas Iscariot, Simon's
son, which should betray him,

ของซีโมน คือคนที่จะทรยศพระองค์ พู่ว่า

5 "เหตุไฉนจึงไม่ขายน้ำมันนี้เป็นเงินสักสามร้อยเดนาเรียนแล้วแจกให้แก่คนจน"

6 เขาพูดอย่างนั้นมิใช่เพราะเขาเอาใจใส่คนจน แต่เพราะเขาเป็นขโมย และได้ถือย่าม และได้ยกยอกเงินที่ใส่ไว้ในย่ามนั้น

7 พระเยซูจึงตรัสว่า "ช่างเขาเถิด เขาทำอย่างนี้เพื่อแสดงถึงวันฝังศพของเรา

8 เพราะว่ามีคนจนอยู่กับท่านเสมอ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านเสมอไป"

9 ฝ่ายพวกยิวเป็นอันมากรู้ว่าพระองค์ประทับอยู่ที่นั่น จึงมาเฝ้าพระองค์ มิใช่เพราะเห็นแก่พระเยซูเท่านั้น แต่อยากเห็นลาซารัสผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงให้ฟื้นขึ้นมาจากตายด้วย

10 แต่พวกปุโรหิตใหญ่จึงปรัก-ษากันจะฆ่าลาซารัสเสียด้วย

11 เพราะลาซารัสเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกยิวหลายคนออกจากพวกเขาและไปเชื่อพระเยซู

การเสด็จเข้ามาอย่างผู้มีชัย

12 วันรุ่งขึ้นเมื่อคนเป็นอันมากที่มาในเทศกาลเลี้ยงนั้นได้ยินว่าพระเยซูเสด็จมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม

13 เขาก็พากันถือใบของต้นอินทผลัมออกไปต้อนรับพระองค์ร้องว่า "โฮซันนา ขอให้พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามของ

5 Why was not this ointment sold for three hundred pence, and given to the poor?

6 This he said, not that he cared for the poor; but because he was a thief, and had the bag, and bare what was put therein.

7 Then said Jesus, **Let her alone: against the day of my burying hath she kept this.**

8 **For the poor always ye have with you; but me ye have not always.**

9 Much people of the Jews therefore knew that he was there: and they came not for Jesus' sake only, but that they might see Lazarus also, whom he had raised from the dead.

10 But the chief priests consulted that they might put Lazarus also to death;

11 Because that by reason of him many of the Jews went away, and believed on Jesus.

The Triumphal Entry

12 On the next day much people that were come to the feast, when they heard that Jesus was coming to Jerusalem,

13 Took branches of palm trees, and went forth to meet him, and cried, Hosanna: Blessed is the King of Israel

องค์พระผู้เป็นเจ้า คือพระมหากษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงพระเจริญ”

14 และเมื่อพระเยซูทรงพบลูกลาตัวหนึ่งจึงทรงลานนเหมือนดังที่มีคำเขียนไว้ว่า

15 “ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย อย่ากลัวเลย ดูเถิด กษัตริย์ของเธอทรงลูกลาเสด็จมา”

16 ที่แรกพวกสาวกของพระองค์ไม่เข้าใจในเหตุการณ์เหล่านั้น แต่เมื่อพระเยซูทรงรับสง่าราศีแล้ว เขาก็ระลึกได้ว่า มีคำเช่นนั้นเขียนไว้กล่าวถึงพระองค์และคนทั้งหลายได้กระทำอย่างนั้นถวายพระองค์

17 เหตุฉะนั้นคนทั้งปวงซึ่งได้อยู่กับพระองค์ เมื่อพระองค์ได้ทรงเรียกลาซารัสให้ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ และทรงให้เขาฟื้นขึ้นมาจากความตาย ก็เป็นพยานในสิ่งเหล่านี้

18 เหตุที่ประชาชนพากันไปหาพระองค์ ก็เพราะเขาได้ยิวว่าพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์นั้น

19 พวกฟาริสีจึงพูดกันว่า “ท่านเห็นไหมว่า ท่านทำอะไรไม่ได้เลย ดูเถิด โลกตามเขาไปหมดแล้ว”

พวกกรีกจะใคร่เห็นพระเยซู

20 ในหมู่คนทั้งหลายที่ขึ้นไปนมัสการในเทศกาลเลี้ยงนั้นมีพวกกรีกบ้าง

21 พวกกรีกนั้นจึงไปหาฟีลิปซึ่ง

that cometh in the name of the Lord.

14 And Jesus, when he had found a young ass, sat thereon; as it is written,

15 Fear not, daughter of Sion: behold, thy King cometh, sitting on an ass's colt.

16 These things understood not his disciples at the first: but when Jesus was glorified, then remembered they that these things were written of him, and that they had done these things unto him.

17 The people therefore that was with him when he called Lazarus out of his grave, and raised him from the dead, bare record.

18 For this cause the people also met him, for that they heard that he had done this miracle.

19 The Pharisees therefore said among themselves, Perceive ye how ye prevail nothing? behold, the world is gone after him.

Greeks Want to See Jesus

20 And there were certain Greeks among them that came up to worship at the feast:

21 The same came therefore to Philip, which was of Bethsaida of Galilee, and desired

มาจากหมู่บ้านเบธไซดา ใน
แคว้นกาลิลี และพูดกับท่านว่า
"ท่านเจ้าข้า พวกข้าพเจ้าใคร่จะ
เห็นพระเยซู"

22 ฟิลิปจึงไปบอกอันดรูว์ และ
อันดรูว์กับฟิลิปจึงไปทูลพระ
เยซู

พระเจ้าตรัสตอบจากฟ้า

พระเยซูทรงสั่งสอน

23 และพระเยซูตรัสตอบเขาว่า
"ถึงเวลาแล้วที่บุตรมนุษย์จะได้
รับสง่าราศี"

24 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า
ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงไปในดิน
และเปื่อยเน่าไป ก็จะอยู่เป็น
เมล็ดเดียว แต่ถ้าเปื่อยเน่าไป
แล้ว ก็จะงอกขึ้นเกิดผลมาก

25 ผู้ใดที่รักชีวิตของตนก็ต้อง
เสียชีวิต และผู้ที่ชังชีวิตของตน
ในโลกนี้ ก็จะรักษาชีวิตนั้นไว้
นิรันดร์

26 ถ้าผู้ใดจะปรนนิบัติเรา ให้
ผู้นั้นตามเรามา และเราอยู่ที่
ไหน ผู้นั้นปรนนิบัติเราจะอยู่ที่
นั่นด้วย ถ้าผู้ใดปรนนิบัติเรา
พระบิดาของเรา ก็จะทรงประ-
ทานเกียรติแก่ผู้นั้น

27 บัดนี้จิตใจของเราเป็นทุกข์
และเราจะพูดว่าอะไร จะว่า ข้า
แต่พระบิดา ขอทรงโปรดช่วย
ข้าพระองค์ให้พ้นเวลานี้' อย่าง
นั้นหรือ หามิได้ เพราะด้วย
ความประสงค์นี้เองเราจึงมาถึง
เวลานี้

28 ข้าแต่พระบิดา ขอให้พระ

him, saying, Sir, we would see
Jesus.

22 Philip cometh and telleth
Andrew: and again Andrew
and Philip tell Jesus.

God Answers from Heaven

Jesus Preaches

23 And Jesus answered them,
saying, **The hour is come, that
the Son of man should be
glorified.**

24 Verily, verily, I say unto
you, Except a corn of wheat
fall into the ground and die, it
abideth alone: but if it die, it
bringeth forth much fruit.

25 He that loveth his life shall
lose it; and he that hateth his
life in this world shall keep it
unto life eternal.

26 If any man serve me, let
him follow me; and where I
am, there shall also my ser-
vant be: if any man serve me,
him will my Father honour.

27 Now is my soul troubled;
and what shall I say? Father,
save me from this hour: but
for this cause came I unto this
hour.

28 Father, glorify thy name.
Then came there a voice from
heaven, saying, I have both
glorified it, and will glorify it
again.

นามของพระองค์ได้รับเกียรติ”
แล้วก็มีพระสุรเสียงมาจากฟ้าว่า
“เราได้ให้รับเกียรติแล้ว และจะ
ให้รับเกียรติอีก”

29 ฉะนั้นคนทั้งหลายที่ยืนอยู่ที่
นั้นเมื่อได้ยินเสียงนั้นก็พูดว่า
ฟ้าร้อง คนอื่น ๆ ก็พูดว่า “ทูต
สวรรค์องค์หนึ่งได้กล่าวกับพระ
องค์”

30 พระเยซูคริสต์ตอบว่า “เสียง
นั้นเกิดขึ้นเพื่อท่านทั้งหลาย ไม่
ใช่เพื่อเรา

31 บัดนี้ถึงเวลาที่จะพิพากษา
โลกนี้แล้ว เดียวนี้ผู้ครองโลกนี้
จะถูกโยนทิ้งออกไปเสีย

32 และเรา ถ้าเราถูกยกขึ้นจาก
แผ่นดินโลกแล้ว เราก็คจะชักชวน
คนทั้งปวงให้มาหาเรา”

33 พระองค์ตรัสเช่นนั้นเพื่อ
สำแดงว่าพระองค์จะสิ้นพระ
ชนม์อย่างไร

34 คนทั้งหลายจึงทูลพระองค์
ว่า “พวกเราได้ยินจากพระราช
บัญญัติว่า พระคริสต์จะอยู่เป็น
นิตย์ เหตุไฉนท่านจึงว่า ‘บุตร
มนุษย์จะต้องถูกยกขึ้น’ บุตร
มนุษย์นั้นคือผู้ใดเล่า”

35 พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า
“ความสว่างจะอยู่กับท่านทั้ง
หลายอีกหน่อยหนึ่ง เมื่อยังมี
ความสว่างอยู่ก็จงเดินไปเถิด
เกรงว่าความมืดจะตามมาทัน
ท่าน ผู้ที่เดินอยู่ในความมืด
ย่อมไม่รู้วาทนไปทางไหน

36 เมื่อท่านทั้งหลายมีความ

29 The people therefore, that
stood by, and heard it, said
that it thundered: others said,
An angel spake to him.

30 Jesus answered and said,
This voice came not because
of me, but for your sakes.

31 Now is the judgment of this
world: now shall the prince of
this world be cast out.

32 And I, if I be lifted up from
the earth, will draw all men
unto me.

33 This he said, signifying
what death he should die.

34 The people answered him,
We have heard out of the law
that Christ abideth for ever:
and how sayest thou, The Son
of man must be lifted up? who
is this Son of man?

35 Then Jesus said unto them,
Yet a little while is the light
with you. Walk while ye have
the light, lest darkness come
upon you: for he that walketh
in darkness knoweth not
whither he goeth.

36 While ye have light, be-
lieve in the light, that ye may
be the children of light. These
things spake Jesus, and de-
parted, and did hide himself
from them.

สว่างก็จงเชื่อในความสว่างนั้น เพื่อจะได้เป็นลูกแห่งความสว่าง” เมื่อพระเยซูตรัสดังนั้นแล้วก็เสด็จจากไปและซ่อนพระองค์ให้พ้นจากพวกเขา

37 ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงกระทำการอัศจรรย์หลายประการที่เดี่ยวดต่อหน้าเขา เขาก็ยังไม่เชื่อในพระองค์

38 เพื่อคำของอิสยาห์ ศาสดาพยากรณ์จะสำเร็จซึ่งว่า ‘พระองค์เจ้าข้า ใครเล่าได้เชื่อสิ่งที่เขาได้ยินจากเราทั้งหลาย และพระกรขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสำแดงแก่ผู้ใด’

39 ฉะนั้นพวกเขาจึงเชื่อไม่ได้ เพราะอิสยาห์ได้กล่าวอีกว่า

40 ‘พระองค์ได้ทรงปิดตาของเขาทั้งหลาย และทำใจของเขาให้แข็งกระด้างไป เกรงว่าเขาจะเห็นด้วยตาของเขา และเข้าใจด้วยจิตใจของเขา และหันกลับมาและเราจะรักษาเขาให้หาย’

41 อิสยาห์กล่าวดังนี้เมื่อท่านได้เห็นสง่าราศีของพระองค์และได้กล่าวถึงพระองค์

42 อย่างไรก็ตามแม้ในพวกขุนนางก็มีหลายคนเชื่อในพระองค์ด้วย แต่เขาไม่ยอมรับพระองค์อย่างเปิดเผยเพราะกลัวพวกฟาริสี เกรงว่าเขาจะถูกไล่ออกจากธรรมศาลา

43 เพราะว่าเขารักการสรรเสริญของมนุษย์มากกว่าการสรรเสริญของพระเจ้า

37 But though he had done so many miracles before them, yet they believed not on him:

38 That the saying of Esaias the prophet might be fulfilled, which he spake, Lord, who hath believed our report? and to whom hath the arm of the Lord been revealed?

39 Therefore they could not believe, because that Esaias said again,

40 He hath blinded their eyes, and hardened their heart; that they should not see with their eyes, nor understand with their heart, and be converted, and I should heal them.

41 These things said Esaias, when he saw his glory, and spake of him.

42 Nevertheless among the chief rulers also many believed on him; but because of the Pharisees they did not confess him, lest they should be put out of the synagogue:

43 For they loved the praise of men more than the praise of God.

44 พระเยซูทรงประกาศว่า "ผู้ที่เชื่อในเรานั้น หาได้เชื่อในเราไม่ แต่เชื่อในพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา

45 และผู้ที่เห็นเราก็เห็นพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา

46 เราเข้ามาในโลกเป็นความสว่าง เพื่อผู้ใดที่เชื่อในเราจะมีได้อยู่ในความมืด

47 ถ้าผู้ใดได้ยินถ้อยคำของเราและไม่เชื่อ เราก็ไม่พิพากษาผู้นั้น เพราะว่าเรามีได้มาเพื่อจะพิพากษาโลก แต่มาเพื่อจะช่วยโลกให้รอด

48 ผู้ใดที่ปฏิเสธเราและไม่รับคำของเรา ผู้นั้นจะมีสิ่งหนึ่งพิพากษาเขา คือคำที่เราได้กล่าวแล้ว นั้นแหละจะพิพากษาเขาในวันสุดท้าย

49 เพราะเรามีได้กล่าวตามใจเราเอง แต่ซึ่งเรากล่าวและพูดนั้น พระบิดาผู้ทรงใช้เรามา พระองค์นั้นได้ทรงบัญชาให้แก่เรา

50 เรารู้ว่าพระบัญชาของพระองค์นั้นเป็นชีวิตนิรันดร์ เหตุฉะนั้นสิ่งที่เราพูดนั้น เราก็พูดตามที่พระบิดาทรงบัญชาเรา"

ก่อนเทศกาลปัสกา

13 ก่อนถึงเทศกาลเลี้ยงปัสกา เมื่อพระเยซูทรงทราบว่าจะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงจากโลกนี้ไปหาพระบิดา พระองค์ทรงรักพวกของพระองค์ซึ่งอยู่ในโลกนี้ พระองค์ทรง

44 Jesus cried and said, He that believeth on me, believeth not on me, but on him that sent me.

45 And he that seeth me seeth him that sent me.

46 I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness.

47 And if any man hear my words, and believe not, I judge him not: for I came not to judge the world, but to save the world.

48 He that rejecteth me, and receiveth not my words, hath one that judgeth him: the word that I have spoken, the same shall judge him in the last day.

49 For I have not spoken of myself; but the Father which sent me, he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak.

50 And I know that his commandment is life everlasting: whatsoever I speak therefore, even as the Father said unto me, so I speak.

Before the Passover

13 Now before the feast of the passover, when Jesus knew that his hour was come that he should depart out of this world unto the Father, having loved his own which

รักเขาจนถึงที่สุด

ทรงล้างเท้าของพวกสาวก

2 ขณะเมื่อรับประทานอาหารเย็นเสร็จแล้ว พญามารได้ตลบใจ ยูดาสอิสคาริโอท บุตรชายของ ซิโมน ให้ทรยศพระองค์

3 พระเยซูทรงทราบว่าเป็นบิดาได้ประทานสิ่งทั้งปวงให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และทรงทราบว่าพระองค์มาจากพระเจ้า และจะไปหาพระเจ้า

4 พระองค์ทรงลุกขึ้นจากการรับประทานอาหารเย็น ทรงถอดฉลองพระองค์ออกวางไว้ และทรงเอาผ้าเช็ดตัวคาดเอวพระองค์ไว้

5 แล้วก็ทรงเทน้ำลงในอ่าง และทรงตั้งต้นเอาน้ำล้างเท้าของพวกสาวก และเช็ดด้วยผ้าที่ทรงคาดเอวไว้

6 แล้วพระองค์ทรงมาถึงซิโมน เปโตร และเปโตรทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะทรงล้างเท้าของข้าพระองค์หรือ"

7 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "สิ่งที่เรากระทำในขณะนี้ท่านยังไม่เข้าใจ แต่ภายหลังท่านจะเข้าใจ"

8 เปโตรทูลพระองค์ว่า "พระองค์จะทรงล้างเท้าของข้าพระองค์ไม่ได้" พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ถ้าเราไม่ล้างท่านแล้ว ท่านจะมีส่วนในเราไม่ได้"

9 ซิโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า มิใช่แต่เท้าของข้าพระองค์เท่านั้น แต่ขอทรง

were in the world, he loved them unto the end.

Washing the Disciple's Feet

2 And supper being ended, the devil having now put into the heart of Judas Iscariot, Simon's son, to betray him;

3 Jesus knowing that the Father had given all things into his hands, and that he was come from God, and went to God;

4 He riseth from supper, and laid aside his garments; and took a towel, and girded himself.

5 After that he poureth water into a bason, and began to wash the disciples' feet, and to wipe them with the towel wherewith he was girded.

6 Then cometh he to Simon Peter: and Peter saith unto him, Lord, dost thou wash my feet?

7 Jesus answered and said unto him, **What I do thou knowest not now; but thou shalt know hereafter.**

8 Peter saith unto him, Thou shalt never wash my feet. Jesus answered him, **If I wash thee not, thou hast no part with me.**

9 Simon Peter saith unto him, Lord, not my feet only, but

โปรดล้างทั้งมือและศีรษะด้วย”
 10 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ผู้ที่
 อาบนำแล้วไม่จำเป็นต้องชำระ
 ภายอีก ล้างแต่เท้าเท่านั้น
 เพราะสะอาดหมดทั้งตัวแล้ว
 พวกท่านก็สะอาดแล้ว แต่ไม่ใช่
 ทุกคน”
 11 เพราะพระองค์ทรงทราบว่า
 ใครจะเป็นผู้ ททรยศพระองค์
 เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า
 “ท่านทั้งหลายไม่สะอาดทุกคน”
 12 เมื่อพระองค์ทรงล้างเท้าเขา
 ทั้งหลายแล้ว พระองค์ก็ทรง
 ฉลองพระองค์ และเอนพระกาย
 ลงอีกครั้งกับเขาว่า “ท่านทั้ง
 หลายเข้าใจในสิ่งที่เราได้กระทำ
 แก่ท่านหรือ
 13 ท่านทั้งหลายเรียกเราว่า
 พระอาจารย์และองค์พระผู้เป็น
 เจ้า ท่านเรียกถูกแล้วเพราะเรา
 เป็นเช่นนั้น
 14 ฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ของ
 ท่านได้ ล้างเท้าของพวกท่าน
 พวกท่านก็ควรจะล้างเท้าของกัน
 และกันด้วย
 15 เพราะว่าเราได้วางแบบแก่
 ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือน
 ดังที่เราได้กระทำแก่ท่าน
 16 เรบอกความจริงแก่ท่านว่า
 ทาสจะเป็นใหญ่กว่านายก็ไม่ได้
 และทูตจะเป็นใหญ่กว่าผู้ที่ใช้
 เขาไปก็หาไม่ได้
 17 ถ้าท่านรู้อย่างนี้แล้ว และท่าน
 ประพฤติตาม ท่านก็เป็นสุข

also my hands and my head.
 10 Jesus saith to him, He that
 is washed needeth not save to
 wash his feet, but is clean
 every whit: and ye are clean,
 but not all.
 11 For he knew who should
 betray him; therefore said he,
 Ye are not all clean.
 12 So after he had washed
 their feet, and had taken his
 garments, and was set down
 again, he said unto them,
 Know ye what I have done to
 you?
 13 Ye call me Master and
 Lord: and ye say well; for so I
 am.
 14 If I then, your Lord and
 Master, have washed your
 feet; ye also ought to wash one
 another's feet.
 15 For I have given you an
 example, that ye should do as
 I have done to you.
 16 Verily, verily, I say unto
 you, The servant is not greater
 than his lord; neither he that is
 sent greater than he that sent
 him.
 17 If ye know these things,
 happy are ye if ye do them.

18 เรามิได้พูดถึงพวกท่านสิ้นทุกคน เรารู้จักผู้ที่เราได้เลือกไว้แล้ว แต่เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จที่ว่า 'ผู้ที่รับประทานอาหารกับเราโดยยกส้นเท้าต่อเรา'

19 เราบอกท่านทั้งหลายเดี๋ยวนี้ก่อนที่เรื่องนี้จะเกิดขึ้น เพื่อว่าเมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นแล้วท่านจะได้เชื่อว่าเราคือผู้นั้น

20 เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ผู้ใดได้รับผู้ที่เราใช้ไป ผู้นั้นก็รับเราด้วย และผู้ใดได้รับเรา ผู้นั้นได้รับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา"

พระเยซูพยากรณ์ถึง

การทรยศพระองค์

21 เมื่อพระเยซูตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงเป็นทุกข์ในพระทัย และตรัสเป็นพยานว่า "เราบอกความจริงแก่ท่านว่า คนหนึ่งในพวกท่านจะทรยศเรา"

22 เหล่าสาวกจึงมองหน้ากัน และสงสัยว่าคนที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือผู้ใด

23 มีสาวกคนหนึ่ง ที่พระเยซูทรงรักได้เอนกายอยู่ที่พระทรงของพระเยซู

24 ซีโมนเปโตรจึงทำไม้ทำมือให้เขาทูลถามพระองค์ว่า คนที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือผู้ใด

25 ขณะที่ยังเอนกายอยู่ที่พระทรงของพระเยซู สาวกคนนั้นก็ทูลถามพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า คนนั้นคือใคร"

26 พระเยซูตรัสตอบว่า "คนนั้น

18 I speak not of you all: I know whom I have chosen: but that the scripture may be fulfilled, He that eateth bread with me hath lifted up his heel against me.

19 Now I tell you before it come, that, when it is come to pass, ye may believe that I am he.

20 Verily, verily, I say unto you, He that receiveth whomsoever I send receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me.

Jesus Foretells His Betrayal

21 When Jesus had thus said, he was troubled in spirit, and testified, and said, Verily, verily, I say unto you, that one of you shall betray me.

22 Then the disciples looked one on another, doubting of whom he spake.

23 Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples, whom Jesus loved.

24 Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask who it should be of whom he spake.

25 He then lying on Jesus' breast saith unto him, Lord, who is it?

26 Jesus answered, He it is, to whom I shall give a sop, when

คือผู้ที่เราจะเอาอาหารนี้จิ้มแล้ว ยื่นให้” และเมื่อพระองค์ทรงเอาอาหารนั้นจิ้มแล้ว ก็ทรงยื่นให้แก่ยูดาสอิสคาริโอทบุตรชายซีโมน

27 เมื่อยูดาสรับประทานอาหารนั้นแล้ว ซาตานก็เข้าสิงในใจเขา พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจะทำอะไรก็จงทำเร็ว ๆเถิด”

28 ไม่มีผู้ใดในพวกนั้นที่เอนกายลงรับประทานเข้าใจว่า เหตุใดพระองค์จึงตรัสกับเขาเช่นนั้น

29 บางคนคิดว่าเพราะยูดาสถือถุงเงิน พระเยซูจึงตรัสบอกเขาว่า “จงไปซื้อสิ่งที่เราต้องการสำหรับเทศกาลเลี้ยงนั้น” หรือตรัสบอกเขาว่า เขาควรจะให้ทานแก่คนจนบ้าง

30 ดังนั้นเมื่อยูดาสรับประทานอาหารชิ้นนั้นแล้วเขาก็ออกไปทันที ขณะนั้นเป็นเวลากลางคืน

31 เมื่อเขาออกไปแล้ว พระเยซูจึงตรัสว่า “บัดนี้บุตรมนุษย์ก็ได้รับเกียรติแล้ว และพระเจ้าทรงได้รับเกียรติเพราะบุตรมนุษย์

32 ถ้าพระเจ้าได้รับเกียรติเพราะพระบุตร พระเจ้าก็จะทรงประทานให้พระบุตรมีเกียรติในพระองค์เอง และพระเจ้าจะทรงให้มีเกียรติเดี๋ยวนี้

33 ลูกเล็ก ๆเอ๋ย เรายังจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกขณะหนึ่ง เจ้าจะเสาะหาเรา และดังที่เราได้พูดกับพวกยิวแล้ว บัดนี้เราจะพูดกับเจ้าคือ `ที่เราไปนั้น

I have dipped it. And when he had dipped the sop, he gave it to Judas Iscariot, the son of Simon.

27 And after the sop Satan entered into him. Then said Jesus unto him, **That thou doest, do quickly.**

28 Now no man at the table knew for what intent he spake this unto him.

29 For some of them thought, because Judas had the bag, that Jesus had said unto him, Buy those things that we have need of against the feast; or, that he should give something to the poor.

30 He then having received the sop went immediately out: and it was night.

31 Therefore, when he was gone out, Jesus said, **Now is the Son of man glorified, and God is glorified in him.**

32 If God be glorified in him, God shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him.

33 Little children, yet a little while I am with you. Ye shall seek me: and as I said unto the Jews, Whither I go, ye cannot come; so now I say to you.

เจ้าทั้งหลายไปไม่ได้'

34 เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลายคือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้ว อย่างไรก็ตาม เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น

35 ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่าเจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา"

ทรงพยากรณ์ว่า

เปโตรจะปฏิเสธพระองค์

36 ซีโมนเปโตรทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์จะเสด็จไปที่ไหน" พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ที่ซึ่งเราจะไปนั้น ท่านจะตามเราไปเดี๋ยวนี้ไม่ได้ แต่ภายหลังท่านจะตามเราไป"

37 เปโตรทูลพระองค์ว่า "พระองค์เจ้าข้า เหตุใดข้าพระองค์จึงตามพระองค์ไปเดี๋ยวนี้ไม่ได้ ข้าพระองค์จะสละชีวิตเพื่อพระองค์"

38 พระเยซู ตรัสตอบเขาว่า "ท่านจะสละชีวิตของท่านเพื่อเราหรือ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง"

พระคริสต์ทรงตรัสถึง

การเสด็จกลับมา

ของพระองค์

14 "อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านเชื่อในพระเจ้า จงเชื่อในเราด้วย

2 ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีคฤหาสน์หลายแห่ง ถ้าไม่มีเรา

34 A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

35 By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.

Peter's Denial Foretold

36 Simon Peter said unto him, Lord, whither goest thou? Jesus answered him, Whither I go, thou canst not follow me now; but thou shalt follow me afterwards.

37 Peter said unto him, Lord, why cannot I follow thee now? I will lay down my life for thy sake.

38 Jesus answered him, Wilt thou lay down thy life for my sake? Verily, verily, I say unto thee, The cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.

Christ Tells of His Return

14 Let not your heart be troubled: ye believe in God, believe also in me.

คงได้บอกท่านแล้ว เราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย 3 และถ้าเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย

4 ท่านทราบว่าจะไปที่ไหน และท่านก็รู้จักทางนั้น”

5 โธมัสทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์ไม่ทราบว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ไหน พวกข้าพระองค์จะรู้จักทางนั้นได้อย่างไร”

6 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางเรา

**การที่รู้จักพระเยซูก็คือ
การที่รู้จักพระบิดา**

7 ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย และตั้งแต่นั้นไปท่านก็รู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์”

8 ฟิลิปทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเห็นและพวกข้าพระองค์จะพอใจ”

9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ฟิลิปเอ๋ย เราได้อยู่กับท่านนานถึงเพียงนี้ และท่านยังไม่รู้จักเรา หรือ ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา และท่านจะพูดได้อย่างไรว่า ‘ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเห็น’

2 In my Father's house are many mansions: if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you.

3 And if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself; that where I am, there ye may be also.

4 And whither I go ye know, and the way ye know.

5 Thomas saith unto him, Lord, we know not whither thou goest; and how can we know the way?

6 Jesus saith unto him, I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.

**To Know Jesus is
To Know the Father**

7 If ye had known me, ye should have known my Father also: and from henceforth ye know him, and have seen him.

8 Philip saith unto him, Lord, shew us the Father, and it sufficeth us.

9 Jesus saith unto him, Have I been so long time with you, and yet hast thou not known me, Philip? he that hath seen me hath seen the Father; and how sayest thou then, Shew us the Father?

10 ท่านไม่เชื่อหรือว่า เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา คำซึ่งเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายนั้น เรามีได้กล่าวตามใจชอบ แต่พระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่ในเราได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์

11 จงเชื่อเราเถิดว่า เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา หรือมิฉะนั้นก็จงเชื่อเรา เพราะกิจการเหล่านั้นเกิด

**ผู้ที่เชื่อก็สามารถ
ทำกิจการที่พระคริสต์
ได้ทรงกระทำมาแล้ว**

12 เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเราจะกระทำกิจการซึ่งเราได้กระทำนั้นด้วย และเขาจะกระทำกิจการที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก เพราะว่าเราจะไปถึงพระบิดาของเรา

13 สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายจะขออนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น เพื่อว่าพระบิดาจะทรงได้รับเกียรติทางพระบุตร

14 ถ้าท่านจะขอสิ่งใดในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้น

15 ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงรักษาบัญญัติของเรา

**พระสัญญาแห่ง
พระผู้ปลอบประโลมใจ**

16 เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะทรงประทานผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อพระองค์จะได้อยู่กับท่านตลอดไป

10 Believest thou not that I am in the Father, and the Father in me? the words that I speak unto you I speak not of myself: but the Father that dwelleth in me, he doeth the works.

11 Believe me that I am in the Father, and the Father in me: or else believe me for the very works' sake.

**Believers Can Do
the Works Christ Did**

12 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me, the works that I do shall he do also; and greater works than these shall he do; because I go unto my Father.

13 And whatsoever ye shall ask in my name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son.

14 If ye shall ask any thing in my name, I will do it.

15 If ye love me, keep my commandments.

Promise of the Comforter

16 And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever;

17 คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านและจะประทับอยู่ในท่าน

18 เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว เราจะมาหาท่าน

19 อีกหน่อยหนึ่งโลกก็จะไม่เห็นเราอีกเลย แต่ท่านทั้งหลายจะเห็นเรา เพราะเราเป็นอยู่ ท่านทั้งหลายจะเป็นอยู่ด้วย

20 ในวันนั้นท่านทั้งหลายจะรู้ว่าเราอยู่ในพระบิดาของเรา และท่านอยู่ในเรา และเราอยู่ในท่าน

21 ผู้ใดที่มีบัญญัติของเรา และรักษาบัญญัตินั้น ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่รักเรา และผู้ที่รักเรานั้น พระบิดาของเราจะทรงรักเขา และเราจะรักเขา และจะสำแดงตัวของเราเองให้ปรากฏแก่เขา”

22 ยูดาส มิไซอิสคาริโอท ทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า เหตุใดพระองค์จึงจะสำแดงพระองค์แก่พวกข้าพระองค์ และไม่ทรงสำแดงแก่โลก”

23 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ถ้าผู้ใดรักเรา ผู้นั้นจะรักษาคำของเรา และพระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขาและจะอยู่กับเขา

24 ผู้ที่ไม่รักเรา ก็ไม่รักษาคำ

17 Even the Spirit of truth; whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him: but ye know him; for he dwelleth with you, and shall be in you.

18 I will not leave you comfortless: I will come to you.

19 Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also.

20 At that day ye shall know that I am in my Father, and ye in me, and I in you.

21 He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me: and he that loveth me shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him.

22 Judas saith unto him, not Iscariot, Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world?

23 Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words: and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him.

24 He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me.

ของเรา และคำซึ่งท่านได้ยินนี้ ไม่ใช่คำของเรา แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา

25 เราได้กล่าวคำเหล่านี้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่าน

26 แต่พระองค์ผู้ปลอบประโลมใจนั้นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว

27 เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านแล้ว สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย

28 ท่านได้ยินเรากล่าวแก่ท่านว่า `เราจะจากไปและจะกลับมาหาท่านอีก' ถ้าท่านรักเรา ท่านก็จะชื่นชมยินดีเพราะเราบอกกว่า `เราจะไปหาพระบิดา' ด้วยว่าพระบิดาของเราทรงเป็นใหญ่กว่าเรา

29 และบัดนี้เราได้บอกท่านทั้งหลายก่อนที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น เพื่อว่าเมื่อเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้ว ท่านทั้งหลายจะได้เชื่อ

30 แต่ต่อไปเราจะไม่สนทนากับท่านทั้งหลายมากนัก เพราะว่าผู้ครองโลกนี้จะมาและไม่มีสิทธิ์อำนาจอะไรเหนือเรา

31 แต่เราได้กระทำตามที่พระบิดาได้ทรงบัญชาเรา เพื่อโลก

25 These things have I spoken unto you, being yet present with you.

26 But the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you.

27 Peace I leave with you, my peace I give unto you: not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.

28 Ye have heard how I said unto you, I go away, and come again unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I.

29 And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe.

30 Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me.

31 But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do. Arise, let us go hence.

จะรู้ว่าเรารักพระบิดา จงลุกขึ้น ให้เราทั้งหลายไปกันเถิด”

คำอุปมาเรื่องเถาองุ่นและกิ่ง
15 เราเป็นเถาองุ่นแท้ และพระบิดาของเราทรงเป็นผู้ดูแลรักษา

2 กิ่งทุกกิ่งในเราที่ไม่ออกผล พระองค์ก็ทรงตัดทิ้งเสีย และกิ่งทุกกิ่งที่ออกผล พระองค์ก็ทรงลิดเพื่อให้ออกผลมากขึ้น

3 ท่านทั้งหลายได้รับการชำระให้สะอาดแล้วด้วยถ้อยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่าน

4 จงเข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในท่าน กิ่งจะออกผลเองไม่ได้ นอกจากจะติดอยู่กับเถาฉันใด ท่านทั้งหลายจะเกิดผลไม่ได้ นอกจากท่านจะเข้าสนิทอยู่ในเราฉันนั้น

5 เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก เพราะถ้าแยกจากเราแล้วท่านจะทำสิ่งใดไม่ได้เลย

6 ถ้าผู้ใดมิได้เข้าสนิทอยู่ในเรา ผู้นั้นก็ต้องถูกทิ้งเสียเหมือนกิ่งแล้วก็เหี่ยวแห้งไป และเขารวบรวมไว้ทิ้งในไฟเผาเสีย

7 ถ้าท่านทั้งหลายเข้าสนิทอยู่ในเรา และถ้อยคำของเราฝังอยู่ในท่านแล้ว ท่านจะขอสิ่งใดซึ่งท่านปรารถนา ท่านก็จะได้รับสิ่งนั้น

8 พระบิดาของเราทรงได้รับเกียรติเพราะเหตุนี้ คือเมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก ท่านจึงเป็น

Parable of the Vine and the Branches

15 I am the true vine, and my Father is the husbandman.

2 Every branch in me that beareth not fruit he taketh away: and every branch that beareth fruit, he purgeth it, that it may bring forth more fruit.

3 Now ye are clean through the word which I have spoken unto you.

4 Abide in me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine; no more can ye, except ye abide in me.

5 I am the vine, ye are the branches: He that abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit: for without me ye can do nothing.

6 If a man abide not in me, he is cast forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast them into the fire, and they are burned.

7 If ye abide in me, and my words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto you.

8 Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall ye be my disciples.

สาวกของเรา

9 พระบิดาทรงรักเราฉันใด เราก็รักท่านทั้งหลายฉันนั้น จงยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา

10 ถ้าท่านทั้งหลายรักษาบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา เหมือนดังที่เรารักษาพระบัญญัติของพระบิดาเรา และยึดมั่นอยู่ในความรักของพระองค์

11 นี่คือน้ำที่เราได้บอกแก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ความยินดีของเราดำรงอยู่ในท่าน และให้ความยินดีของท่านเต็มเปี่ยม

12 นี่แหละเป็นบัญญัติของเรา คือให้ท่านทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน เหมือนดังที่เราได้รักท่าน

13 ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน

14 ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามที่เราสั่งท่าน ท่านก็จะเป็นมิตรสหายของเรา

คริสเตียนคือ

มิตรสหายของพระคริสต์

15 เราไม่เรียกท่านทั้งหลายว่าทาสอีก เพราะทาสไม่ทราบว่ นายของเขาทำอะไร แต่เราเรียกท่านว่ามิตรสหาย เพราะว่าทุกสิ่งที่เราได้ยินจากพระบิดาของเรา เราได้สำแดงแก่ท่านแล้ว

16 ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลายและได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้

9 As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love.

10 If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love.

11 These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full.

12 This is my commandment, That ye love one another, as I have loved you.

13 Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.

14 Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you.

**Christians Are
Friends of Christ**

15 Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you.

16 Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and that your fruit should remain: that whatsoever ye shall ask of the Father in my name, he may

ท่านจะไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านอยู่ถาวร เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน

17 สิ่งเหล่านี้ เราสั่งท่านทั้งหลายไว้ว่า ท่านจงรักซึ่งกันและกัน

คริสเตียนที่ดีจะถูกเกลียดชัง

18 ถ้าโลกนี้เกลียดชังท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายก็รู้ว่าโลกได้เกลียดชังเราก่อน

19 ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่านซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก แต่เราได้เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน

20 จงระลึกถึงคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า 'ทาสมิได้เป็นใหญ่กว่านายของเขา' ถ้าเขาข่มเหงเรา เขาก็จะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ถ้าเขารักษา คำของเรา เขาก็จะรักษาคำของท่านทั้งหลายด้วย

21 แต่ทุกสิ่งที่เขาจะกระทำแก่พวกท่านนั้นก็เพราะนามของเรา เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา

22 ถ้าเราไม่ได้มาประกาศแก่พวกเขา เขาก็คงจะไม่มีบาป แต่บัดนี้เขาไม่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของเขา

23 ผู้ที่เกลียดชังเราก็มเกลียดชังพระบิดาของเราด้วย

24 ถ้า ฌ ทำมกลางพวกเขา เรา

give it you.

17 These things I command you, that ye love one another.

**Good Christians
Will Be Hated**

18 If the world hate you, ye know that it hated me before it hated you.

19 If ye were of the world, the world would love his own: but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you.

20 Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than his lord. If they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep yours also.

21 But all these things will they do unto you for my name's sake, because they know not him that sent me.

22 If I had not come and spoken unto them, they had not had sin: but now they have no cloke for their sin.

23 He that hateth me hateth my Father also.

24 If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin: but now have they both seen and hated both me

มิได้กระทำสิ่งซึ่งไม่มีผู้อื่นได้
กระทำเลย พวกเขาก็จะไม่มี
บาป แต่เดี๋ยวนี้เขาก็ได้เห็นและ
เกลียดชังทั้งตัวเราและพระบิดา
ของเรา

25 แต่การนี้เกิดขึ้นเพื่อคำที่
เขียนไว้ในพระราชบัญญัติของ
พวกเขาจะสำเร็จ ซึ่งว่า 'เขาได้
เกลียดชังเราโดยไร้เหตุ'

พระวิญญาณบริสุทธิ์
ผู้ทรงเป็นพยาน

26 แต่เมื่อพระองค์ผู้ปลอบ
ประโลมใจที่เราจะใช้มาจากพระ
บิดามาหาท่านทั้งหลาย คือพระ
วิญญาณแห่งความจริง ผู้ทรงมา
จากพระบิดานั้นได้เสด็จมาแล้ว
พระองค์นั้นจะทรงเป็นพยานถึง
เรา

27 และท่านทั้งหลายก็จะเป็น
พยานด้วย เพราะว่าท่านได้อยู่
กับเราตั้งแต่แรกแล้ว"

คำสัญญาแห่ง

การอภัยโทษของคริสเตียน
16 "เราบอกสิ่งเหล่านี้แก่
ท่านทั้งหลาย ก็เพื่อไม่
ให้ท่านสะดุดใจ

2 เขาจะไล่ท่านเสียจากธรรมศา-
ลา แท้จริงวันหนึ่งคนใดที่ประ-
หารชีวิตของท่านจะคิดว่า เขาทำ
การนั้นเป็นการปฏิบัติพระเจ้า

3 เขาจะกระทำดังนี้แก่ท่าน
เพราะเขาไม่รู้จักพระบิดาและ
ไม่รู้จักเรา

4 แต่ที่เราบอกสิ่งเหล่านี้แก่ท่าน
ก็เพื่อว่าเมื่อถึงเวลานั้น ท่านจะ

and my Father.

25 But this cometh to pass,
that the word might be ful-
filled that is written in their
law, They hated me without a
cause.

Holy Spirit a Witness

26 But when the Comforter is
come, whom I will send unto
you from the Father, even the
Spirit of truth, which proce-
edeth from the Father, he
shall testify of me:

27 And ye also shall bear
witness, because ye have been
with me from the beginning.

**Persecution Promised
for Christians**

16 These things have I spo-
ken unto you, that ye
should not be offended.

2 They shall put you out of the
synagogues: yea, the time
cometh, that whosoever killeth
you will think that he doeth
God service.

3 And these things will they do
unto you, because they have
not known the Father, nor me.

4 But these things have I told
you, that when the time shall
come, ye may remember that I
told you of them. And these
things I said not unto you at
the beginning, because I was
with you.

ได้ระลึกว่า เราได้บอกท่านไว้แล้ว และเรามีได้บอกเรื่องนี้แก่ท่านทั้งหลายแต่แรก เพราะว่าเรายังอยู่กับท่าน

5 แต่บัดนี้เรากำลังจะไปหาพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา และไม่มีใครในพวกท่านถามเราว่า 'พระองค์จะเสด็จไปที่ไหน'

6 แต่เพราะเราได้บอกเรื่องนี้แก่พวกท่าน จิตใจของท่านจึงเต็มด้วยความทุกข์โศก

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเตือนให้โลกรู้สำนึก

7 อย่างไรก็ตาม เรบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจากไปนั้น ก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป พระองค์ผู้ปลอบประโลมใจก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน

8 เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้สึกถึงความผิดบาป และถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา

9 ถึงความผิดบาปนั้น คือเพราะเขาไม่เชื่อในเรา

10 ถึงความชอบธรรมนั้น คือเพราะเราไปหาพระบิดาของเรา และท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก

11 ถึงการพิพากษานั้น คือเพราะผู้ครองโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว

5 But now I go my way to him that sent me; and none of you asketh me, Whither goest thou?

6 But because I have said these things unto you, sorrow hath filled your heart.

Holy Spirit to Reprove the World

7 Nevertheless I tell you the truth; It is expedient for you that I go away: for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I depart, I will send him unto you.

8 And when he is come, he will reprove the world of sin, and of righteousness, and of judgment:

9 Of sin, because they believe not on me;

10 Of righteousness, because I go to my Father, and ye see me no more;

11 Of judgment, because the prince of this world is judged.

**พระวิญญาณบริสุทธิ์
จะทรงนำทางคริสเตียน**

12 เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะบอก
ท่านทั้งหลาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านยัง
รับไว้ไม่ได้

13 เมื่อพระองค์ พระวิญญาณ
แห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว
พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่
ความจริงทั้งหมด เพราะพระ
องค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง
แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่พระองค์
ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรง
แจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่า
นั้นที่จะเกิดขึ้น

14 พระองค์จะทรงให้เราได้รับ
เกียรติ เพราะว่าพระองค์จะทรง
เอาสิ่งที่เป็นอย่างเรามาสำแดงแก่
ท่านทั้งหลาย

15 ทุกสิ่งที่ พระบิดาทรงมีนั้น
เป็นของเรา เหตุฉะนั้นเรา
จึงกล่าวไว้ว่า พระวิญญาณทรง
เอาสิ่งซึ่งเป็นของเรานั้น มา
สำแดงแก่ท่านทั้งหลาย

พระเยซูทรงปลอบใจ

เหล่าสาวกเกี่ยวกับ

การสิ้นพระชนม์และ

การฟื้นคืนชีพของพระองค์

16 อีกหน่อยท่านทั้งหลายก็จะ
ไม่เห็นเรา และต่อไปอีกหน่อย
ท่านก็จะเห็นเรา เพราะเราไปถึง
พระบิดา”

17 สาวกบางคนของพระองค์จึง
พูดกันว่า “ที่พระองค์ตรัสกับเรา
ว่า ‘อีกหน่อยท่านทั้งหลายก็จะ
ไม่เห็นเรา และต่อไปอีกหน่อย

**The Holy Spirit to
Guide the Christian**

12 I have yet many things to
say unto you, but ye cannot
bear them now.

13 Howbeit when he, the
Spirit of truth, is come, he will
guide you into all truth: for he
shall not speak of himself; but
whatsoever he shall hear, that
shall he speak: and he will
shew you things to come.

14 He shall glorify me: for he
shall receive of mine, and
shall shew it unto you.

15 All things that the Father
hath are mine: therefore said I,
that he shall take of mine, and
shall shew it unto you.

**Jesus Comforts the
Disciples concerning His
Death and Resurrection**

16 A little while, and ye shall
not see me: and again, a little
while, and ye shall see me,
because I go to the Father.

17 Then said some of his dis-
ciples among themselves,
What is this that he saith unto
us, A little while, and ye shall
not see me: and again, a little
while, and ye shall see me:
and, Because I go to the Fa-
ther?

ท่านก็จะเห็นเรา' และ 'เพราะเราไปถึงพระบิดา' เหล่านี้หมายความว่าอะไร"

18 เขาจึงพูดกันว่า "นั่นหมายความว่าอะไรที่พระองค์ตรัสว่า 'อีกหน่อย' เราไม่ทราบว่ สิ่งที่พระองค์ตรัสนั้นหมายความว่าอะไร"

19 พระเยซูทรงทราบว่า เขาอยากทูลถามพระองค์ จึงตรัสกับเขาว่า "ท่านทั้งหลายถามกันอยู่หรือว่า เราหมายความว่าอะไรที่พูดว่า 'อีกหน่อยท่านก็จะไม่เห็นเรา และต่อไปอีกหน่อยท่านก็จะเห็นเรา'

20 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านจะร้องไห้และคร่ำครวญ แต่โลกจะชื่นชมยินดี และท่านทั้งหลายจะทุกข์โศก แต่ความทุกข์โศกของท่านจะกลับกลายเป็นความชื่นชมยินดี

21 เมื่อผู้หญิงกำลังจะคลอดบุตร นางก็มีความทุกข์เพราะถึงกำหนดแล้ว แต่เมื่อคลอดบุตรแล้ว นางก็ไม่ระลึถึงความเจ็บปวดนั้นเลย เพราะมีความชื่นชมยินดีที่คนหนึ่งเกิดมาในโลก

22 ฉันทิดีทีขณะนี้ท่านทั้งหลายมีความทุกข์โศก แต่เราจะเห็นท่านอีก และใจท่านจะชื่นชมยินดี และไม่มีผู้ใดช่วงชิงความชื่นชมยินดีไปจากท่านได้

23 ในวันนั้นท่านจะไม่ถามอะไรเราอีก เราบอกความจริงแก่ท่าน

18 They said therefore, What is this that he saith, A little while? we cannot tell what he saith.

19 Now Jesus knew that they were desirous to ask him, and said unto them, Do ye enquire among yourselves of that I said, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me?

20 Verily, verily, I say unto you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice: and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy.

21 A woman when she is in travail hath sorrow, because her hour is come: but as soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the anguish, for joy that a man is born into the world.

22 And ye now therefore have sorrow: but I will see you again, and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you.

23 And in that day ye shall ask me nothing. Verily, verily, I say unto you, Whatsoever ye shall ask the Father in my name, he will give it you.

ทั้งหลายว่า ถ้าท่านจะขอลสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะทรงประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน

24 แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอลสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม

25 เราพูดเรื่องนี้กับท่านเป็นคำอุปมา แต่วันหนึ่งเราจะไม่พูดกับท่านเป็นคำอุปมาอีก แต่จะบอกท่านถึงเรื่องพระบิดาอย่างแจ่มแจ้ง

26 ในวันนั้นพวกท่านจะทูลขอในนามของเรา และเราจะไม่บอกท่านว่า เราจะอ้อนวอนพระบิดาเพื่อท่าน

27 เพราะว่าพระบิดาเองก็ทรงรักท่านทั้งหลาย เพราะท่านรักเราและเชื่อว่าเรามาจากพระเจ้า

28 เรามาจากพระบิดาและได้เข้ามาในโลกแล้ว เราจะจากโลกนี้ไปถึงพระบิดาอีก”

29 เหล่าสาวกของพระองค์ทูลพระองค์ว่า “ดูเถิด บัดนี้พระองค์ตรัสอย่างแจ่มแจ้งแล้ว มิได้ตรัสเป็นคำอุปมา

30 เดียวนี้พวกข้าพระองค์รู้แน่ ว่า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งและไม่จำเป็นที่ผู้ใดจะทูลถามพระองค์อีก ด้วยเหตุนี้ข้าพระองค์เชื่อว่า พระองค์ทรงมาจากพระเจ้า”

31 พระเยซู ตรัสตอบเขาว่า “เดี๋ยวนี้ ท่านทั้งหลายเชื่อแล้ว

24 Hitherto have ye asked nothing in my name: ask, and ye shall receive, that your joy may be full.

25 These things have I spoken unto you in proverbs: but the time cometh, when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall shew you plainly of the Father.

26 At that day ye shall ask in my name: and I say not unto you, that I will pray the Father for you:

27 For the Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed that I came out from God.

28 I came forth from the Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to the Father.

29 His disciples said unto him, Lo, now speakest thou plainly, and speakest no proverb.

30 Now are we sure that thou knowest all things, and needest not that any man should ask thee: by this we believe that thou camest forth from God.

31 Jesus answered them, Do ye now believe?

หรือ

32 ดูเถิด เวลาจะมา เวลานั้นก็ถึงแล้ว ที่ท่านจะต้องกระจัดกระจายไปยังที่ของท่านทุกคน และจะทิ้งเราไว้แต่ผู้เดียว แต่เราหาได้อยู่ผู้เดียวไม่ เพราะพระบิดาทรงสถิตอยู่กับเรา

33 เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเราในโลกนี้ ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะเราได้ชนะโลกแล้ว”

การอธิษฐาน

อย่างมหาปุโรหิตของพระเยซู
17 พระเยซูตรัสตั้งนั้นแล้ว พระองค์ก็ ทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นดูฟ้าและตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ถึงเวลาแล้ว ขอทรงโปรดให้พระบุตรของพระองค์ได้รับเกียรติ เพื่อพระบุตรจะได้ถวายเกียรติแด่พระองค์
 2 ดังที่พระองค์ได้ทรงโปรดให้พระบุตรมีอำนาจเหนือเนื้อหนังทั้งสิ้น เพื่อให้พระบุตรประทานชีวิตนิรันดร์แก่คนทั้งปวงที่พระองค์ทรงมอบแก่พระบุตรนั้น

3 และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์คือที่เขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา

4 ข้าพระองค์ได้ถวายเกียรติแด่พระองค์ในโลก ข้าพระองค์ได้กระทำพระราชกิจที่พระองค์

32 Behold, the hour cometh, yea, is now come, that ye shall be scattered, every man to his own, and shall leave me alone: and yet I am not alone, because the Father is with me.

33 These things I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world.

High Priestly Prayer of Jesus

17 These words spake Jesus, and lifted up his eyes to heaven, and said, Father, the hour is come; glorify thy Son, that thy Son also may glorify thee:

2 As thou hast given him power over all flesh, that he should give eternal life to as many as thou hast given him.

3 And this is life eternal, that they might know thee the only true God, and Jesus Christ, whom thou hast sent.

4 I have glorified thee on the earth: I have finished the work which thou gavest me to do.

ทรงให้ข้าพระองค์กระทำนั้นสำเร็จแล้ว

5 บัดนี้ โอ พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์ของพระองค์ คือเกียรติซึ่งข้าพระองค์ได้มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา

6 ข้าพระองค์ได้สำแดงพระนามของพระองค์แก่คนทั้งหลายที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์จากมวลมนุษยโลก คนเหล่านั้นเป็นของพระองค์แล้ว และพระองค์ได้ประทานเขาให้แก่ข้าพระองค์ และเขาได้รักษาพระดำรัสของพระองค์แล้ว

7 บัดนี้เขาทั้งหลายรู้ว่า ทุกสิ่งที่มีที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์นั้นมาจากพระองค์

8 เพราะว่าพระดำรัสที่พระองค์ตรัสประทานให้แก่ข้าพระองค์นั้น ข้าพระองค์ได้ให้เขาแล้ว และเขาได้รับไว้ และเขารู้แน่ชัดว่า ข้าพระองค์มาจากพระองค์ และเขาเชื่อว่า พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพระองค์มา

9 ข้าพระองค์อธิษฐานเพื่อเขา ข้าพระองค์มิได้อธิษฐานเพื่อโลก แต่เพื่อคนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะว่าเขาเป็นของพระองค์

10 ทุกสิ่งซึ่งเป็นของข้าพระองค์ ก็เป็นของพระองค์ และทุกสิ่งซึ่งเป็นของพระองค์ก็เป็นของ

5 And now, O Father, glorify thou me with thine own self with the glory which I had with thee before the world was.

6 I have manifested thy name unto the men which thou gavest me out of the world: thine they were, and thou gavest them me; and they have kept thy word.

7 Now they have known that all things whatsoever thou hast given me are of thee.

8 For I have given unto them the words which thou gavest me; and they have received them, and have known surely that I came out from thee, and they have believed that thou didst send me.

9 I pray for them: I pray not for the world, but for them which thou hast given me; for they are thine.

10 And all mine are thine, and thine are mine; and I am glorified in them.

ข้าพระองค์ และข้าพระองค์มี
เกียรติในสิ่งเหล่านั้น

11 บัดนี้ข้าพระองค์จะไม่อยู่ใน
โลกนี้อีก แต่พวกเขาจะอยู่ใน
โลกนี้ และข้าพระองค์กำลังจะ
ไปหาพระองค์ ข้าแต่พระบิดาผู้
บริสุทธิ์ ขอพระองค์ทรงโปรด
พิทักษ์รักษาบรรดาผู้ที่พระองค์
ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดย
พระนามของพระองค์ เพื่อ
เขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
เหมือนดังข้าพระองค์กับพระ
องค์

12 เมื่อข้าพระองค์ยังอยู่กับคน
เหล่านั้นในโลกนี้ ข้าพระองค์ก็
ได้พิทักษ์รักษาพวกเขาไว้โดย
พระนามของพระองค์ ผู้ซึ่งพระ
องค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์
ข้าพระองค์ได้ปกป้องเขาไว้และ
ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเสียไปออกจาก
ลูกของความพินาศ เพื่อพระ
คัมภีร์จะสำเร็จ

13 และบัดนี้ข้าพระองค์กำลังจะ
ไปหาพระองค์ และข้าพระองค์
กล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในโลก เพื่อ
เขาจะได้รับความชื่นชมยินดี
ของข้าพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม

14 ข้าพระองค์ได้มอบพระคำรัส
ของพระองค์ให้แก่เขาแล้ว และ
โลกนี้ได้เกลียดชังเขา เพราะเขา
ไม่ใช่ของโลกเหมือนดังที่ข้า
พระองค์ไม่ใช่ของโลก

15 ข้าพระองค์ไม่ได้ขอให้พระ
องค์เอาเขาออกไปจากโลก แต่
ขอปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากความ

11 And now I am no more in
the world, but these are in the
world, and I come to thee.
Holy Father, keep through
thine own name those whom
thou hast given me, that they
may be one, as we are.

12 While I was with them in
the world, I kept them in thy
name: those that thou gavest
me I have kept, and none of
them is lost, but the son of
perdition; that the scripture
might be fulfilled.

13 And now come I to thee;
and these things I speak in the
world, that they might have
my joy fulfilled in themselves.

14 I have given them thy
word; and the world hath
hated them, because they are
not of the world, even as I am
not of the world.

15 I pray not that thou
shouldest take them out of the
world, but that thou shouldest
keep them from the evil.

ชั่วร้าย

16 เขาไม่ใช่ของโลกเหมือนดัง
ที่ข้าพระองค์ไม่ใช่ของโลก

17 ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริ-
สุทธิ์ด้วยความจริงของพระองค์
พระวาทะของพระองค์ เป็น
ความจริง

18 พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์
มาในโลกฉันใด ข้าพระองค์ก็ใช้
เขาไปในโลกฉันนั้น

19 ข้าพระองค์ถวายตัวของข้า
พระองค์เพราะเห็นแก่เขา เพื่อ
ให้เขารับการทรงชำระแต่งตั้งไว้
โดยความจริงด้วยกัน

20 ข้าพระองค์มิได้อธิษฐานเพื่อ
คนเหล่านี้พวกเดียว แต่เพื่อคน
ทั้งปวงที่จะเชื่อในข้าพระองค์
เพราะถ้อยคำของเขา

21 เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็น
อันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระ
องค์คือพระบิดาทรงสถิตในข้า
พระองค์ และข้าพระองค์ในพระ
องค์ เพื่อให้เขาเป็นอันหนึ่งอัน
เดียวกันกับพระองค์และกับข้า
พระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อ
ว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา

22 เกียรติซึ่งพระองค์ได้ประ-
ทานแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์
ได้มอบให้แก่เขา เพื่อเขาจะได้
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่
พระองค์กับข้าพระองค์เป็นอัน
หนึ่งอันเดียวกันนั้น

23 ข้าพระองค์อยู่ในเขา และ
พระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์
เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นอัน

16 They are not of the world,
even as I am not of the world.

17 Sanctify them through thy
truth: thy word is truth.

18 As thou hast sent me into
the world, even so have I also
sent them into the world.

19 And for their sakes I sancti-
fy myself, that they also
might be sanctified through
the truth.

20 Neither pray I for these
alone, but for them also which
shall believe on me through
their word;

21 That they all may be one;
as thou, Father, art in me, and
I in thee, that they also may be
one in us: that the world may
believe that thou hast sent me.

22 And the glory which thou
gavest me I have given them;
that they may be one, even as
we are one:

23 I in them, and thou in me,
that they may be made perfect
in one; and that the world may
know that thou hast sent me,
and hast loved them, as thou
hast loved me.

หนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ และเพื่อโลกจะได้รู้ว่าพระองค์ ทรงใช้ข้าพระองค์มา และพระองค์ทรงรักเขาเหมือนดังที่พระองค์ทรงรักข้าพระองค์

24 พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่นั้นด้วย เพื่อเขาจะได้เห็นสง่าราศีของข้าพระองค์ซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักข้าพระองค์ก่อนที่จะทรงสร้างโลก

25 โอ ข้าแต่พระบิดาผู้ชอบธรรม โลกนี้ไม่รู้จักพระองค์ แต่ข้าพระองค์รู้จักพระองค์ และคนเหล่านั้นรู้ว่า พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพระองค์มา

26 ข้าพระองค์ได้ประกาศให้เขารู้จักพระนามของพระองค์ และจะประกาศให้เขารู้จัก เพื่อความรักที่พระองค์ได้ทรงรักข้าพระองค์จะดำรงอยู่ในเขาและข้าพระองค์จะอยู่ในเขา"

พระเยซูในสวนเกทเสมณี

ทรงถูกทรยศและถูกจับกุม

18 เมื่อพระเยซูตรัสดังนั้นแล้ว พระองค์ได้เสด็จออกไปกับเหล่าสาวกของพระองค์ข้ามลำธารซีดโรนไปยังสวนแห่งหนึ่ง พระองค์เสด็จเข้าไปในสวนนั้นกับเหล่าสาวก 2 ยูดาสผู้ที่ทรยศพระองค์ก็รู้จัก

24 Father, I will that they also, whom thou hast given me, be with me where I am; that they may behold my glory, which thou hast given me: for thou lovedst me before the foundation of the world.

25 O righteous Father, the world hath not known thee: but I have known thee, and these have known that thou hast sent me.

26 And I have declared unto them thy name, and will declare it: that the love wherewith thou hast loved me may be in them, and I in them.

Jesus in Gethsemane;

Betrayed and Arrested

18 When Jesus had spoken these words, he went forth with his disciples over the brook Cedron, where was a garden, into the which he entered, and his disciples.

2 And Judas also, which betrayed him, knew the place: for Jesus oftentimes resorted thither with his disciples.

สวนนั้นด้วย เพราะว่าพระเยซู กับเหล่าสาวกของพระองค์เคย มาพบกันที่นั่นบ่อยๆ

3 ยูดาจึงพาพวกทหารกับเจ้าหน้าที่ มาจากพวกปุโรหิตใหญ่ และพวกฟาริสี ถือโคมถือไฟ และเครื่องอาวุธไปที่นั่น

4 พระเยซูทรงทราบทุกสิ่งที่จะ เกิดขึ้นกับพระองค์ พระองค์จึง เสด็จออกไปถามเขาว่า **"ท่านทั้งหลายมาหาใคร"**

5 เขาทูลตอบพระองค์ว่า "มาหา เยชูชานาซาเรธ" พระเยซูตรัส กับเขาว่า **"เราคือผู้นั้นแหละ"** ยูดาผู้ทรยศพระองค์ก็ยืนอยู่ กับคนเหล่านั้นด้วย

6 เมื่อพระองค์ตรัสกับเขาทั้ง หลายว่า **"เราคือผู้นั้นแหละ"** เขาทั้งหลายได้ถอยหลังและล้ม ลงที่ดิน

7 พระองค์จึงตรัสถามเขาอีกว่า **"ท่านมาหาใคร"** เขาทูลตอบว่า "มาหาเยชูชานาซาเรธ"

8 พระเยซูตรัสตอบว่า **"เราบอก ท่านแล้วว่าเราคือผู้นั้น เหตุ ฉะนั้นถ้าท่านแสวงหาเราก็จง ปลดปล่อยคนเหล่านี้ไปเถิด"**

9 ทั้งนี้ก็เพื่อพระดำรัสจะสำเร็จ ซึ่งพระเยซูตรัสไว้แล้วว่า **"คน เหล่านี้ซึ่งพระองค์ได้ประทาน แก่ข้าพระองค์ไม่ได้เสียไปสัก คนเดียว"**

10 ซีโมนเปโตรมีดาบ จึงชัก ออกและฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของ มหาปุโรหิต ถูกหูข้างขวาขาดไป

3 Judas then, having received a band of men and officers from the chief priests and Pharisees, cometh thither with lanterns and torches and weapons.

4 Jesus therefore, knowing all things that should come upon him, went forth, and said unto them, **Whom seek ye?**

5 They answered him, Jesus of Nazareth. Jesus saith unto them, **I am he.** And Judas also, which betrayed him, stood with them.

6 As soon then as he had said unto them, **I am he,** they went backward, and fell to the ground.

7 Then asked he them again, **Whom seek ye?** And they said, Jesus of Nazareth.

8 Jesus answered, **I have told you that I am he: if therefore ye seek me, let these go their way:**

9 That the saying might be fulfilled, which he spake, **Of them which thou gavest me have I lost none.**

10 Then Simon Peter having a sword drew it, and smote the high priest's servant, and cut off his right ear. The servant's name was Malchus.

ชื่อของผู้รับใช้คนนั้นคือมัลคัส
11 พระเยซูจึงตรัสกับเปโตรว่า
"จงเอาดาบใส่ฝักเสียม เราจะไม่
ดื่มด้วยซึ่งพระบิดาของเราประ-
ทานแก่เราหรือ"

**ทรงอยู่ต่อหน้าอันนาส
และคายาฟาส**

12 พวกพลทหารกับนายทหาร
และเจ้าหน้าที่ของพวกยิวจึงจับ
พระเยซูมัดไว้

13 แล้วพาพระองค์ไปหาอัน-
นาสก่อน เพราะอันนาสเป็นพ่อ
ตาของคายาฟาสผู้ซึ่งเป็นมหา
ปุโรหิตประจำการในปีนั้น

14 คายาฟาสผู้นี้แหละที่แนะนำ
พวกยิวว่า ควรให้คนหนึ่งตาย
แทนพลเมืองทั้งหมด

เปโตรปฏิเสธพระเยซู

15 ซีโมนเปโตรได้ติดตามพระ
เยซูไป และสาวกอีกคนหนึ่งก็
ติดตามไปด้วย สาวกคนนั้นเป็น
ที่รู้จักของมหาปุโรหิต และเขา
ได้เข้าไปกับพระเยซูถึงคฤหาสน์
ของมหาปุโรหิต

16 แต่เปโตรยืนอยู่ข้างนอกริม
ประตู สาวกอีกคนหนึ่งนั้นที่
รู้จักกับมหาปุโรหิตจึงได้
ออกไปและพูดกับหญิงที่เฝ้า
ประตู แล้วก็พาเปโตรเข้าไป

17 หญิงคนที่เฝ้าประตูจึงถาม
เปโตรว่า "ท่านเป็นสาวกของคน
นั้นด้วยหรือ" เขาตอบว่า "ข้าไม่
เป็น"

11 Then said Jesus unto Peter,
Put up thy sword into the
sheath: the cup which my Fa-
ther hath given me, shall I not
drink it?

**Brought before
Annas and Caiaphas**

12 Then the band and the
captain and officers of the
Jews took Jesus, and bound
him,

13 And led him away to An-
nas first; for he was father in
law to Caiaphas, which was
the high priest that same year.

14 Now Caiaphas was he,
which gave counsel to the
Jews, that it was expedient
that one man should die for
the people.

Peter's Denial of Jesus

15 And Simon Peter followed
Jesus, and so did another dis-
ciple: that disciple was known
unto the high priest, and went
in with Jesus into the palace of
the high priest.

16 But Peter stood at the door
without. Then went out that
other disciple, which was
known unto the high priest,
and spake unto her that kept
the door, and brought in Peter.

17 Then saith the damsel that
kept the door unto Peter, Art
not thou also one of this man's
disciples? He saith, I am not.

18 พวกผู้รับใช้กับเจ้าหน้าที่ก็ยืนอยู่ที่นั่นเอาถ่านมาก่อไฟเพราะอากาศหนาว แล้วก็ยिनผิงไฟกัน เปโตรก็ยिनผิงไฟอยู่กับเขาด้วย

**พระเยซูทรงอยู่
ต่อหน้ามหาปุโรหิต**

19 มหาปุโรหิตจึงได้ถามพระเยซูถึงเหล่าสาวกของพระองค์และคำสอนของพระองค์

20 พระเยซูตรัสตอบท่านว่า "เราได้กล่าวให้โลกฟังอย่างเปิดเผย เราสั่งสอนเสมอทั้งในธรรมศาลาและที่ในพระวิหารที่พวกยิวเคยชุมนุมกัน และเราไม่ได้กล่าวสิ่งใดอย่างลับ ๆ เลย

21 ท่านถามเราทำไม จงถามผู้ที่ได้ฟังเราว่า เราได้พูดอะไรกับเขา ดูเถิด เขารู้ว่าเรากล่าวอะไร"

22 เมื่อพระองค์ตรัสดังนั้นแล้วเจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ที่นั่นได้ตบพระเยซูด้วยฝ่ามือของเขาแล้วพูดว่า "เจ้าตอบมหาปุโรหิตอย่างนั้นหรือ"

23 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า "ถ้าเราพูดผิด จงเป็นพยานในสิ่งที่ผิดนั้น แต่ถ้าเราพูดถูก ท่านตบเราทำไม"

24 อันนาสจึงให้พาพระเยซูซึ่งถูกมัดอยู่ไปหาคายาฟาสผู้เป็นมหาปุโรหิตประจำการ

25 ซีโมนเปโตรกำลังยिनผิงไฟอยู่ คนเหล่านั้นจึงถามเปโตรว่า "เจ้าเป็นสาวกของคนนั้นด้วย

18 And the servants and officers stood there, who had made a fire of coals; for it was cold: and they warmed themselves: and Peter stood with them, and warmed himself.

Jesus before the High Priest

19 The high priest then asked Jesus of his disciples, and of his doctrine.

20 Jesus answered him, I spake openly to the world; I ever taught in the synagogue, and in the temple, whither the Jews always resort; and in secret have I said nothing.

21 Why askest thou me? ask them which heard me, what I have said unto them: behold, they know what I said.

22 And when he had thus spoken, one of the officers which stood by struck Jesus with the palm of his hand, saying, Answerest thou the high priest so?

23 Jesus answered him, If I have spoken evil, bear witness of the evil: but if well, why smitest thou me?

24 Now Annas had sent him bound unto Caiaphas the high priest.

25 And Simon Peter stood and warmed himself. They said therefore unto him, Art not thou also one of his disciples?

หรือ” เปโตรปฏิเสธว่า “ข้าไม่
เป็น”

26 ผู้รับใช้คนหนึ่ง ของมหา
ปุโรหิต ซึ่งเป็นญาติกับคนที่
เปโตรฟันหูขาดก็กล่าวขึ้นว่า
“ข้าเห็นเจ้ากับท่านผู้นั้นในสวน
ไม่ใช่หรือ”

27 เปโตรปฏิเสธอีกครั้งหนึ่ง
และในทันใดนั้นไก่ก็ขัน

เขานำพระเยซูไปอยู่

ต่อหน้าปีลาต

28 เขาจึงได้พาพระเยซูออกไป
จากคายาฟาสไปยังศาลปรึโท-
เรียม เป็นเวลาเช้าตรู่ พวกเขา
เองไม่ได้เข้าไปในศาลปรึโท-
เรียม เพื่อไม่ให้เป็นมลทิน แต่
จะได้กินปัสกาได้

29 ปีลาตจึงออกมาหาเขาเหล่า
นั้นแล้วถามว่า “พวกท่านมีเรื่อง
อะไรมาฟ้องคนนี้”

30 เขาตอบท่านว่า “ถ้าเขาไม่ใช่
ผู้ร้าย พวกข้าพเจ้าก็จะไม่มอบ
เขาไว้กับท่าน”

31 ปีลาตจึงกล่าวแก่เขาว่า
“พวกท่านจงเอาคนนี้ไปพิพาก-
ษาตามกฎหมายของท่านเถิด”
พวกเขายิ่งเรียนท่านว่า “การที่
พวกข้าพเจ้าจะประหารชีวิตคน
ใดคนหนึ่งนั้นเป็นการผิดกฎ
หมาย”

32 ทั้งนี้เพื่อพระดำรัสของพระ
เยซูจะสำเร็จ ซึ่งพระองค์ตรัสว่า
พระองค์จะทรงสิ้นพระชนม์
อย่างไร

He denied it, and said, I am
not.

26 One of the servants of the
high priest, being his kinsman
whose ear Peter cut off, saith,
Did not I see thee in the gar-
den with him?

27 Peter then denied again:
and immediately the cock
crew.

Jesus Brought before Pilate

28 Then led they Jesus from
Caiaphas unto the hall of
judgment: and it was early;
and they themselves went not
into the judgment hall, lest
they should be defiled; but
that they might eat the
passover.

29 Pilate then went out unto
them, and said, What accusa-
tion bring ye against this man?

30 They answered and said
unto him, If he were not a
malefactor, we would not
have delivered him up unto
thee.

31 Then said Pilate unto them,
Take ye him, and judge him
according to your law. The
Jews therefore said unto him,
It is not lawful for us to put
any man to death:

32 That the saying of Jesus
might be fulfilled, which he
spake, signifying what death
he should die.

33 ปีลาตจึงเข้าไปในศาลปริโ-
เรียมอีก และเรียกพระเยซูมา
ทูลถามพระองค์ว่า "ท่านเป็น
กษัตริย์ของพวกยิวหรือ"

34 พระเยซูตรัสตอบท่านว่า
"ท่านถามอย่างนั้นแต่ลำพังท่าน
เองหรือ หรือมีคนอื่นบอกท่าน
ถึงเรื่องของเรา"

35 ปีลาตทูลตอบว่า "เราเป็นยิว
หรือ ชนชาติของท่านเองและ
พวกปุโรหิตใหญ่ได้มอบท่านไว้
กับเรา ท่านทำผิดอะไร"

36 พระเยซูตรัสตอบว่า "อาณาจักร
ของเรามิได้เป็นของโลกนี้
ถ้าอาณาจักรของเรามาจากโลก
นี้ คนของเราก็จะต่อสู้ไม่ให้
เราตกในเงื้อมมือของพวกยิว
แต่บัดนี้ อาณาจักรของเรามิได้
มาจากโลกนี้"

37 ปีลาตจึงทูลถามพระองค์ว่า
"ถ้าเช่นนั้น ท่านเป็นกษัตริย์
หรือ" พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่าน
พูดว่าเราเป็นกษัตริย์ เพราะ
เหตุนี้เราจึงเกิดมาและเข้ามาใน
โลก เพื่อเราจะเป็นพยานถึง
ความจริง คนทั้งปวงซึ่งอยู่ฝ่าย
ความจริงย่อมฟังเสียงของเรา"

38 ปีลาตทูลถามพระองค์ว่า
"ความจริงคืออะไร" เมื่อถามตั้ง
นั้นแล้วท่านก็ออกไปหาพวกยิว
อีก และบอกเขาว่า "เราไม่เห็น
คนนั้นมีความผิดแม้แต่น้อย"

33 Then Pilate entered into the
judgment hall again, and
called Jesus, and said unto
him, Art thou the King of the
Jews?

34 Jesus answered him,
Sayest thou this thing of thy-
self, or did others tell it thee of
me?

35 Pilate answered, Am I a
Jew? Thine own nation and
the chief priests have deliv-
ered thee unto me: what hast
thou done?

36 Jesus answered, My king-
dom is not of this world: if my
kingdom were of this world,
then would my servants fight,
that I should not be delivered
to the Jews: but now is my
kingdom not from hence.

37 Pilate therefore said unto
him, Art thou a king then?
Jesus answered, Thou sayest
that I am a king. To this end
was I born, and for this cause
came I into the world, that I
should bear witness unto the
truth. Every one that is of the
truth heareth my voice.

38 Pilate saith unto him, What
is truth? And when he had said
this, he went out again unto
the Jews, and saith unto them,
I find in him no fault at all.

พระเยซูถูกพิพากษาว่าผิด
บาร์บัสได้รับการปลดปล่อย
39 แต่พวกท่านมีธรรมเนียมให้
เราปล่อยคนหนึ่งให้แก่ท่านใน
เทศกาลปัสกา ฉะนั้นท่านจะให้
เราปล่อยกษัตริย์ของพวกยิวให้
แก่ท่านหรือ”

40 คนทั้งหลายจึงร้องขึ้นอีกว่า
“อย่าปล่อยคนนี้ แต่จงปล่อย
บาร์บัส” บาร์บัสนั้นเป็นโจร

พระเยซูได้รับ

การสวมมงกุฎหนาม
19 ขณะนั้นปีลาตจึงให้เอา
พระเยซูไปโดยดี

2 และพวกทหารก็เอาหนามสาน
เป็นมงกุฎสวมพระเศียรของ
พระองค์ และให้พระองค์สวม
เสื้อสีม่วง

3 แล้วทูลว่า “ท่านกษัตริย์ของ
พวกยิว ขอทรงพระเจริญ” และ
เขาก็ตบพระองค์ด้วยฝ่ามือ

**ปีลาตมอบพระเยซู
ให้แก่ฝูงชน**

4 ปีลาตจึงออกไปอีกและกล่าว
แก่คนทั้งหลายว่า “ดูเถิด เรา
พาคนนี้ออกมาให้ท่านทั้งหลาย
เพื่อให้ท่านรู้ว่า เราไม่เห็น
ว่าเขามีความผิดสิ่งใดเลย”

5 พระเยซูจึงเสด็จออกมาทรง
มงกุฎทำด้วยหนามและทรงเสื้อ
สีม่วง และปีลาตกล่าวแก่เขา
ทั้งหลายว่า “ดูคนนี่ซิ”

6 ฉะนั้นเมื่อพวกปุโรหิตใหญ่
และพวกเจ้าหน้าที่ได้เห็นพระ
องค์ เขาทั้งหลายร้องอึงว่า “ตรึง

**Jesus Condemned;
Barabbas Released**

39 But ye have a custom, that
I should release unto you one
at the passover: will ye there-
fore that I release unto you the
King of the Jews?

40 Then cried they all again,
saying, Not this man, but
Barabbas. Now Barabbas was
a robber.

Jesus Crowned with Thorns

19 Then Pilate therefore
took Jesus, and
scourged him.

2 And the soldiers platted a
crown of thorns, and put it on
his head, and they put on him
a purple robe,

3 And said, Hail, King of the
Jews! and they smote him with
their hands.

**Pilate Presents Jesus
to the Multitude**

4 Pilate therefore went forth
again, and saith unto them,
Behold, I bring him forth to
you, that ye may know that I
find no fault in him.

5 Then came Jesus forth,
wearing the crown of thorns,
and the purple robe. And Pi-
late saith unto them, Behold
the man!

6 When the chief priests there-
fore and officers saw him,
they cried out, saying, Crucify

เขาเสีย ตรึงเขาเสีย” ปีลาตกล่าวแก่เขาว่า “พวกท่านเอาเขาไปตรึงเองเถิด เพราะเราไม่เห็นว่าเขามีความผิดเลย”

7 พวกยิวตอบท่านว่า “พวกเรามีกฎหมาย และตามกฎหมายนั้น เขาควรจะตาย เพราะเขาได้ตั้งตัวเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

8 ฉะนั้นครั้นปีลาตได้ยินดังนั้น ท่านก็ตกใจกลัวมากขึ้น

9 ท่านเข้าไปในศาลปริโธเตรียมอีกและทูลพระเยซูว่า “ท่านมาจากไหน” แต่พระเยซูมิได้ตรัสตอบประการใด

10 ปีลาตจึงทูลพระองค์ว่า “ท่านจะไม่พูดกับเราหรือ ท่านไม่รู้หรือว่าเรามีอำนาจที่จะตรึงท่านที่กางเขน และมีอำนาจที่จะปล่อยท่านได้”

11 พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านจะมีอำนาจเหนือเราไม่ได้ นอกจากจะประทานจากเบื้องบนให้แก่ท่าน เหตุฉะนั้นผู้ที่มอบเราไว้กับท่านจึงมีความผิดบาปมากกว่าท่าน”

12 ตั้งแต่นั้นไปปีลาตก็หาโอกาสที่จะปล่อยพระองค์ แต่พวกยิวร้องอึงว่า “ถ้าท่านปล่อยชายคนนี้ ท่านก็ไม่ใช้มิตรของซีซาร์ผู้ใดที่ตั้งตัวเป็นกษัตริย์ก็พูดต่อสู้ซีซาร์”

13 เมื่อปีลาตได้ยินดังนั้น ท่านจึงพาพระเยซูออกมา แล้วนั่งบัลลังก์พิพากษา ณ ที่เรียกว่าลานปุศิลา ภาษาฮีบรูเรียกว่า

him, crucify him. Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify him: for I find no fault in him.

7 The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God.

8 When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid;

9 And went again into the judgment hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer.

10 Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee?

11 Jesus answered, **Thou couldst have no power at all against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin.**

12 And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Caesar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Caesar.

13 When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgment seat in a place

กับบาธา

ชาวยิวไม่ยอมรับ

พระคริสต์เป็นกษัตริย์

14 วันนั้นเป็นวันเตรียมปัสกา เวลาประมาณเที่ยง ท่านพูดกับพวกยิวว่า "ดูเถิด นี่คือนกษัตริย์ของท่านทั้งหลาย"

15 แต่เขาทั้งหลายร้องอึงว่า "เอาเขาไปเสีย เอาเขาไปเสีย ดึงเขาเสียที่กางเขน" ปีลาตพูดกับเขาว่า "ท่านจะให้เราดึงกษัตริย์ของท่านทั้งหลายที่กางเขนหรือ" พวกปุโรหิตใหญ่ตอบว่า "เว้นแต่ซีซาร์แล้ว เราไม่มีกษัตริย์"

ทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน

16 แล้วปีลาตจึงมอบพระองค์ให้เขาพาไปตรึงที่กางเขน และเขาพาพระเยซูไป

17 และพระองค์ทรงแบกกางเขนของพระองค์ไปยังสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า สถานที่กะโหลกศีรษะ ภาษาฮีบรู เรียกว่า กลโกธา

18 ณ ที่นั้น เขาตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนกับคนอื่นสองคน คนละข้างและพระเยซูทรงอยู่กลาง

19 ปีลาตให้เขียนคำประจานติดไว้บนกางเขน และคำประจานนั้นว่า "เยซูชาวนาซาเร็ธ กษัตริย์ของพวกยิว"

20 พวกยิวเป็นอันมากจึงได้อ่านคำประจานนี้ เพราะที่ซึ่งเขาตรึงพระเยซูอยู่นอกกรุง และคำนั้นเขียนไว้เป็นภาษาฮีบรู

that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabbatha.

Jews Renounce

Christ as King

14 And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King!

15 But they cried out, Away with him, away with him, crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Caesar.

The Crucifixion

16 Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led him away.

17 And he bearing his cross went forth into a place called the place of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha:

18 Where they crucified him, and two other with him, on either side one, and Jesus in the midst.

19 And Pilate wrote a title, and put it on the cross. And the writing was, JESUS OF NAZARETH THE KING OF THE JEWS.

20 This title then read many of the Jews: for the place where Jesus was crucified was nigh

ภาษากรีก และภาษาละติน
 21 ฉะนั้นพวกปุโรหิตใหญ่ของพวกยิวจึงเรียนปีลาตว่า "ขออย่าเขียนว่า 'กษัตริย์ของพวกยิว' แต่ขอเขียนว่า 'คนนี้บอกว่า เราเป็นกษัตริย์ของพวกยิว'"
 22 ปีลาตตอบว่า "สิ่งใดที่เราเขียนแล้วก็แล้วไป"
 23 ครั้นพวกทหารตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขนแล้ว เขาทั้งหลายก็เอาฉลองพระองค์แบ่งออกเป็นสี่ส่วนให้ทหารทุกคนคนละส่วน และเอาฉลองพระองค์ชิ้นในด้วย ฉลองพระองค์ชิ้นนั้นไม่มีตะเข็บ ทอตั้งแต่บนตลอดล่าง
 24 เหตุฉะนี้ เขาจึงพูดกันว่า "เราอย่าฉีกแบ่งกันเลย แต่ให้เราจับฉลากกันจะได้รู้ว่าใครจะได้" ทั้งนี้เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จที่ว่า "เสื้อผ้าของข้าพระองค์ เขาแบ่งปันกัน ส่วนเสื้อของข้าพระองค์นั้น เขาก็จับฉลากกัน" พวกทหารจึงได้กระทำดังนี้
 25 ผู้ที่ยืนอยู่ข้างกางเขนของพระเยซูนั้น มีมารดาของพระองค์กับนางสาวของพระองค์ มารีย์ภรรยาของเคลโอปัส และมารีย์ชวามักดาลา
 26 ฉะนั้นเมื่อพระเยซูทอดพระเนตรเห็นมารดาของพระองค์ และสาวกคนที่พระองค์ทรงรัก ยืนอยู่ใกล้ พระองค์ตรัสกับมารดาของพระองค์ว่า "หญิงเอ๋ย จงดูบุตรของท่านเถิด"

to the city: and it was written in Hebrew, and Greek, and Latin.

21 Then said the chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but that he said, I am King of the Jews.

22 Pilate answered, What I have written I have written.

23 Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a part; and also his coat: now the coat was without seam, woven from the top throughout.

24 They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be: that the scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did.

25 Now there stood by the cross of Jesus his mother, and his mother's sister, Mary the wife of Cleophas, and Mary Magdalene.

26 When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing by, whom he loved, he saith unto his mother,

Woman, behold thy son!

27 แล้วพระองค์ตรัสกับสาวกคนนั้นว่า **“จงดูมารดาของท่านเถิด”** และตั้งแต่นั้นมาสาวกคนนั้นก็รับนางมาอยู่ในบ้านของตน

28 หลังจากนั้น พระเยซูทรงทราบว่ ทุกสิ่งสำเร็จแล้ว เพื่อพระคัมภีร์จะสำเร็จจึงตรัสว่า **“เรากระหายน้ำ”**

29 มีภาชนะใส่น้ำองุ่นเปรี้ยววางอยู่ที่นั่น เขาจึงเอาฟองน้ำชุบน้ำองุ่นเปรี้ยวใส่ปลายไม้หุสบชูขึ้นให้ถึงพระโอษฐ์ของพระองค์

30 เมื่อพระเยซูทรงรับน้ำองุ่นเปรี้ยวแล้ว พระองค์ตรัสว่า **“สำเร็จแล้ว”** และทรงก้มพระเศียรลงปล่อยพระวิญญาณจิตออกไป

พระอัฐิของพระองค์ไม่หักเลย

31 เพราะวันนั้นเป็นวันเตรียม พวกยิวจึงขอให้ปีลาตทุบขาของผู้ที่ถูกตรึงให้หัก และให้เอาศพไปเสีย เพื่อไม่ให้ศพค้างอยู่ที่กางเขนในวันสะบาโต (เพราะวันสะบาโตนั้นเป็นวันใหญ่)

32 ดังนั้นพวกทหารจึงมาทุบขาของคนทีหนึ่ง และขาของอีกคนหนึ่งที่ถูกตรึงอยู่กับพระองค์

33 แต่เมื่อเขามาถึงพระเยซูและเห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว เขาจึงมิได้ทุบขาของพระองค์

27 Then saith he to the disciple, **Behold thy mother!** And from that hour that disciple took her unto his own home.

28 After this, Jesus knowing that all things were now accomplished, that the scripture might be fulfilled, saith, **I thirst.**

29 Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a sponge with vinegar, and put it upon hyssop, and put it to his mouth.

30 When Jesus therefore had received the vinegar, he said, **It is finished:** and he bowed his head, and gave up the ghost.

His Bones Not Broken

31 The Jews therefore, because it was the preparation, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath day, (for that sabbath day was an high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and that they might be taken away.

32 Then came the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was crucified with him.

33 But when they came to Jesus, and saw that he was dead already, they brake not his legs:

34 แต่ทหารคนหนึ่งเอาทวน
แทงที่ซี่ข้างของพระองค์ และ
โลหิตกับน้ำก็ไหลออกมาทันที
35 คนนั้นที่เห็นก็เป็นพยาน
และคำพยานของเขาก็เป็นความ
จริง และเขาก็รู้ว่าเขาพูดความ
จริง เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อ
36 เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อ
ข้อพระคัมภีร์จะสำเร็จซึ่งว่า
'พระอัฐิของพระองค์จะไม่หัก
สักซี่เดียว'

37 และมีข้อพระคัมภีร์อีกข้อ
หนึ่งว่า 'เขาทั้งหลายจะมองดู
พระองค์ผู้ซึ่งเขาเองได้แทง'

พระเยซูทรงถูกฝังไว้

ในอุโมงค์ฝังศพของโยเซฟ

38 หลังจากนั้นโยเซฟชาวบ้าน
อาริมาเธีย ซึ่งเป็นสาวกลับๆ
ของพระเยซูเพราะกลัวพวกยิว
ก็ได้ขอพระศพพระเยซูจาก
ปีลาต และปีลาตก็ยอมให้ โย-
เซฟจึงมาอัญเชิญพระศพพระ
เยซูไป

39 ฝ่ายนิโคเดมัส ซึ่งตอนแรก
ไปหาพระเยซูในเวลากลางคืน
นั้นก็มาด้วย เขานำเครื่องหอม
ผสมคือมดยอบกับบักฤขณา
หนักประมาณสามลิบกว่าก็โล-
กรัมมาด้วย

40 พวกเขาอัญเชิญพระศพพระ
เยซู และเอาผ้าปูนกับเครื่อง
หอมพันพระศพนั้นตามธรรมเนียม
ฝังศพของพวกยิว

41 ในสถานที่พระองค์ถูกตรึงที่
กางเขนนนี้มีสวนแห่งหนึ่ง ใน

34 But one of the soldiers with
a spear pierced his side, and
forthwith came there out
blood and water.

35 And he that saw it bare
record, and his record is true:
and he knoweth that he saith
true, that ye might believe.

36 For these things were done,
that the scripture should be
fulfilled, A bone of him shall
not be broken.

37 And again another scrip-
ture saith, They shall look on
him whom they pierced.

Jesus Buried in

Joseph's Tomb

38 And after this Joseph of
Arimathaea, being a disciple
of Jesus, but secretly for fear
of the Jews, besought Pilate
that he might take away the
body of Jesus: and Pilate gave
him leave. He came therefore,
and took the body of Jesus.

39 And there came also
Nicodemus, which at the first
came to Jesus by night, and
brought a mixture of myrrh
and aloes, about an hundred
pound weight.

40 Then took they the body of
Jesus, and wound it in linen
clothes with the spices, as the
manner of the Jews is to bury.

41 Now in the place where he
was crucified there was a gar-

สวนนั้นมีอุโมงค์ฝังศพใหม่ที่ยัง
ไม่ได้ฝังศพผู้ใดเลย

42 เพราะวันนั้นเป็นวันเตรียม
ของพวกยิว และเพราะอุโมงค์
นั้นอยู่ใกล้ เขาจึงบรรจุพระศพ
พระเยซูไว้ที่นั่น

**การฟื้นคืนพระชนม์
ของพระเยซูคริสต์**

20วันแรกของสัปดาห์เว-
ลาเช้ามีด มารีัยชาว
มักดาลามาถึงอุโมงค์ฝังศพ เธอ
เห็นหินออกจากปากอุโมงค์อยู่
แล้ว

2 เธอจึงวิ่งไปหาซีโมนเปโตร
และสาวกอีกคนหนึ่งที่พระเยซู
ทรงรักนั้น และพูดกับเขาว่า
“เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของ
ไปจากอุโมงค์แล้ว และพวกเรา
ไม่รู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่
ไหน”

3 เปโตรจึงออกไปยังอุโมงค์กับ
สาวกคนนั้น

4 เขาจึงวิ่งไปทั้งสองคน แต่
สาวกคนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตรจึง
มาถึงอุโมงค์ก่อน

5 เขาก็มองมองเห็นผ้าป่านวาง
อยู่ แต่เขาไม่ได้เข้าไปข้างใน

6 ซีโมนเปโตรตามมาถึงภาย
หลัง แล้วเข้าไปในอุโมงค์เห็น
ผ้าป่านวางอยู่

den; and in the garden a new
sepulchre, wherein was never
man yet laid.

42 There laid they Jesus there-
fore because of the Jews'
preparation day; for the sepul-
chre was nigh at hand.

**The Resurrection of
Jesus Christ**

20The first day of the
week cometh Mary
Magdalene early, when it was
yet dark, unto the sepulchre,
and seeth the stone taken away
from the sepulchre.

2 Then she runneth, and
cometh to Simon Peter, and to
the other disciple, whom Jesus
loved, and saith unto them,
They have taken away the
Lord out of the sepulchre, and
we know not where they have
laid him.

3 Peter therefore went forth,
and that other disciple, and
came to the sepulchre.

4 So they ran both together:
and the other disciple did out-
run Peter, and came first to
the sepulchre.

5 And he stooping down, and
looking in, saw the linen
clothes lying; yet went he not
in.

6 Then cometh Simon Peter
following him, and went into
the sepulchre, and seeth the

7 และผ้าพันพระเศียรของพระองค์ไม่ได้วางอยู่กับผ้าอื่น แต่พับไว้ต่างหาก

8 แล้วสาวกคนหนึ่งที่มาถึงอโมงค์ก่อนก็เข้าไปด้วย เขาได้เห็นและเชื่อ

9 เพราะว่าขณะนั้นเขายังไม่เข้าใจข้อพระคัมภีร์ที่ว่า พระองค์จะต้องฟื้นขึ้นมาจากความตาย

10 แล้วสาวกทั้งสองก็กลับไปยังบ้านของตน

พระเยซูทรงปรากฏพระองค์

ต่อมารีย์ชาวมัคดาลา

11 แต่ฝ่ายมารีย์ยืนร้องไห้อยู่นอกอโมงค์ ขณะที่ร้องไห้อยู่ เธอก็้มลงมองดูที่อโมงค์

12 และได้เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ ณ ที่ซึ่งเขาวางพระศพพระเยซู องค์หนึ่งอยู่เบื้องพระเศียร และองค์หนึ่งอยู่เบื้องพระบาท

13 ทูตทั้งสองพูดกับมารีย์ว่า "หญิงเอ๋ย ร้องไห้ทำไม" เธอตอบทูตทั้งสองว่า "เพราะเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปเสียแล้ว และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน"

14 เมื่อมารีย์พูดอย่างนั้นแล้วก็หันกลับมาและเห็นพระเยซูประทับยืนอยู่ แต่ไม่ทราบว่า เป็นองค์พระเยซู

15 พระเยซูตรัสถามเธอว่า "หญิงเอ๋ย ร้องไห้ทำไม เจ้าตามหาผู้ใด" มารีย์สำคัญว่าพระองค์

linen clothes lie,

7 And the napkin, that was about his head, not lying with the linen clothes, but wrapped together in a place by itself.

8 Then went in also that other disciple, which came first to the sepulchre, and he saw, and believed.

9 For as yet they knew not the scripture, that he must rise again from the dead.

10 Then the disciples went away again unto their own home.

Jesus Appears to

Mary Magdalene

11 But Mary stood without at the sepulchre weeping: and as she wept, she stooped down, and looked into the sepulchre,

12 And seeth two angels in white sitting, the one at the head, and the other at the feet, where the body of Jesus had lain.

13 And they say unto her, Woman, why weepest thou? She saith unto them, Because they have taken away my Lord, and I know not where they have laid him.

14 And when she had thus said, she turned herself back, and saw Jesus standing, and knew not that it was Jesus.

15 Jesus saith unto her,

เป็นคนทำสวนจึงตอบพระองค์ว่า "นายเจ้าข้า ถ้าท่านได้เอาพระองค์ไป ขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน และดิฉันจะรับพระองค์ไป"

16 พระเยซูตรัสกับเธอว่า "มารีย์เอ๋ย" มารี๋ยจึงหันมาและทูลพระองค์ว่า "รับโบนี่" ซึ่งแปลว่า อาจารย์

17 พระเยซูตรัสกับเธอว่า "อย่าแต่ต้องเรา เพราะเรายังมิได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพวกพี่น้องของเรา และบอกเขาว่า เราจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของท่านทั้งหลาย และไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของท่านทั้งหลาย"

18 มารี๋ยมักดาลาจึงไปบอกพวกสาวกว่า เธอได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว และพระองค์ได้ตรัสคำเหล่านั้นกับเธอ

พระเยซูทรงปรากฏพระองค์ต่อเหล่าสาวกเว้นแต่โธมัส

19 คำวันนั้นซึ่งเป็นวันแรกของสัปดาห์ เมื่อปิดประตูห้องที่พวกสาวกชุมนุมกันอยู่แล้ว เพราะกลัวพวกยิว พระเยซูได้เสด็จเข้ามาประทับยืนอยู่ท่ามกลางเขา และตรัสกับเขาว่า "สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด"

20 ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และซี่ข้างของพระองค์ เมื่อ

Woman, why weepst thou? whom seekest thou? She, supposing him to be the gardener, saith unto him, Sir, if thou have borne him hence, tell me where thou hast laid him, and I will take him away.

16 Jesus saith unto her, **Mary.** She turned herself, and saith unto him, **Rabboni;** which is to say, **Master.**

17 Jesus saith unto her, **Touch me not;** for I am not yet ascended to my Father: but go to my brethren, and say unto them, I ascend unto my Father, and your Father; and to my God, and your God.

18 Mary Magdalene came and told the disciples that she had seen the Lord, and that he had spoken these things unto her.

Jesus Appears to His

Disciples besides Thomas

19 Then the same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, **Peace be unto you.**

20 And when he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

พวกสาวกเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว เขาก็มีความยินดี

21 พระเยซูจึงตรัสกับเขาอีกว่า "สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงใช้เรามาฉันใด เราก็คใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น"

22 ครั้นพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว จึงทรงระบายลมหายใจออกเหนือเขา และตรัสกับเขาว่า "ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด"

23 ถ้าท่านจะยกความผิดบาปของผู้ใด ความผิดบาปนั้นก็จะถูกยกเสีย และถ้าท่านจะให้ความผิดบาปติดอยู่กับผู้ใด ความผิดบาปก็จะติดอยู่กับผู้นั้น"

พระเยซูทรงปรากฏพระองค์อีกครั้งหนึ่งและโรมัสยอมเชื่อ

24 แต่ฝ่ายโรมัสที่เขาเรียกกันว่า ดิโดมุส ซึ่งเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้น ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพระเยซูเสด็จมา

25 สาวกอื่นๆ จึงบอกโรมัสว่า "เราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว" แต่โรมัสตอบเขาเหล่านั้นว่า "ถ้าข้าไม่เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ได้เอานิ้วของข้าแยงเข้าไปที่รอยตะปูนั้น และไม่ได้เอามือของข้าแยงเข้าไปที่ซี่ข้างของพระองค์แล้ว ข้าจะไม่เชื่อเลย"

26 ครั้นล่วงไปแปดวันแล้ว

21 Then said Jesus to them again, **Peace be unto you: as my Father hath sent me, even so send I you.**

22 And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, **Receive ye the Holy Ghost:**

23 **Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.**

Jesus Appears Again; Thomas Convinced

24 But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came.

25 The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

26 And after eight days again his disciples were within, and Thomas with them: then came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, **Peace be unto you.**

เหล่าสาวกของพระองค์อยู่ด้วยกันข้างในอีก และโรมัสก็อยู่กับพวกเขาด้วย ประตูปิดแล้ว พระเยซูเสด็จเข้ามาและประทับยืนอยู่ท่ามกลางเขาและตรัสว่า "สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด"

27 แล้วพระองค์ตรัสกับโรมัสว่า "จงยื่นนิ้วมาที่นี่ และดูมือของเรา จงยื่นมือออกนอกคำที่สี่ข้างของเรา อย่าขาดความเชื่อเลย แต่จงเชื่อเถิด"

28 โรมัสทูลตอบพระองค์ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์"

29 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "โรมัสเอ๋ย เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อ ผู้ที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข"

ความมุ่งหมายของ

ข่าวประเสริฐของยอห์น

30 และแท้จริง พระเยซูได้ทรงกระทำหมายสำคัญอื่น ๆ อีกหลายประการต่อหน้าเหล่าสาวกของพระองค์ ซึ่งไม่ได้จดไว้ในหนังสือม้วนนี้

31 แต่การที่ได้จดเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเพราะมีความเชื่อแล้ว ท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์

27 Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side: and be not faithless, but believing.

28 And Thomas answered and said unto him, My Lord and my God.

29 Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed: blessed are they that have not seen, and yet have believed.

Purpose of John's Gospel

30 And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book:

31 But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his name.

พระเยซูทรงปรากฏพระองค์
ต่อเหล่าสาวก
ในแคว้นกาลิลี

21 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเยซูได้ทรงสำแดงพระองค์แก่เหล่าสาวกอีกครั้งหนึ่งที่ทะเลทิเบเรียส และพระองค์ทรงสำแดงพระองค์อย่างนี้ 2 คือ ซีโมนเปโตร โธมัสที่เรียกว่า ดิดูมัส และนาธานาเอลชาวบ้านคานาแคว้นกาลิลี และบุตรชายทั้งสองของเศเบดี และสาวกของพระองค์อีกสองคนกำลังอยู่ด้วยกัน

การตกปลาที่ล้มเหลว

3 ซีโมนเปโตรบอกเขาว่า "ข้าจะไปจับปลา" เขาทั้งหลายจึงพูดกับท่านว่า "เราจะไปกับท่านด้วย" เขาก็ออกไปลงเรือทันที แต่คืนนั้นเขาจับปลาไม่ได้เลย 4 แต่ครั้งรุ่งเช้าพระเยซูประทับยืนอยู่ที่ฝั่ง แต่เหล่าสาวกไม่รู้ว่า เป็นพระเยซู

พระเยซูทรงปรากฏพระองค์
และตรัสสั่งเหล่าสาวก
อวนเต็มไปด้วยปลา

5 พระเยซูจึงตรัสถามเขาว่า "ลูกเอ๋ย มีอาหารบ้างหรือเปล่า" เขาทูลตอบพระองค์ว่า "ไม่มี" 6 พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "จงทอดอวนลงทางด้านขวาเรือเถิด แล้วจะได้ปลาบ้าง" เขาจึงทอดอวนลงและได้ปลาเป็นอันมากจนลากอวนขึ้นไม่ได้

Christ Appears to Disciples in Galilee

21 After these things Jesus shewed himself again to the disciples at the sea of Tiberias; and on this wise shewed he himself.

2 There were together Simon Peter, and Thomas called Didymus, and Nathanael of Cana in Galilee, and the sons of Zebedee, and two other of his disciples.

Fishing Without Success

3 Simon Peter saith unto them, I go a fishing. They say unto him, We also go with thee. They went forth, and entered into a ship immediately; and that night they caught nothing.

4 But when the morning was now come, Jesus stood on the shore: but the disciples knew not that it was Jesus.

Jesus Appears and Instructs His Disciples; a Net Full of Fish Caught

5 Then Jesus saith unto them, **Children, have ye any meat?** They answered him, No.

6 And he said unto them, **Cast the net on the right side of the ship, and ye shall find.** They cast therefore, and now they were not able to draw it for the multitude of fishes.

7 สาวกคนที่พระเยซูทรงรักจึงบอกเปโตรว่า "เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า" เมื่อซีโมนเปโตรได้ยินว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็หยิบเสื้อคลุมชาวประมงของเขา มาสวมรัดไว้ (เพราะเขาเปลือยเปล่าอยู่) แล้วก็กระโดดลงทะเล

8 แต่สาวกอื่น ๆ นั้นนั่งเรือเล็ก ๆ มา ลากอวนที่ติดปลาเต็มนั้นมาด้วย (เพราะเขาอยู่ไม่ห่างจากฝั่งนัก ไกลประมาณหนึ่งร้อยเมตรเท่านั้น)

9 เมื่อเขาขึ้นมาบนฝั่ง เขาก็เห็นถ่านติดไฟอยู่ และมีปลาวางอยู่ข้างบนและมีขนมปัง

10 พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เอาปลาที่ได้เมื่อคืนนี้มาบ้าง"

11 ซีโมนเปโตรจึงไปลากอวนขึ้นฝั่ง อวนติดปลาใหญ่เต็ม มีหนึ่งร้อยห้าสิบสามตัว และถึงมากอย่างนั้นอวนก็ไม่ขาด

พระเยซูทรงเสี้ยงเหล่าสาวก

12 พระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เชิญมารับประทานอาหารกันเถิด" และในพวกสาวกไม่มีใครกล้าถามพระองค์ว่า "ท่านคือผู้ใด" เพราะเขารู้ดีว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

13 พระเยซูทรงเข้ามาหยิบขนมปัง แจกให้เขาและทรงหยิบปลา แจกด้วย

14 นี่เป็นครั้งที่สามที่พระเยซูทรงสำแดงพระองค์แก่พวกสาวกของพระองค์ หลังจากทีพระองค์ทรงคืนพระชนม์

7 Therefore that disciple whom Jesus loved saith unto Peter, It is the Lord. Now when Simon Peter heard that it was the Lord, he girt his fisher's coat unto him, (for he was naked,) and did cast himself into the sea.

8 And the other disciples came in a little ship; (for they were not far from land, but as it were two hundred cubits,) dragging the net with fishes.

9 As soon then as they were come to land, they saw a fire of coals there, and fish laid thereon, and bread.

10 Jesus saith unto them, **Bring of the fish which ye have now caught.**

11 Simon Peter went up, and drew the net to land full of great fishes, an hundred and fifty and three: and for all there were so many, yet was not the net broken.

Jesus Feeds the Disciples

12 Jesus saith unto them, **Come and dine.** And none of the disciples durst ask him, Who art thou? knowing that it was the Lord.

13 Jesus then cometh, and taketh bread, and giveth them, and fish likewise.

14 This is now the third time that Jesus shewed himself to

“ซีโมน...ท่านรักเราหรือ”

15 เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้วพระเยซูตรัสกับซีโมนเปโตรว่า **“ซีโมนบุตรชายโยนาห์เอ๋ย ท่านรักเรามากกว่าพวกเหล่านี้หรือ”** เขาทูลตอบพระองค์ว่า **“ถูกแล้ว พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่า ข้าพระองค์รักพระองค์”** พระองค์ตรัสสั่งเขาว่า **“จงเลี้ยงลูกแกะของเราเถิด”**

16 พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สองอีกว่า **“ซีโมนบุตรชายโยนาห์เอ๋ย ท่านรักเราหรือ”** เขาทูลตอบพระองค์ว่า **“ถูกแล้ว พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์”** พระองค์ตรัสกับเขาว่า **“จงเลี้ยงแกะของเราเถิด”**

17 พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สามว่า **“ซีโมนบุตรชายโยนาห์เอ๋ย ท่านรักเราหรือ”** เปโตรก็เป็นทุกขใจที่พระองค์ตรัสถามเขาครั้งที่สามว่า **“ท่านรักเราหรือ”** และเขาทูลพระองค์ว่า **“พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่า ข้าพระองค์รักพระองค์”** พระเยซูตรัสกับเขาว่า **“จงเลี้ยงแกะของเราเถิด”**

สาวกจะต้อง

ยอมตามพระเยซูไป

18 เรบอกความจริงแก่ท่านว่า **เมื่อท่านยังหนุ่มท่านคาดเอวเอง และเดินไปไหนๆตามที่ท่านปรารถนา แต่เมื่อท่านแก่**

his disciples, after that he was risen from the dead.

“Simon...Lovest Thou Me...?”

15 So when they had dined, Jesus saith to Simon Peter, **Simon, son of Jonas, lovest thou me more than these?** He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, **Feed my lambs.**

16 He saith to him again the second time, **Simon, son of Jonas, lovest thou me?** He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, **Feed my sheep.**

17 He saith unto him the third time, **Simon, son of Jonas, lovest thou me?** Peter was grieved because he said unto him the third time, **Lovest thou me?** And he said unto him, Lord, thou knowest all things; thou knowest that I love thee. Jesus saith unto him, **Feed my sheep.**

Disciples Are to Follow Jesus

18 Verily, verily, I say unto thee, **When thou wast young, thou girdedst thyself, and walkedst whither thou wouldest: but when thou shalt**

แล้วท่านจะเหยียดมือของท่านออก และคนอื่นจะคาดเอวท่านและพาท่านไปที่ที่ท่านไม่ปรารถนาจะไป”

19 ที่พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อแสดงว่า เปโตรจะถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยความตายอย่างไร ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วจึงสั่งเปโตรว่า **“จงตามเรามาเถิด”**

20 เปโตรเหลียวหลังเห็นสาวกคนที่พระเยซูทรงรักตามมา คือสาวกที่เอนตัวลงที่พระทรงของพระองค์เมื่อรับประทานอาหารเย็นอยู่นั้น และทูลถามว่า **“พระองค์เจ้าข้า ผู้ที่จะทรยศพระองค์คือใคร”**

21 เมื่อเปโตรเห็นสาวกคนนั้นจึงทูลถามพระเยซูว่า **“พระองค์เจ้าข้า คนนี้จะเป็นอย่างไร”**

22 พระเยซูตรัสกับเขาว่า **“ถ้าเราอยากจะให้เขาอยู่จนเรามานั้น จะเป็นเรื่องอะไรของท่านเล่า ท่านจงตามเรามาเถิด”**

23 เหตุฉะนั้นคำที่ว่า สาวกคนนั้นจะไม่ตาย จึงลือไปท่ามกลางพวกพี่น้อง แต่พระเยซูมิได้ตรัสแก่เขาว่า **“สาวกคนนั้นจะไม่ตาย”** แต่ตรัสว่า **“ถ้าเราอยากจะให้เขาอยู่จนเรามานั้น จะเป็นเรื่องอะไรของท่านเล่า”**

24 สาวกคนนี้แหละ ที่เป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านี้และเป็นผู้ที่เขียนสิ่งเหล่านี้ไว้ และเราทราบว่คำพยานของเขาเป็น

be old, thou shalt stretch forth thy hands, and another shall gird thee, and carry thee whither thou wouldest not.

19 This spake he, signifying by what death he should glorify God. And when he had spoken this, he saith unto him, **Follow me.**

20 Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following; which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee?

21 Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what shall this man do?

22 Jesus saith unto him, **If I will that he tarry till I come, what is that to thee? follow thou me.**

23 Then went this saying abroad among the brethren, that that disciple should not die: yet Jesus said not unto him, He shall not die; but, **If I will that he tarry till I come, what is that to thee?**

24 This is the disciple which testified of these things, and wrote these things: and we know that his testimony is true.

ความจริง
25 มีอีกหลายสิ่ง^ๆที่พระเยซูได้
ทรงกระทำ ถ้าจะเขียนไว้ให้
หมดทุกสิ่ง ข้าพเจ้าคิดว่า
แม้หมดทั้งโลกก็น่าจะไม่พอไว้
หนังสือที่จะเขียนนั้น เอเมน

25 And there are also many
other things which Jesus did,
the which, if they should be
written every one, I suppose
that even the world itself could
not contain the books that
should be written. Amen.